

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ И ОБЩЕСТВЕН РЕД

ДОКЛАД

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни, № 802-01-27, внесен от Министерския съвет на 18 юли 2018 г., приет на първо гласуване на 19 септември 2018 г.

Проект!
Второ гласуване!

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

(обн., ДВ, бр. 1 от 2002 г.; изм., бр. 70 и 93 от 2004 г., бр. 43 и 103 от 2005 г., бр. 30 и 91 от 2006 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 94 и 97 от 2010 г., бр. 39, 81 и 105 от 2011 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 85 и 103 от 2017 г. и бр. 7 от 2018 г.)

Работната група подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. Член 1 се изменя така:

„Чл. 1. (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани със защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни, доколкото същите не са уредени в Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), (ОВ, L119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2016/679“.

(2) С този закон се определят и особените правила във връзка със защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

(3) Целта на закона е да осигури защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, както и във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяване, разследване, разкриване или наказателно преследване на престъпления или изпълнение на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

(4) Този закон урежда и:

1. статута на Комисията за защита на личните данни като единствен надзорен орган в Република България, отговорен за защита на основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и улесняването на свободното движение на личните данни в рамките на Европейския съюз;

2. средствата за правна защита;

3. акредитирането и сертифицирането в областта на защитата на личните данни;

4. особени ситуации за обработване на лични данни;

5. административнонаказателната отговорност и принудителните административни мерки при нарушения на този закон.

(5) Доколкото в специален закон не е предвидено друго, този закон не се прилага за обработването на лични данни за целите на отбраната на страната и националната сигурност.

(6) При прилагането на този закон следва да се отчитат специалните потребности на микропредприятията, малките и средните предприятия при условията на Регламент (ЕС) 2016/679.

(7) Този закон не се прилага за обработването на лични данни на починали лица с изключение на чл. 25к.

(8) При обработването на лични данни по чл. 2 от Регламент 2016/679 държавите, които са страни по Споразумението за Европейско икономическо пространство, и Швейцария са равнопоставени на държавите - членки на Европейския съюз. Всички други държави са трети държави.

(9) При обработването на лични данни по чл. 42 държавите, участващи в изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, са равнопоставени на държавите - членки на Европейския съюз. Всички други държави са трети държави.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 1:

§ 1. Член 1 се изменя така:

„Чл. 1. (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани със защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни, доколкото същите не са уредени в Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2016/679“.

(2) С този закон се определят и правила във връзка със защитата на физическите лица при обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

(3) Целта на закона е да осигури защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, както и във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите по ал. 2.

(4) Този закон урежда и:

1. статута на Комисията за защита на личните данни като надзорен орган, отговорен за защита на основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и улесняването на свободното движение на лични данни в Европейския съюз;

2. правомощията на Инспектората към Висшия съдебен съвет при осъществяването на надзор при обработването на лични данни в случаите по чл. 17;

3. средствата за правна защита;

4. акредитирането и сертифицирането в областта на защитата на личните данни;

5. особени случаи на обработване на лични данни.

(5) Този закон не се прилага за обработването на лични данни за целите на отбраната на страната и националната сигурност, доколкото в специален закон не е предвидено друго.

(6) Този закон не се прилага за обработването на лични данни на починали лица, освен в случаите по чл. 25е.

(7) При обработването на лични данни по чл. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 държавите, които са страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и Конфедерация Швейцария са равнопоставени на държавите - членки на Европейския съюз. Всички други държави са трети държави.

(8) При обработването на лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 държавите, участващи в изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, са равнопоставени на държавите - членки на Европейския съюз. Всички други държави са трети държави.“

§ 2. Членове 2-5 се отменят.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 2:

§ 2. Членове 2, 3, 4 и 5 се отменят.

§ 3. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Комисията за защита на личните данни, наричана по-нататък „комисията“, е постояннодействащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.“

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Комисията е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София, а нейният председател е първостепенен разпоредител с бюджет.“

3. Създава се ал. 4:

„(4) При осъществяването на своята дейност комисията се подпомага от администрация.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 3:

§ 3. В чл. 6 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Комисията за защита на личните данни, наричана по-нататък „комисията“, е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.“

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Комисията е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София, а нейният председател е първостепенен разпоредител с бюджет.“

§ 4. В чл. 7, ал. 6 думите „31 януари“ се заменят с „31 март“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 4.

§ 5. В чл. 9 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се отменя.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Комисията урежда в правилник своята дейност, дейността на администрацията си и производствата, които се развиват пред нея, и го обнародва в „Държавен вестник“.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 5:

§ 5. В чл. 9 ал. 1 и 2 се изменят така:

„(1) При осъществяването на своята дейност комисията се подпомага от администрация.

(2) Комисията урежда в правилник своята дейност, дейността на администрацията си и реда за разглеждане на производствата пред нея, и го обнародва в „Държавен вестник“.

§ 6. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 1:

„(1) Комисията изпълнява на територията на Република България задачите по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679.“

2. Досегашната ал. 1 става ал. 2 и се изменя така:

„(2) Комисията изпълнява и следните задачи:

1. анализира и осъществява цялостен надзор и осигурява спазването на Регламент (ЕС) 2016/679, на този закон и на нормативните актове в областта на защитата на лични данни;

2. издава подзаконовни нормативни актове в областта на защитата на личните данни;

3. осигурява прилагането на решенията на Европейската комисия в областта на защитата на личните данни и изпълнението на задължителните решения на Европейския комитет по защита на данните;

4. участва в международното сътрудничество между органите по защита на личните данни и международните организации по въпросите в областта на защита на личните данни;

5. участва в преговорите и сключването на двустранни или многостранни споразумения по въпроси от своята компетентност;

6. организира, координира и провежда обучение в областта на защитата на личните данни;

7. издава общи и нормативни административни актове, свързани с правомощията ѝ, в случаите, предвидени в закон;

8. приема критерии за акредитация на сертифициращи органи;

9. издава насоки, препоръки и най-добри практики в случаите, когато такива не са издадени от Европейския комитет по защита на данните.“

3. Досегашната ал. 2 се отменя.

4. Създава се нова ал. 3:

„(3) Комисията изпълнява и останалите задачи, възложени ѝ с Регламент (ЕС) 2016/679 в качеството ѝ на надзорен орган.“

5. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

6. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и се изменя така:

„(5) Комисията одобрява проекти на кодекси за поведение по сектори и области на дейност по смисъла на чл. 40 от Регламент (ЕС) 2016/679. Редът, условията и критериите за одобряване на кодексите за поведение се уреждат с правилника за дейността на Комисията и на нейната администрация.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 6:

§ 6. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 1:

„(1) Комисията изпълнява задачите по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679.“

2. Досегашната ал. 1 става ал. 2 и се изменя така:

„(2) Освен задачите по ал. 1, комисията:

1. анализира и осъществява цялостен надзор и осигурява спазването на Регламент (ЕС) 2016/679, на този закон и на нормативните актове в областта на защитата на лични данни, освен в случаите по чл. 17;

2. издава подзаконовни нормативни актове в областта на защитата на личните данни;

3. осигурява прилагането на решенията на Европейската комисия в областта на защитата на личните данни и изпълнението на задължителните

решения на Европейския комитет по защита на данните по чл. 65 от Регламент (ЕС) 2016/679;

4. участва в международното сътрудничество с други органи по защита на личните данни и международните организации по въпросите в областта на защитата на личните данни;

5. участва в преговорите и сключването на двустранни или многостранни споразумения по въпроси от своята компетентност;

6. организира, координира и провежда обучение в областта на защитата на личните данни;

7. издава общи и нормативни административни актове, свързани с правомощията ѝ, в случаите, предвидени в закон.“

3. Досегашната ал. 2 се отменя.

4. Алинея 4 се отменя.

§ 7. Създават се чл. 10а-10г:

„Чл. 10а. (1) Комисията упражнява на територията на Република България правомощията по чл. 58 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(2) Комисията има и следните правомощия:

1. сезира съда за нарушаване на Регламент (ЕС) 2016/679;

2. прилага принудителни административни мерки;

3. дава указания и препоръки във връзка със защитата на личните данни.

Чл. 10б. На комисията могат да се възлагат други задачи и правомощия само със закон.

Чл. 10в. Член 10, ал. 2, т. 1 не се прилага при обработване на лични данни от съдилищата, прокуратурата и следствените органи, когато действат при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт.

Чл. 10г. (1) Комисията участва в механизма на съгласуваност и осъществява сътрудничество с водещия и/или със засегнатите надзорни органи, в т.ч. като обменя информация, предоставя или иска взаимопомощ и/или участва в съвместни операции.

(2) Формите на участие в механизма за съгласуваност, предоставянето и искането на взаимопомощ и участието в съвместни операции, както и процедурите, по които те се осъществяват, се уреждат с правилника за дейността на комисията и на нейната администрация.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 7:

§ 7. Създават се чл. 10а-10г:

„Чл. 10а. (1) Комисията упражнява правомощията по чл. 58 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(2) Комисията има и следните правомощия:

1. сезира съда за нарушаване на Регламент (ЕС) 2016/679;

2. дава указания, издава насоки, препоръки и най-добри практики във връзка със защитата на личните данни.

Чл. 10б. На комисията може да се възлагат други задачи и правомощия само със закон.

Чл. 10в. (1) Комисията участва в механизма за съгласуваност по чл. 63 от Регламент (ЕС) 2016/679 и осъществява сътрудничество с водещия или със засегнатите надзорни органи на държавите - членки на Европейския съюз, включително като обменя информация, предоставя или иска взаимопомощ или участва в съвместни операции съгласно Регламент (ЕС) 2016/679.

(2) Формите на участие в механизма за съгласуваност, предоставянето и искането на взаимопомощ и участието в съвместни операции, както и

процедурите, по които те се осъществяват, се определят с правилника по чл. 9, ал. 2.

Чл. 10г. При упражняване на задачите и правомощията си по отношение на администратори или обработващи лични данни, които са микропредприятия, малки и средни предприятия по смисъла на чл. 3 от Закона за малките и средните предприятия, комисията взема предвид техните специални потребности и налични ресурси.“

§ 8. В чл. 11, т. 4 думите „чл. 43, ал. 2“ се заменят с „чл. 89, ал. 3“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 8, като в него думите „чл. 89, ал. 3“ се заменят с „чл. 87, ал. 3“.

§ 9. В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения

1. В ал. 1 думите „предварителни, текущи и последващи проверки за спазване на този закон“ се заменят с „предварителни консултации, проверки (одити) и съвместни операции за спазване на Регламент 2016/679 и на този закон.“

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Предварителни консултации по чл. 36 от Регламент 2016/679 се извършват, когато:

1. оценката на въздействието върху защитата на данните покаже, че обработването ще породи висок риск въпреки предприетите от администратора мерки за ограничаване на риска;

2. се обработват лични данни в изпълнение на задача в обществен интерес, включително обработване във връзка със социалната закрила и общественото здраве; в този случай комисията може да разреши обработването преди изтичането на срока по ал. 3.“

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) При предварителните консултации по ал. 2 комисията дава становище на администратора или на обработващия лични данни в срок до осем седмици след получаване на искането. Срокът може да се удължи с още шест седмици при сложност на планираното обработване, за което се уведомяват администраторът или обработващият.“

4. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Проверки (одити) се извършват по инициатива на комисията, по жалба на заинтересовани лица или след подаден сигнал.“

5. Алинея 8 се изменя така:

„(8) Когато в хода на проверката (одита) се установи административно нарушение, се образува административнонаказателно производство, като се съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на Закона за административните нарушения и наказания.“

6. Алинея 9 се изменя така:

„(9) Независимо от административното наказание, при установяване на административно нарушение може да се наложи принудителна административна мярка по чл. 84.“

7. Досегашната ал. 9 става ал. 10.

8. Създава се ал. 11:

„(11) Съвместни операции с надзорни органи на държави членки се извършват по целесъобразност за съвместни разследвания и съвместни мерки за изпълнение и в тях участват освен лицата по ал. 1 и членове или упълномощени представители от администрацията на надзорен орган на държавата членка.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 9:

§ 9. В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „предварителни, текущи и последващи проверки за спазване на този закон“ се заменят с „предварителни консултации, проверки и съвместни операции за спазване на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.“

2. Алинеи 2, 3 и 4 се изменят така:

„(2) Освен в случаите по чл. 36, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 предварителни консултации се извършват и когато се обработват лични данни в изпълнение на задача в обществен интерес, включително обработване във връзка със социалната закрила и общественото здраве. В този случай комисията може да разреши обработването преди изтичането на срока по чл. 36, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(3) Предварителните консултации се извършват съгласно чл. 36, параграф 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(4) Проверки се извършват по инициатива на комисията, по жалба на заинтересовани лица или след подаден сигнал.“

3. Алинея 8 се изменя така:

„(8) Когато в хода на проверката се установи административно нарушение, се образува административнонаказателно производство.“

4. Създава се нова ал. 9:

„(9) Независимо от административното наказание, при установяване на административно нарушение може да се наложи принудителна административна мярка по глава девета.“

5. Досегашната ал. 9 става ал. 10.

6. Създава се ал. 11:

„(11) Съвместни операции с надзорни органи на други държави - членки на Европейския съюз съгласно чл. 62 от Регламент (ЕС) 2016/679 се извършват по целесъобразност за съвместни разследвания и съвместни мерки за изпълнение и в тях участват, освен лицата по ал. 1 и членове или упълномощени представители от надзорния орган на съответната държава - членка на Европейския съюз.“

§ 10. Създава се чл. 12а:

„Чл. 12а. (1) Наличието на търговска, производствена или друга защитена от закона тайна не може да е основание за отказ от съдействие от страна на администратора и/или обработващия при осъществяване на задачите и правомощията на комисията. Когато при упражняването на правомощията на комисията по чл. 58, параграф 1, букви „д“ и „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 може да се наруши задължение на администратора или обработващия за опазване на професионална тайна или друго равностойно задължение за опазване на тайна, произтичащо от закон, или до нейното разкриване в нарушение на разпоредба на закон, администраторът или обработващият отказва предоставяне и/или достъп само до информацията, защитена като тайна.

(2) Когато информацията съдържа данни, представляващи класифицирана информация, се прилага редът за достъп по Закона за защита на класифицираната информация.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 10:

§ 10. Създава се чл. 12а:

„Чл. 12а. (1) При поискване администраторът и обработващият лични данни оказват съдействие на комисията при изпълнение на нейните задачи и правомощия.

(2) Когато при упражняването на правомощията на комисията по чл. 58, параграф 1, букви „д“ и „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 може да се наруши задължение на администратора или обработващия лични данни за опазване на професионална тайна или друго задължение за опазване на тайна, произтичащо от закон, администраторът или обработващият лични данни отказва предоставяне или достъп само до информацията, защитена като тайна.

(3) Когато информацията съдържа данни, представляващи класифицирана информация, се прилага редът за достъп по Закона за защита на класифицираната информация.“

§ 11. Член 14 се изменя така:

„Чл. 14. (1) Комисията извършва акредитацията на сертифициращи органи в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 въз основа на критерии, определени от нея или от Европейския комитет по защита на данните, или от водещия надзорен орган на друга държава членка – при трансгранично обработване на лични данни.

(2) Акредитацията се издава за срок пет години и може да се поднови. Редът и условията за акредитация и анулиране на акредитацията се уреждат в Правилника за дейността на комисията и на нейната администрация.

(3) Комисията анулира акредитацията на сертифициращ орган, когато не са били спазени или вече не се спазват условията за акредитация, или когато предприетите от сертифициращия орган действия нарушават този закон или Регламент (ЕС) 2016/679.

(4) Критериите, механизмите и процедурите за сертифициране, печати и маркировки се уреждат в наредба, издадена от комисията. Наредбата се обнародва в „Държавен вестник“.”

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 11:

§ 11. Член 14 се изменя така:

„Чл. 14. (1) Комисията извършва акредитация на сертифициращи органи в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 въз основа на изисквания, определени от нея или от Европейския комитет по защита на данните.

(2) Акредитацията се издава съгласно чл. 43, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 за срок 5 години и може да се поднови.

(3) Комисията отнема акредитацията на сертифициращ орган, когато не са спазени условията за акредитация, или когато предприетите от сертифициращия орган действия нарушават този закон или Регламент (ЕС) 2016/679.

(4) Решенията на комисията за отнемане на акредитация по ал. 3 може да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) Условията, включително изискванията по ал. 1 и редът за акредитация и отнемане на акредитацията се определят с наредба, приета от комисията. Наредбата се обнародва в „Държавен вестник“.

(6) Критериите, механизмите и процедурите за сертифициране, печати и маркировки се определят с наредба, приета от комисията. Наредбата се обнародва в „Държавен вестник“.“

Работната група предлага да се създаде нов § 12:

§ 12. Създава се чл. 14а:

„Чл. 14а. (1) Комисията одобрява проекти на кодекси за поведение по сектори и области на дейност съгласно чл. 40 от Регламент (ЕС) 2016/679. Условията, редът и критериите за одобряване на кодексите за поведение се определят с правилника по чл. 9, ал. 2.

(2) Комисията извършва акредитация на органи за наблюдение на одобрени кодекси за поведение по ал. 1 в съответствие с чл. 41 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(3) Изискванията за акредитация по ал. 2 и редът за акредитация и отнемане на акредитацията се определят с наредба, приета от комисията. Наредбата се обнародва в „Държавен вестник“.

(4) Комисията отнема акредитацията на орган за наблюдение на одобрени кодекси за поведение, когато не са спазени изискванията за акредитация, или когато предприетите от органа действия нарушават този закон или Регламент (ЕС) 2016/679.

(5) Решенията на комисията за отнемане на акредитация по ал. 4 може да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

§ 12. Създава се чл. 14а:

„Чл. 14а. (1) Комисията води следните публични регистри:

1. Регистър на администраторите и обработващите лични данни, които са определили длъжностни лица по защита на данните;
2. Регистър на акредитираните по чл. 14 сертифициращи органи;
3. Регистър на кодекси за поведение.

(2) Комисията води вътрешен регистър на нарушения на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон, както и на предприетите мерки в съответствие с упражняването на корективните правомощия по чл. 58, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, който не е публичен.

(3) Редът за създаване и поддържане на регистрите по ал. 1 и 2 и достъпът до тях се извършват съгласно Закона за електронното управление, а съдържанието им се урежда в правилника за дейността на комисията и на нейната администрация.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 12, който става § 13:

§ 13. Създава се нов чл. 15:

„Чл. 15. (1) Комисията води следните публични регистри:

1. регистър на администраторите и обработващите лични данни, които са определили длъжностни лица по защита на данните;
2. регистър на акредитираните по чл. 14 сертифициращи органи;
3. регистър на кодексите за поведение по чл. 40 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(2) Комисията води следните регистри, които не са публични:

1. регистър на нарушенията на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон, както и на предприетите мерки в съответствие с упражняването на правомощията по чл. 58, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679;
2. регистър на уведомленията за нарушения на сигурността на личните данни по чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679 и по чл. 67.

(3) Редът за създаване и поддържане на регистрите по ал. 1 и 2 и достъпът до тях се определят съгласно Закона за електронното управление, а съдържанието им – с правилника по чл. 9, ал. 2.“

Работната група предлага да се създаде нов § 14:

§ 14. Създава се нов чл. 16:

„Чл. 16. (1) Условието и редът за провеждане на обучение по чл. 10, ал. 2, т. 6 се определят с правилника по чл. 9, ал. 2.

(2) Комисията издава сертификат на лицата, преминали обучение по ал. 1 след успешно положен изпит. Сертификатът се издава за срок три години.

(3) Наличието на сертификат по ал. 2 не може да бъде задължително условие за назначаване или изпълнение на функциите на длъжностно лице по защита на данните.

(4) За обучение по ал. 1 се събират такси, освен в случаите на обучение, организирано и проведено по инициатива на комисията. Таксите се определят с тарифа, одобрена от Министерския съвет, по предложение на комисията.“

Работната група предлага да се създадат нови § 15- 23:

§ 15. Наименованието на глава трета се изменя така: „Инспекторат към Висшия съдебен съвет“

§ 16. Член 17 се изменя така:

„Чл. 17. (1) Инспекторатът към Висшия съдебен съвет, наричан по-нататък „инспектората“, осъществява надзор и осигурява спазването на Регламент (ЕС) 2016/679, на този закон и на нормативните актове в областта на защитата на личните данни при обработване на лични данни от:

1. съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт и

2. прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания.

(2) Редът за осъществяване на дейността по ал. 1, включително за извършване на проверки и за разглеждане на производствата пред инспектората се определя с правилника по чл. 55, ал. 8 от Закона за съдебната власт.

(3) При осъществяване на надзора по ал. 1 се прилага и чл. 12а.“

§ 17. Член 17а се изменя така:

„Чл. 17а. (1) При осъществяване на надзора при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт, освен при обработване на лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 инспекторатът:

1. изпълнява задачите по чл. 57, параграф 1, букви „а“ – „и“, „л“, „ф“ и „х“ и параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2016/679;

2. упражнява правомощията по чл. 58, параграф 1, букви „а“, „б“, „г“, „д“, „е“, параграф 2, букви „а“ – „ж“, „и“ и „й“ и параграф 3, букви „а“, „б“ и „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679;

3. прилага съответно списъка, изготвен от комисията съгласно чл. 35, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 във връзка с изискването за оценка на въздействието върху защитата на данните;

4. сезира съда за нарушаване на Регламент (ЕС) 2016/679.

(2) Освен задачите и правомощията по ал. 1, инспекторатът:

1. участва в международното сътрудничество с други органи по защита на личните данни и международните организации по въпросите в областта на защитата на личните данни;

2. дава указания, издава насоки, препоръки и най-добри практики във връзка със защитата на личните данни.

(3) При осъществяване на надзора при обработване на лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 от съда, прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт инспекторатът изпълнява задачите и упражнява правомощията по глава осма.“

§ 18. Член 17б се изменя така:

„Чл. 17б. (1) Инспекторатът извършва предварителни консултации:

1. в случаите по чл. 36, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679;

2. при обработване на лични данни в изпълнение на задача в обществен интерес; в този случай инспекторатът може да разреши обработването преди изтичането на срока по чл. 36, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(2) Предварителните консултации се извършват съгласно чл. 36, параграф 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2016/679.“

§ 19. Член 18 се изменя така:

„Чл. 18. (1) При осъществяване на надзора по чл. 17, ал. 1 инспекторатът извършва проверки, предвидени в годишната му програма или по сигнали. За сигнал се приема и публикация в средствата за масово осведомяване.

(2) Проверката се извършва от главния инспектор или от инспектор, който се подпомага от експерти, въз основа на заповед на главния инспектор.“

§ 20. Член 19 се изменя така:

„Чл. 19. (1) Проверката приключва с акт за резултати, в който се отразяват направените констатации и при необходимост се правят препоръки.

(2) Когато при проверката бъде установено нарушение на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон, в зависимост от характера и степента на нарушението се

прилагат мерките по чл. 58, параграф 2, букви „а“-,„ж“ и „й“ от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и/или се налагат административни наказания в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета.

(3) Мерките по чл. 58, параграф 2, букви „а“ – „ж“ и „й“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 се прилагат с решение на инспектората по предложение на инспектора, извършил проверката.“

§ 21. Член 20 се изменя така:

„Чл. 20. Главният инспектор, инспекторите и съдебните служители в администрацията на инспектората са длъжни да не разгласяват и да не се възползват за свое или чуждо облагодетелстване от информацията, представляваща защитена от закон тайна, която им е станала известна при осъществяване на тяхната дейност по този закон, до изтичане на срока за защитата ѝ.“

§ 22. Член 21 се изменя така:

„Чл. 21. (1) Инспекторатът води следните регистри, които не са публични:

1. регистър на нарушенията на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон, както и на предприетите мерки в съответствие с упражняването на правомощията по чл. 58, параграф 2, буква „а“ – „ж“, „и“ и „й“ от Регламент (ЕС) 2016/679;

2. регистър на уведомленията за нарушения на сигурността на личните данни по чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679 и по чл. 67.

(2) Редът за създаване и поддържане на регистрите по ал. 1 и достъпът до тях се определят съгласно Закона за електронното управление, а съдържанието им – с правилника по чл. 55, ал. 8 от Закона за съдебната власт.“

§ 23. Членове 22 и 22а се отменят.

§ 13. Глави трета и четвърта се отменят.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 13, който става § 24:

§ 24. Глава четвърта с чл. 23-25 се отменя.

§ 14. Създава се глава четвърта „а“ с чл. 25а-25о:

„Глава четвърта „а“

Допълнителни правила и особени ситуации на обработване на лични данни

Чл. 25а. Когато лични данни са предоставени от субекта на данни на администратор или обработващ без правно основание по чл. 6, параграф 1 или в противоречие с принципите по чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679, в срок един месец от узнаването администраторът/обработващият ги връща, а ако това е невъзможно или изисква несъразмерно големи усилия, ги изтрива или унищожава.

Чл. 25б. Администраторът съобщава имената, единния граждански номер/личния номер на чужденец/друг аналогичен идентификатор и данните за контакт на длъжностното лице по защита на данните на комисията, както и последващи промени в тях. Формата и съдържанието на уведомлението и редът за подаването му до комисията се определят с правилника за дейността на комисията и на нейната администрация.

Чл. 25в. В случаите на пряко предлагане на услуги на информационното общество, когато субектът на данните е лице под 14 години, обработването е законосъобразно само ако съгласието е дадено от упражняващия родителски права родител или от настойника на субекта на данните.

Чл. 25г. (1) Свободен публичен достъп до информация, съдържаща единния граждански номер/личния номер на чужденец (ЕГН/ЛНЧ), не се допуска, освен ако закон предвижда това.

(2) Администраторите, предоставящи публични услуги по електронен път, предприемат подходящи технически и организационни мерки, които не позволяват ЕГН/ЛНЧ да е единственото средство за идентификация на потребителя при предоставяне на отдалечен достъп до съответната услуга.

(3) За целите на предоставяне на административни услуги по електронен път при условията на този закон и на Закона за електронното управление администраторът осигурява възможност на субекта на данни да се идентифицира по реда, предвиден в закона.

Чл. 25д. (1) Обработването на лични данни за журналистически цели, както и за академичното, художественото или литературното изразяване е законосъобразно, когато се извършва за осъществяване на свободата на изразяване и правото на информация, при зачитане на неприкосновеността на личния живот.

(2) При обработване на лични данни за целите по ал. 1 администраторът взема предвид следните критерии, когато са относими към конкретния случай:

1. естеството на личните данни;
2. влиянието, което разкриването на личните данни или тяхното обществено оповестяване би оказало върху неприкосновеността на личния живот на субекта на данни и неговото добро име;
3. обстоятелствата, при които личните данни са станали известни на администратора;
4. характера и естеството на изявлението, чрез което се упражняват правата по ал.1;
5. значението на разкриването на лични данни или общественото им оповестяване за изясняването на въпрос от обществен интерес;
6. отчитане дали субектът на данни е лице, което заема длъжност по чл. 6 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, или е лице, което поради естеството на своята дейност или ролята му в обществения живот е с по-занижена защита на личната си неприкосновеност, или чиито действия имат влияние върху обществото;
7. отчитане дали субектът на данни с действията си е допринесъл за разкриване на свои лични данни и/или информация за личния си и семеен живот;
8. целта, съдържанието, формата и последиците от изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1;
9. съответствието на изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1, с основните права на гражданите;
10. други обстоятелства, относими към конкретния случай.

(3) При обработване на лични данни за целите по ал. 1:

1. не се прилагат чл. 6, чл. 8-10, чл. 30, чл. 34 и глава пета от Регламент (ЕС) 2016/679;

2. администраторът или обработващият може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12-21 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(4) Упражняването на правомощията на комисията по чл. 58, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 не може да води до разкриване на тайната на източника на информация.

(5) При обработването на лични данни за целите на създаване на фотографско или аудио-визуално произведение, чрез заснемане на лице в хода на обществената му дейност или на обществено място, не се прилагат чл. 6, чл. 12-21, чл. 30 и чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Чл. 25е. Администратор може да копира документ за самоличност, свидетелство за управление на моторно превозно средство, документ за пребиваване само ако закон предвижда това.

Чл. 25ж. (1) Работодателят/органът по назначаването приема правила и процедури при:

1. използване на система за докладване на нарушения;
2. ограничения при използване на вътрешнофирмени ресурси;
3. въвеждане на системи за контрол на достъпа, работното време и трудовата дисциплина.

(2) Правилата и процедурите съдържат информация относно обхвата, задълженията и методите за прилагането им на практика. Те отчитат предмета на дейност на работодателя/органа по назначаването и свързаното с него естество на работата и не могат да ограничават правата на физическите лица по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон.

(3) Правилата и процедурите по ал. 1 се довеждат до знанието на работниците и служителите.

Чл. 25з. (1) Работодателят/органът по назначаването определя срок за съхранение на лични данни на участници в процедури по набиране и подбор на персонала, който не може да е по-дълъг от шест месеца, освен ако кандидатът е дал своето съгласие за съхранение за по-дълъг срок. След изтичането на този срок работодателят изтрива/унищожава съхраняваните документи с лични данни, освен ако специален закон предвижда друго.

(2) Когато в процедура по подбор работодателят/органът по назначаването е изискал да се представят оригинали или нотариално заверени копия на документи, които удостоверяват физическа и психическа годност на кандидата, необходимата квалификационна степен и стаж за заеманата длъжност, администраторът връща тези документи на субекта на данни, който не е одобрен за назначаване, в 6-месечен срок от окончателното приключване на процедурата по подбор.

Чл. 25и. (1) Администраторът/обработващият приема специални правила при обработване на лични данни чрез систематично машабно наблюдение на публично достъпни зони, включително чрез видеонаблюдение. В правилата се уреждат правните основания и целите за изграждане на система за наблюдение, местоположението, обхватът на наблюдение и средствата за наблюдение, срокът на съхранение на записите с информация и изтриването им, правото на достъп от страна на наблюдаваните лица, информиране на обществеността за осъществяваното наблюдение, както и ограничения при предоставяне на достъп до информацията на трети лица.

(2) Комисията дава насоки на администраторите при изпълнение на задължението им по ал. 1, които публикува на интернет страницата си.

Чл. 25к. (1) При обработване на лични данни на починали лица администраторът предприема подходящи мерки за недопускане на неблагоприятно засягане на правата и свободите на други лица и/или на обществен интерес. В тези случаи администраторът може да съхранява данните само при наличие на правно основание за това.

(2) Администраторът осигурява при поискване достъп до лични данни на починало лице, включително предоставя копие от тях, на наследниците му или на други лица с правен интерес.

Чл. 25л. Обработването на лични данни за целите на Националния архивен фонд на Република България е обработване в обществен интерес. В тези случаи се дерогират правата по чл. 15, 16, 18, 19, 20 и 21 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г.

Чл. 25м. При обработването на лични данни за статистически цели се дерогират правата по чл. 15, 16, 18 и 21 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година.

Чл. 25н. По-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за целите на научни или исторически изследвания или за статистически цели е съвместимо законосъобразно обработване на лични данни. В тези случаи администраторът прилага подходящи технически и организационни мерки, които гарантират правата и свободите на субекта на данни в съответствие с чл. 89, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Чл. 25о. Обработването на лични данни за хуманитарни цели от публични органи и/или хуманитарни организации, както и обработване в случаите на бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия е законосъобразно. В този случай не се прилагат чл. 12-22 и чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679.”

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 14, който става § 25:

§ 25. Създава се глава четвърта „а“ с чл. 25а-25о:

„Глава четвърта „а“

Общи правила при обработване на лични данни. Особени случаи на обработване на лични данни

Чл. 25а. Когато лични данни са предоставени от субекта на данни на администратор или обработващ лични данни без правно основание по чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 или в противоречие с принципите по чл. 5 от същия регламент, в срок един месец от узнаването администраторът или обработващият лични данни ги връща, а ако това е невъзможно или изисква несъразмерно големи усилия, ги изтрива или унищожава. Изтриването и унищожаването се документират.

Чл. 25б. Администраторът и обработващият лични данни уведомяват комисията за имената, единния граждански номер или личния номер на чужденец или друг аналогичен идентификатор, и за данните за контакт на длъжностното лице по защита на данните, както и за последващи промени в тях. Формата и съдържанието на уведомлението и редът за подаването му се определят с правилника по чл. 9, ал. 2.

Чл. 25в. Обработването на данни на субект на данни под 14 години въз основа на съгласие по смисъла на чл. 4, т. 11 от Регламент (ЕС) 2016/679, включително в случаите на пряко предлагане на услуги на информационното общество по смисъла на чл. 1, ал. 3 от Закона за електронната търговия, е законосъобразно, само ако съгласието е дадено от упражняващия родителски права родител или от настойника на субекта на данните.

Чл. 25г. Администратор или обработващ на лични данни може да копира документ за самоличност, свидетелство за управление на моторно превозно средство или документ за пребиваване, само ако това е предвидено със закон.

Чл. 25д. (1) Администраторът или обработващият лични данни приема и прилага правила при мащабно обработване на лични данни или при систематично мащабно наблюдение на публично достъпни зони, включително чрез видеонаблюдение, с които въвежда подходящи технически и организационни мерки за защита на правата и свободите на субектите на данни. Правилата за систематично мащабно наблюдение на публично достъпни зони съдържат правните основания и целите за изграждане на система за наблюдение,

териториалния обхват на наблюдение и средствата за наблюдение, срока на съхранение на записите с информация и изтриването им, правото на достъп от страна на наблюдаваните лица, информиране на обществеността за осъществяваното наблюдение, както и ограничения при предоставяне на достъп до информацията на трети лица.

(2) Комисията дава насоки на администраторите и на обработващите лични данни при изпълнение на задължението им по ал. 1, които публикува на интернет страницата си.

Чл. 25е. (1) Администраторът или обработващият лични данни може да обработва лични данни на починали лица само при наличие на правно основание за това. В тези случаи администраторът или обработващият лични данни предприема подходящи мерки за недопускане на неблагоприятно засягане на правата и свободите на други лица или на обществен интерес.

(2) Администраторът осигурява при поискване достъп до лични данни на починало лице, включително предоставя копие от тях, на наследниците му или на други лица с правен интерес.

Чл. 25ж. (1) Свободен публичен достъп до информация, съдържаща единен граждански номер или личен номер на чужденец, не се допуска, освен ако закон предвижда друго.

(2) Администраторите, предоставящи услуги по електронен път, предприемат подходящи технически и организационни мерки, които не позволяват единният граждански номер или личният номер на чужденец да е единственото средство за идентификация на потребителя при предоставяне на отдалечен достъп до съответната услуга.

(3) За целите на предоставяне на административни услуги по електронен път при условията на Закона за електронното управление администраторът осигурява възможност на субекта на данни да се идентифицира по ред, предвиден със закон.

Чл. 25з. (1) Обработването на лични данни за журналистически цели, както и за академичното, художественото или литературното изразяване, е законосъобразно, когато се извършва за осъществяване на свободата на изразяване и правото на информация, при зачитане на неприкосновеността на личния живот.

(2) При разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който лични данни, събрани за целите по ал. 1, стават достъпни, балансът между свободата на изразяване и правото на информация и правото на защита на личните данни се преценява въз основа на следните критерии:

1. естеството на личните данни;
2. влиянието, което разкриването на личните данни или тяхното обществено оповестяване би оказало върху неприкосновеността на личния живот на субекта на данни и неговото добро име;
3. обстоятелствата, при които личните данни са станали известни на администратора;
4. характера и естеството на изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1;
5. значението на разкриването на лични данни или общественото им оповестяване за изясняването на въпрос от обществен интерес;
6. отчитане дали субектът на данни е лице, което заема длъжност по чл. 6 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, или е лице, което поради естеството на своята дейност или ролята му в обществения живот е с по-занижена защита на личната си неприкосновеност, или чиито действия имат влияние върху обществото;

7. отчитане дали субектът на данни с действията си е допринесъл за разкриване на свои лични данни и/или информация за личния си и семеен живот;

8. целта, съдържанието, формата и последиците от изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1;

9. съответствието на изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1, с основните права на гражданите;

10. други обстоятелства, относими към конкретния случай.

(3) При обработване на лични данни за целите по ал. 1:

1. не се прилагат чл. 6, 9, 10, 30, 34 и глава пета от Регламент (ЕС) 2016/679, както и чл. 25в;

2. администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12-21 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(4) Упражняването на правомощията на комисията по чл. 58, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 не може да води до разкриване на тайната на източника на информация.

(5) При обработването на лични данни за целите на създаване на фотографско или аудио-визуално произведение, чрез заснемане на лице в хода на обществената му дейност или на обществено място, не се прилагат чл. 6, чл. 12-21, чл. 30 и чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Чл. 25и. (1) Работодател или орган по назначаването, в качеството си на администратор на лични данни приема правила и процедури при:

1. използване на система за докладване на нарушения;

2. ограничения при използване на вътрешнофирмени ресурси;

3. въвеждане на системи за контрол на достъпа, работното време и трудовата дисциплина.

(2) Правилата и процедурите по ал. 1 съдържат информация относно обхвата, задълженията и методите за прилагането им на практика. С тях се отчита предмета на дейност на работодателя или органа по назначаването и свързаното с него естество на работата и не може да се ограничават правата на субектите на данните по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон.

(3) Работниците и служителите се уведомяват за правилата и процедурите по ал. 1.

Чл. 25к. (1) Работодател или орган по назначаването, в качеството си на администратор на лични данни определя срок за съхранение на лични данни на участници в процедури по набиране и подбор на персонала, който не може да е по-дълъг от 6 месеца, освен ако кандидатът е дал своето съгласие за съхранение за по-дълъг срок. След изтичането на този срок работодателят или органът по назначаването изтрива или унищожава съхраняваните документи с лични данни, освен ако специален закон предвижда друго.

(2) Когато в процедура по ал. 1 работодателят или органът по назначаването е изискал да се представят оригинали или нотариално заверени копия на документи, които удостоверяват физическа и психическа годност на кандидата, необходимата квалификационна степен и стаж за заеманата длъжност, той връща тези документи на субекта на данни, който не е одобрен за назначаване, в 6-месечен срок от окончателното приключване на процедурата, освен ако специален закон предвижда друго.

Чл. 25л. Обработването на лични данни за целите на Националния архивен фонд на Република България е обработване в обществен интерес. В тези случаи не се прилагат чл. 15, 16, 18, 19, 20 и 21 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Чл. 25м. При обработването на лични данни за статистически цели не се прилагат чл. 15, 16, 18 и 21 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Чл. 25н. Лични данни, първоначално събрани за друга цел, може да се обработват за целите на Националния архивен фонд, за целите на научни или исторически изследвания или за статистически цели. В тези случаи администраторът прилага подходящи технически и организационни мерки, които гарантират правата и свободите на субекта на данни в съответствие с чл. 89, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Чл. 25о. Обработването на лични данни за хуманитарни цели от публични органи или хуманитарни организации, както и обработване в случаите на бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия, е законосъобразно. В този случай не се прилагат чл. 12-21 и чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679.”

§ 15. Глави пета и шеста се отменят.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 15, който става § 26:

§ 26. Глава пета с чл. 26 и чл. 28-34б и глава шеста с чл. 36-36и се отменят.

§ 16. Наименованието на глава седма се изменя така:

„Упражняване на правата на субектите на данни. Средства за правна защита. Отговорност за причинени вреди“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 16, който става § 27:

§ 27. Наименованието на глава седма се изменя така: „Упражняване на правата на субектите на данни. Средства за правна защита.“

§ 17. Създават се чл. 37а-37в:

Чл. 37а. (1) Администраторът или обработващият може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12-22 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването им би създавало риск за:

- 1. националната сигурност;**
- 2. отбраната;**
- 3. обществения ред и сигурност;**
- 4. предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност;**
- 5. други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност;**
- 6. защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства;**
- 7. предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регламентирани професии;**
- 8. защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица;**
- 9. изпълнението по гражданскоправни иски.**

(2) Редът и условията за прилагане на ал. 1 се уреждат със закон в съответствие с чл. 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Чл. 37б. (1) Правата по чл. 15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 се осъществяват с писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин.

(2) Заявление може да се отправи и по електронен път при условията на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги и Закона за електронното управление.

(3) Заявление може да се подаде и чрез действия в потребителския интерфейс на информационната система, която обработва данните, след като лицето е идентифицирано със съответните за информационната система средства за идентификация.

Чл. 37в. (1) Заявлението по чл. 37б съдържа:

1. име, адрес, ЕГН/ЛНЧ/друг аналогичен идентификатор или други идентификационни данни на съответното физическо лице, определени от администратора, във връзка с извършваната от него дейност;

2. описание на искането;

3. предпочитана форма за комуникация и действия по чл. 15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679;

4. подпис, дата на подаване на заявлението и адрес за кореспонденция.

(2) При подаването на заявление от упълномощено лице към заявлението се прилага и съответното пълномощно.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 17, който става § 28:

§ 28. В глава седма се създават чл. 37а, 37б и 37в:

„Чл. 37а. (1) Администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12-22 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за:

1. националната сигурност;

2. отбраната;

3. обществения ред и сигурност;

4. предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност;

5. други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност;

6. защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства;

7. предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии;

8. защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица;

9. изпълнението по гражданскоправни иски.

(2) Условията и редът за прилагане на ал. 1 се определят със закон и в съответствие с чл. 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Чл. 37б. (1) Субектът на данни упражнява правата по чл. 15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин.

(2) Заявление може да се подаде и по електронен път при условията на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, Закона за електронното управление и Закона за електронната идентификация.

(3) Заявление може да се подаде и чрез действия в потребителския интерфейс на информационната система, която обработва данните, след като

лицето е идентифицирано със съответните за информационната система средства за идентификация.

Чл. 37в. (1) Заявлението по чл. 37б съдържа:

1. име, адрес, единен граждански номер или личен номер на чужденец или друг аналогичен идентификатор, или други идентификационни данни на физическото лице, определени от администратора, във връзка с извършваната от него дейност;

2. описание на искането;

3. предпочитана форма за получаване на информация при упражняване на правата по чл. 15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679;

4. подпис, дата на подаване на заявлението и адрес за кореспонденция.

(2) При подаването на заявление от упълномощено лице към заявлението се прилага и пълномощното.“

§ 18. В чл. 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) При нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон всеки субект на лични данни има право да сезира комисията в срок една година от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му.“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Комисията информира жалбоподателя за напредъка в разглеждането на жалбата или за резултата от нея в 3-месечен срок от сезирането ѝ.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя така:

„(3) Комисията се произнася с решение, като може да упражни корективните си правомощия по чл. 58, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, да определи срок за отстраняване на нарушението и/или да наложи административно наказание.“

4. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Комисията изпраща копие от решението си и на субекта на данните.“

5. Алинея 5 се изменя така:

„(5) В случаите по ал. 1, когато се обработват лични данни за целите, посочени в чл. 42, решението на комисията съдържа само констатацията относно законосъобразността на обработването.“

6. В ал. 6 думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 3“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 18, който става § 29:

§ 29. В чл. 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) При нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни има право да сезира комисията в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му.“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Комисията информира жалбоподателя за напредъка в разглеждането на жалбата или за резултата от нея в тримесечен срок от сезирането ѝ.“

3. Досегашната ал. 2 става нова ал. 3 и се изменя така:

„(3) Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви „а“-„з“ и „й“ от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета.“

4. Създава се нова ал. 4:

„(4) Когато жалбата е очевидно неоснователна или прекомерна, с решение на комисията жалбата може да се остави без разглеждане.“

5. Досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 5 и 6 и се изменят така:

„(5) Комисията изпраща копие от решението си и на субекта на данните.

(6) В случаите по ал. 1, когато се обработват лични данни за целите по чл. 42, ал. 1, решението на комисията съдържа само констатацията относно законосъобразността на обработването.”

6. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 3 и 4“.

Работната група предлага да се създадат нови § 30 и 31:

§ 30. Създава се чл. 38а:

„Чл. 38а. (1) Жалбата до комисията може да се подаде с писмо, по факса или по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

(2) Не се разглеждат анонимни жалби, както и жалби, които не са подписани от подателя или от негов представител по закон или пълномощие.“

§ 31. Създават се чл. 38б – 38г:

„Чл. 38б. (1) При нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт и от прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, субектът на данни има право да подаде жалба до инспектората в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му.

(2) В случаите по ал. 1 се прилага съответно чл. 38а.

Чл. 38в. (1) Жалбата по чл. 38б, ал. 1 се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор.

(2) При разглеждането на жалбата се събират данни, относими към твърдяното нарушение, включително и информация от администратора или обработващия лични данни.

(3) Жалбоподателят се информира за напредъка в разглеждането на жалбата или за резултата от нея в тримесечен срок от сезирането на инспектората.

(4) Когато жалбата е неоснователна, инспекторът се произнася с решение, което подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесулния кодекс в 14-дневен срок от получаването му.

(5) Когато жалбата е основателна, инспекторатът се произнася с решение по предложение на инспектора. Решението подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесулния кодекс в 14-дневен срок от получаването му.

(6) Когато жалбата е очевидно неоснователна или прекомерна, инспекторът може да я остави без разглеждане.

Чл. 38г. (1) Когато в производството по чл. 38в бъде установено нарушение на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон, в зависимост от характера и степента на нарушението, се прилагат мерките по чл. 58, параграф 2, букви „а“-, „ж“ и „й“ от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и/или се налагат административни наказания в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета.

(2) Мерките по чл. 58, параграф 2, букви „а“-, „ж“ и „й“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 се прилагат с решение на инспектората по предложение на инспектора, разгледал жалбата по чл. 38б, ал. 1.”

§ 19. В чл. 39 се правят следните изменения:

1. АLINEЯ 1 се изменя така:

„(1) При нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон всеки субект на данни може да обжалва действия и актове на администратора и

обработващия по съдебен ред пред съответния административен съд или пред Върховния административен съд по общите правила за подсъдност.“

2. В ал. 2 думите „физическото лице“ се заменят със „субектът на данни“.

3. Алинея 3 се отменя.

4. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Субектът на данни не може да сезира съда, когато има висящо производство пред комисията за същото нарушение или нейно решение относно същото нарушение е обжалвано и няма влязло в сила решение на съда. По искане на субекта на данни или на съда комисията удостоверява липсата на висящо производство пред нея по същия спор.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 19, който става § 32:

§ 32. В чл. 39 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) При нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

2. В ал. 2 думите „физическото лице“ се заменят със „субектът на данни“ и накрая се добавя „или на обработващия лични данни“.

3. Алинея 3 се отменя.

4. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Субектът на данни не може да сезира съда, когато има висящо производство пред комисията за същото нарушение или нейно решение относно същото нарушение е обжалвано и няма влязло в сила решение на съда. По искане на субекта на данни или на съда комисията удостоверява липсата на висящо производство пред нея по същия спор.“

5. Създава се нова ал. 5:

„(5) Алинея 4 се прилага и при висящо производство пред инспектората.“

§ 20. Създава се чл. 39а:

„Чл. 39а. В случаите, когато Европейският комитет по защита на данните е приел решение със задължителен характер и валидността на същото е оспорена, се прилагат чл. 263, съответно чл. 267, от Договора за функционирането на Европейския съюз.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 20, който става § 33:

§ 33. Създава се нов чл. 40:

„Чл. 40. Когато решението по чл. 38, ал. 3 е прието в изпълнение на решение със задължителен характер на Европейския комитет по защита на данните, се прилагат съответно чл. 263 и 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз.“

§ 21. Глава осма се изменя така:

„Глава осма

Особени правила за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване

Раздел I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 42. (1) Правилата на тази глава се прилагат при обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването,

разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

(2) В случаите, в които компетентните органи обработват лични данни за цели, различни от посочените в ал. 1, се прилагат Регламент (ЕС) 2016/679 и съответните разпоредби от този закон, които въвеждат мерки за неговото прилагане, освен ако обработването на лични данни е за целите на отбраната на страната и защита на националната сигурност, когато се прилага чл. 1, ал. 5.

Чл. 43. Правилата на тази глава се прилагат за обработването на лични данни изцяло или частично с автоматични средства, както и за обработването с други средства на лични данни, които са част от регистър с лични данни или са предназначени да съставляват част от такъв регистър.

Чл. 44. Обменът на лични данни между компетентните органи на държавите - членки на Европейския съюз, когато той е в съответствие с правото на Съюза или със законодателството на Република България, не се ограничава, нито забранява по причини, свързани със защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни.

Чл. 45. (1) При обработването на лични данни за целите по чл. 42 личните данни трябва:

1. да се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. да се събират за конкретни, изрично указани и легитимни цели и да не се обработват по начин, който е несъвместим с тези цели;
3. да са подходящи, относими и да не надхвърлят необходимото във връзка с целите, за които данните се обработват;
4. да са точни и при необходимост да са поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват;
5. да се съхраняват във вид, който позволява идентифицирането на субектите на данните за период, не по-дълъг от необходимия за целите, за които те се обработват;
6. да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки.

(2) Обработването от същия или от друг администратор – компетентен орган, за която и да е от целите, посочени в чл. 42, различна от целта, за която личните данни са събрани, се разрешава, при условие че:

1. администраторът е оправомощен да обработва такива лични данни за такава цел в съответствие с правото на Европейския съюз или законодателството на Република България, и
2. обработването е необходимо и пропорционално на тази различна цел в съответствие с правото на Европейския съюз или със законодателството на Република България.

(3) Обработването от същия или от друг администратор – компетентен орган, може да включва архивиране в обществен интерес, научно, статистическо или историческо използване на данните за целите по чл. 42, при прилагането на подходящи гаранции за правата и свободите на субектите на данните.

(4) Администраторът – компетентен орган, носи отговорност за спазването на ал. 1, 2 и 3 и трябва да е в състояние да го докаже.

Чл. 46. (1) Сроковете за изтриването на лични данни или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от администратора – компетентен орган.

(2) Извършването на периодична проверка по ал. 1 се документира, а решението за продължаване на съхранението на данните се мотивира.

Чл. 47. Администраторът - компетентен орган, когато е приложимо и доколкото е възможно, прави ясно разграничение между личните данни на различни категории субекти на данни, например:

1. лица, за които има сериозни основания да се счита, че са извършили или ще извършат престъпление;

2. лица, осъдени за престъпление;

3. лица, пострадали от престъпление, или лица, по отношение на които определени факти дават основание да се счита, че може да са пострадали от престъпление, и

4. други трети лица по отношение на престъпление, например лица, които биха могли да бъдат призовани да свидетелстват при разследване на престъпления или при последващи наказателни производства, лица, които могат да предоставят информация за престъпления или свързани лица, или съучастници на някое от лицата, посочени в т. 1 и 2.

Чл. 48. (1) Администраторът – компетентен орган, доколкото е възможно, прави разграничение между лични данни, основани на факти, и лични данни, основани на лични оценки.

(2) Администраторът – компетентен орган, предприема всички разумни стъпки, за да гарантира, че лични данни, които са неточни, непълни или вече не са актуални, не се предават или не се предоставят. За тази цел всеки компетентен орган, доколкото това е практически възможно, проверява качеството на личните данни преди тяхното предаване или предоставяне. Доколкото е възможно, при всяко предаване на лични данни се добавя необходимата информация, позволяваща на получаващия компетентен орган да оцени степента на точност, пълнотата и надеждността на личните данни и до каква степен те са актуални.

(3) Когато се окаже, че са предадени неточни лични данни или че личните данни са предадени незаконосъобразно, получателят се уведомява незабавно. В такъв случай личните данни се коригират или изтриват, или обработването им се ограничава в съответствие с чл. 56.

Чл. 49. (1) Обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за изпълнението на задача, осъществявана от компетентен орган за целите, определени в чл. 42, и се основава на правото на Европейския съюз или на законодателството на Република България.

(2) Когато обработването на лични данни за целите по чл. 42 е в изпълнение на нормативен акт, в него се определят общите и конкретните цели на обработването, както и личните данни, които се обработват.

Чл. 50. (1) Личните данни, събирани от компетентните органи за целите, посочени в чл. 42, не се обработват за други цели, различни от посочените в чл. 42, освен когато това обработване е разрешено от правото на Европейския съюз или от законодателството на Република България. Когато личните данни се обработват за такива други цели, се прилагат Регламент (ЕС) 2016/679 и съответните разпоредби от този закон, които въвеждат мерки за неговото прилагане, освен ако обработването на лични данни е за целите на отбраната на страната и защитата на националната сигурност, когато се прилага чл. 1, ал. 5.

(2) Когато съгласно законодателството на Република България компетентните органи са натоварени с изпълнението на задачи, различни от тези за изпълнението на

целите, посочени в чл. 42, за обработването за такива цели се прилагат Регламент (ЕС) 2016/679 и съответните разпоредби от този закон, които въвеждат мерки за неговото прилагане, включително за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели, освен ако обработването на лични данни е за целите на отбраната на страната и защитата на националната сигурност, когато се прилага чл. 1, ал. 5.

(3) Когато правото на Европейския съюз или законодателството на Република България, приложимо за предаващия компетентен орган, предвижда специфични условия за обработването, предаващият компетентен орган уведомява получателя на личните данни за тези условия и за изискването за съобразяване с тях.

(4) Предаването на лични данни на получатели в други държави членки или към агенции, служби и органи на Европейския съюз, създадени съгласно дял V, глави 4 и 5 от Договора за функционирането на Европейския съюз, се извършва при същите условия, които се прилагат при подобно предаване в рамките на Република България.

Чл. 51. (1) Обработването на лични данни от компетентни органи, разкриващо расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, обработването на генетични данни, биометрични данни с цел уникално идентифициране на физическото лице, данни, свързани със здравето или сексуалния живот и сексуалната ориентация на лицето, е разрешено, когато това е абсолютно необходимо, съществуват подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данни и е разрешено съгласно правото на Европейския съюз или законодателството на Република България.

(2) По изключение, ако обработването не е разрешено съгласно правото на Европейския съюз или законодателството на Република България, данните по ал. 1 могат да бъдат обработвани за защита на жизненоважни интереси на субекта на данните или на друго физическо лице или ако обработването се отнася за данни, които очевидно са направени обществено достояние от субекта на данните.

(3) Във всички случаи на обработване на данни по ал. 1 компетентните органи прилагат подходящи мерки и гаранции за недопускане на дискриминация на физическите лица.

Чл. 52. (1) Вземането на решение, основано единствено на автоматизирано обработване, включително профилиране, което поражда неблагоприятни правни последици за субекта на данните или съществено го засяга, е забранено, освен ако това е разрешено от правото на Европейския съюз или от законодателството на Република България и са осигурени подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данните, най-малко правото да получи човешка преценка при вземането на съответното решение от страна на администратора – компетентен орган.

(2) Решенията по ал. 1 не могат да се основават на специалните категории лични данни, посочени в чл. 51, освен ако не са въведени подходящи мерки за защита на правата и свободите и легитимните интереси на субекта на данните.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 администраторът – компетентен орган, задължително извършва оценка на въздействието по чл. 64.

(4) Забранява се профилирането, което води до дискриминация на физически лица въз основа на специалните категории лични данни, посочени в чл. 51.

Раздел II ПРАВА НА СУБЕКТА НА ДАННИ

Чл. 53. (1) Администраторът – компетентен орган, предприема разумни мерки за предоставяне на субекта на данни на информация по чл. 54 и за осигуряване на комуникацията във връзка с чл. 52, 55-58 и 68 относно обработването в сбита, разбираема и леснодостъпна форма, като използва ясен и прост език. Информацията се предоставя по всякакъв подходящ начин, включително по електронен път. Като общо

правило администраторът предоставя информацията в същата форма като тази на искането.

(2) Администраторът по ал. 1 улеснява упражняването на правата на субекта на данни, посочени в чл. 52 и 55-58.

(3) Администраторът по ал. 1 отговаря на искането на субекта на данни и/или го информира писмено за действията, предприети във връзка с неговото искане, в срок два месеца от получаване на искането. При необходимост този срок може да се удължи с още един месец, когато това се налага заради сложността или броя на исканията.

(4) Информацията по чл. 54 и комуникацията или действията, предприети съгласно чл. 52, 55-58 и 68, се предоставят безплатно. Когато исканията от даден субект на данни са очевидно неоснователни или прекомерни, по-специално поради своята повтораемост, администраторът по ал. 1 може:

1. да начисли такса в размер, съобразен с административните разходи за предоставяне на информация или за осигуряването на комуникация, или за предприемане на действия по искането, или

2. да откаже да предприеме действия по искането.

(5) Администраторът по ал. 1 носи тежестта на доказване на очевидно неоснователния или прекомерен характер на искането.

(6) Когато администраторът по ал. 1 има основателни опасения във връзка със самоличността на физическото лице, което подава искане по чл. 55 или 56, той може да поиска да се предостави допълнителна информация, необходима за потвърждаване на самоличността на субекта на данните. Срокът по ал. 3 започва да тече от получаването на допълнителната информация за идентифициране на самоличността на субекта на данните.

Чл. 54. (1) Администраторът – компетентен орган, предоставя на субектите на данни най-малко следната информация:

1. данните, които идентифицират администратора, и координатите за връзка с него;

2. координатите за връзка с длъжностното лице по защита на данните, когато е приложимо;

3. целите на обработването, за които са предназначени личните данни;

4. правото да бъде подадена жалба до комисията и нейните координати за връзка;

5. съществуването на право да се изиска от администратора достъп до, коригиране или изтриване на лични данни и ограничаване на обработването на лични данни, свързано със субекта на данните.

(2) Освен информацията, посочена в ал. 1, по искане на субекта на данни или по своя инициатива администраторът по ал. 1 предоставя на субекта на данните, в конкретни случаи и с цел да му се даде възможност да упражни правата си, следната допълнителна информация:

1. правното основание за обработването;

2. срока, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно - критериите, използвани за определяне на този срок;

3. когато е приложимо, категориите получатели на личните данни, включително в трети държави или международни организации;

4. когато е необходимо, и друга допълнителна информация, по-специално в случаите, когато личните данни са събрани без знанието на субекта на данните.

(3) Администраторът по ал. 1 може да забави, да ограничи или да не предостави информация на субекта на данните съгласно ал. 2, като се отчитат основните права и легитимните интереси на засегнатото физическо лице, за да:

1. не се допусне възпрепятстването на служебни или законово регламентирани проверки, разследвания или процедури;

2. не се допусне неблагоприятно засягане на предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания;

3. се защити общественият ред и сигурност;

4. се защити националната сигурност;

5. се защитят правата и свободите на други лица.

(4) След отпадането на съответното обстоятелство по ал. 3 администраторът по ал. 1 предоставя исканата информация в срока по чл. 53, ал. 3.

Чл. 55. (1) Субектът на данните има право да получи от администратора – компетентен орган, потвърждение дали се обработват лични данни, които го засягат, и ако случаят е такъв, да получи достъп до тях, както и информация за:

1. целите и правното основание за обработването;

2. обработваните категории лични данни;

3. получателите или категориите получатели, пред които са разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации;

4. когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, или ако това не е възможно, критериите за определяне на този срок;

5. съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни, или ограничаване на обработването на лични данни, свързано със субекта на данните;

6. правото да се подаде жалба до комисията и нейните координати за връзка;

7. съобщаването на личните данни, които са в процес на обработване, и на всякаква налична информация за техния произход, освен ако тя е защитена от закон тайна.

(2) Администраторът – компетентен орган, предоставя информацията по ал. 1 в срока по чл. 53, ал. 3.

(3) Правото на достъп на субекта на данните по ал. 1 може да се ограничи изцяло или частично, като се отчитат основните права и легитимните интереси на засегнатото физическо лице в случаите по чл. 54, ал. 3. В тези случаи съответно се прилага чл. 54, ал. 4.

(4) В случаите по ал. 3 администраторът по ал. 1 информира писмено в срока по чл. 53, ал. 3 субекта на данните за всеки отказ за достъп или за ограничаването на достъпа и за причините за отказа или ограничаването. Тази информация може да не бъде предоставена, когато нейното предоставяне би възпрепятствало постигането на някоя от целите, посочени в чл. 54, ал. 3. Администраторът информира субекта на данните за възможността за подаване на жалба до комисията или за търсене на защита по съдебен ред.

(5) Администраторът по ал. 1 документира фактическите или правните основания, на които се основава решението. Тази информация се предоставя на комисията.

Чл. 56. (1) Субектът на данните има право да поиска администраторът – компетентен орган, да коригира неточните лични данни, свързани с него. Като се има предвид целта на обработването, субектът на данните има право да поиска непълните лични данни да бъдат допълнени, включително чрез предоставяне на допълнително заявление (декларация).

(2) Администраторът по ал. 1 е длъжен да изтрие личните данни и субектът на данните има право да поиска администраторът по ал. 1 да изтрие личните данни, които го засягат, когато обработването нарушава разпоредбите на чл. 45, 49 или 51 или когато личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазване на правно задължение, което се прилага спрямо администратора по ал. 1.

(3) Администраторът по ал. 1 коригира или допълва данните по ал. 1, съответно изтрива данните по ал. 2, в срока по чл. 53, ал. 3.

(4) Администраторът по ал. 1 ограничава обработването на личните данни, без да ги изтрие, когато:

1. точността на личните данни се оспорва от субекта на данните и тяхната точност или неточност не може да се провери, или

2. личните данни трябва да се запазят за доказателствени цели.

(5) Администраторът по ал. 1 информира субекта на данните, преди да премахне ограничаването на обработването, когато то е наложено на основание ал. 4, т. 1 от този член.

(6) Администраторът по ал. 1 информира писмено субекта на данните за всеки отказ за коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването и за причините за отказа в срока по чл. 53, ал. 3. Задължението за предоставяне на такава информация може да се ограничи изцяло или частично в случаите по чл. 54, ал. 3, като се отчитат основните права и легитимните интереси на засегнатото физическо лице. В тези случаи съответно се прилага чл. 54, ал. 4.

(7) Администраторът по ал. 1 информира субекта на данните за възможността за подаване на жалба до комисията и за търсене на защита по съдебен ред.

(8) Администраторът по ал. 1 съобщава на компетентния орган, от който произхождат неточните лични данни, за тяхното коригиране.

(9) Когато лични данни са коригирани или изтрити, или обработването им е ограничено съгласно ал. 1, 2 и 4, администраторът по ал. 1 уведомява получателите им, които носят отговорност за тяхното съответно коригиране, изтриване или ограничаване на обработването.

Чл. 57. (1) В случаите по чл. 54, ал. 3, чл. 55, ал. 4 и чл. 56, ал. 6 субектът на данните може да упражни правата си и чрез комисията (непряко упражняване на права).

(2) Администраторът – компетентен орган, информира субекта на данните за възможността да упражни правата си чрез комисията съгласно ал. 1.

(3) В случаите по ал. 1 комисията информира субекта на данните най-малко за това, че е извършила всички необходими проверки или справки, както и за неговото право да потърси защита по съдебен ред.

Чл. 58. Упражняването на правата по чл. 54, 55 и 56, когато личните данни се съдържат в съдебно решение, документ или материали по дело, изготвени в рамките на наказателно производство, не засяга и не може да противоречи на разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс.

Раздел III

АДМИНИСТРАТОР НА ЛИЧНИ ДАННИ И ОБРАБОТВАЩ ЛИЧНИ ДАННИ

Чл. 59. (1) Администраторът на лични данни – компетентен орган, като отчита естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, прилага подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с този закон. Тези мерки се преразглеждат и актуализират при необходимост.

(2) Когато това е пропорционално на дейностите по обработване, посочените в ал. 1 мерки включват прилагане от страна на администратора по ал. 1 на подходящи политики за защита на данните.

(3) С цел ефективното прилагане на принципите за защита на личните данни и интегрирането на необходимите гаранции в процеса на обработване администраторът по ал. 1, като отчита достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и породените от обработването рискове за правата и свободите на физическите лица, прилага съответни мерки по смисъла на ал. 1, като например псевдонимизация, както към момента на

определянето на средствата за обработването на данни, така и към момента на самото обработване („защита на личните данни на етапа на проектирането“).

(4) Администраторът по ал. 1 прилага и подходящи технически и организационни мерки, за да се гарантира, че по подразбиране се обработват само лични данни, които са необходими за всяка конкретна цел на обработването. Това задължение се отнася до обема на събраните лични данни, степента на обработването, срока на съхраняването им и тяхната достъпност. По-специално подобни мерки гарантират, че по подразбиране без намеса от страна на физическото лице личните данни не са достъпни за неограничен брой физически лица („защита на данните по подразбиране“).

Чл. 60. (1) Когато двама или повече администратори - компетентни органи, съвместно определят целите и средствата на обработването, те са съвместни администратори.

(2) Съвместните администратори по ал. 1 определят по прозрачен начин съответните си отговорности за съобразяване с правилата на тази глава, по-специално що се отнася до упражняването на правата на субекта на данни, и съответните си задължения за предоставяне на информацията по реда на чл. 54 посредством договореност помежду си, освен ако и доколкото съответните отговорности на администраторите не са определени от правото на Европейския съюз или от законодателството на Република България. В договореността се определя точката за контакт за субектите на данни. Съвместните администратори могат да посочат кой от тях действа като единна точка за контакт, така че субектите на данните да упражняват правата си.

(3) Независимо от условията на договореността, посочена в ал. 1, субектът на данни може да упражнява своите права, уредени в тази глава, по отношение на всеки и срещу всеки от администраторите по ал. 1.

Чл. 61. (1) Администратор – компетентен орган, може да възложи обработване на лични данни от негово име само на обработващи лични данни, които предоставят достатъчни гаранции, че ще прилагат подходящи технически и организационни мерки по такъв начин, че обработването да отговаря на изискванията на тази глава и да се гарантира защитата на правата на субекта на данни.

(2) Обработващият лични данни не може да включва друг обработващ лични данни без предварителното конкретно или общо писмено разрешение на администратора по ал. 1. В случай на общо писмено разрешение обработващият лични данни информира администратора за всякакви планирани промени за добавяне или замяна на други обработващи лични данни, като по този начин дава възможност на администратора да възрази срещу тези промени.

(3) Обработването от страна на обработващия лични данни се урежда с договор или с друг правен акт съгласно правото на Европейския съюз или законодателството на Република България, който обвързва обработващия лични данни с администратора по ал. 1 и регламентира предмета и срока на обработването, естеството и целта на обработването, вида лични данни и категориите субекти на данни, задълженията и правата на администратора. Посоченият договор или друг правен акт предвижда по-специално, че обработващият лични данни:

1. действа единствено по указания на администратора;
2. гарантира, че лицата, оправомощени да обработват личните данни, са поели ангажимент за поверителност или са задължени по закон да спазват поверителност;
3. подпомага администратора с всички подходящи средства, за да се гарантира спазването на разпоредбите относно правата на субекта на данни;
4. по избор на администратора изтрива или връща на администратора всички лични данни след приключване на предоставянето на услуги по обработване на данни и изтрива съществуващите копия, освен ако правото на Европейския съюз или законодателството на Република България не изисква съхранение на личните данни;

5. предоставя на администратора цялата информация, необходима за доказване на спазването на този член;

6. спазва условията по ал. 2 и 3 за включване на друг обработващ лични данни.

(4) Договорът или другият правен акт, посочен в ал. 3, се изготвя в писмена или електронна форма.

(5) Когато обработващ лични данни определи в нарушение на правилата на тази глава целите и средствата на обработването, обработващият личните данни се счита за администратор по отношение на това обработване.

(6) Обработващият лични данни и всяко лице, действащо под ръководството на администратора по ал. 1 или на обработващия лични данни, което има достъп до личните данни, обработва тези данни само по указание на администратора, освен ако обработването се изисква от правото на Европейския съюз или законодателството на Република България.

Чл. 62. (1) Администраторите – компетентни органи, поддържат регистър с всички категории дейности по обработване под тяхна отговорност. Този регистър съдържа следната информация:

1. наименованието и координатите за връзка на администратора, и когато е приложимо, на съвместните администратори и на длъжностното лице по защитата на данните;

2. целите на обработването;

3. категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, включително получателите в трети държави или международни организации;

4. описание на категориите субекти на данни и на категориите лични данни;

5. когато е приложимо, използването на профилиране;

6. когато е приложимо, категориите предаване на лични данни на трета държава или международна организация;

7. посочване на правното основание за операцията по обработване, включително предаването на данни, за която са предназначени личните данни;

8. когато е възможно, предвидените срокове за изтриване на различните категории лични данни;

9. когато е възможно, общо описание на техническите и организационните мерки за сигурност по чл. 66.

(2) Всеки обработващ лични данни поддържа регистър с всички категории дейности по обработване, извършени от името на администратор по ал. 1, в който се съдържат:

1. наименованието и координатите за връзка на обработващия или обработващите лични данни, на всеки администратор, от чието име действа обработващият лични данни, и на длъжностното лице за защита на данните, когато е приложимо;

2. категориите обработване, извършени от името на всеки администратор;

3. когато е приложимо, предаването на лични данни на трета държава или на международна организация, когато има изрични указания от администратора за това, включително идентификацията на тази трета държава или международна организация;

4. когато е възможно, общо описание на техническите и организационните мерки за сигурност по чл. 66.

(3) Регистрите, посочени в ал. 1 и 2, се поддържат в писмена форма, включително в електронен формат.

(4) При поискване администраторът и обработващият лични данни предоставят достъп до регистрите на комисията.

Чл. 63. (1) В системите за автоматизирано обработване се водят записи (логове) най-малко за следните операции по обработване: събиране, промяна, справки, разкриване, включително предаване, комбинирание и изтриване.

(2) Записите за извършена справка или разкриване трябва да дават възможност за установяване на основаниято, датата и часа на такива операции и доколкото е възможно — идентификацията на лицето, което е направило справка или е разкрило лични данни, както и данни, идентифициращи получателите на тези лични данни.

(3) Записите се използват единствено за проверяване на законосъобразността на обработването, за самоконтрол, за гарантиране на целостността и сигурността на личните данни и при наказателни производства.

(4) Администраторът – компетентен орган, определя подходящи срокове за съхранение, включително архивиране на записите.

(5) При поискване администраторът – компетентен орган, и обработващият лични данни предоставят тези записи на комисията.

Чл. 64. (1) Когато съществува вероятност определен вид обработване, по-специално, при което се използват нови технологии, и предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, да породи висок риск за правата и свободите на физическите лица, преди да бъде извършено обработването, администраторът – компетентен орган, извършва оценка на въздействието на предвидените операции по обработването върху защитата на личните данни.

(2) Оценката по ал. 1 съдържа най-малко общо описание на предвидените операции по обработване, оценка на рисковете за правата и свободите на субектите на данните, мерките, предвидени за справяне с тези рискове, гаранции, мерки за сигурност и механизми за гарантиране на защитата на личните данни и за доказване на съответствие с правилата на тази глава, като се вземат предвид правата и легитимните интереси на субектите на данните и другите засегнати лица.

Чл. 65. (1) Администраторът – компетентен орган, или обработващият лични данни се консултира с комисията преди обработването на лични данни, което ще е част от нов регистър с лични данни, който предстои да се създаде, когато:

1. оценката на въздействието върху защитата на данните съгласно чл. 64 покаже, че обработването ще породи висок риск въпреки предприетите от администратора мерки за ограничаване на риска, или

2. видът обработване, по-специално, когато се използват нови технологии, механизми или процедури, включва висока степен на риск за правата и свободите на субектите на данните.

(2) При изготвянето на проекти на закони и на подзаконови нормативни актове, съдържащи мерки, които се отнасят до обработването, се провеждат консултации с комисията.

(3) Комисията приема и публикува списък на операциите по обработване, за които е задължителна предварителна консултация съгласно ал. 1.

(4) Администраторът по ал. 1 предоставя на комисията оценката на въздействието върху защитата на данните, предвидена в чл. 64, и при поискване – всякаква друга информация, която ще й позволи да извърши оценка на съответствието на обработването, и по-специално на рисковете за защитата на личните данни на субекта на данните и на съответните гаранции.

(5) Когато комисията е на мнение, че планираното обработване, посочено в ал. 1, би нарушило разпоредбите на тази глава, по-специално, когато администраторът по ал. 1 не е идентифицирал или ограничил риска в достатъчна степен, тя предоставя в рамките на период до шест седмици след получаването на искането за консултация писмено становище на администратора и, когато това е приложимо, на обработващия лични данни. Този срок може да се удължи с още един месец в зависимост от сложността на планираното обработване. В срок един месец от получаването на искането за консултация комисията уведомява администратора по ал. 1 и, когато е приложимо – обработващия лични данни, за всяко такова удължаване, включително за причините за забавянето.

(6) Предоставянето на писмено становище по ал. 5 не засяга възможността на комисията да приложи по отношение на администратора или на обработващия лични данни и правомощията си по чл. 80.

Чл. 66. (1) Администраторът – компетентен орган, и обработващият лични данни, като отчитат достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, прилагат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност, по-специално по отношение на обработването на лични данни по чл. 51.

(2) По отношение на автоматизираното обработване администраторът или обработващият лични данни след оценка на рисковете прилагат мерки, имащи за цел:

1. контрол върху достъпа до оборудване - да се откаже достъп на неоправомощени лица до оборудването, използвано за обработване;

2. контрол върху носителите на данни - да се предотврати четенето, копирането, изменянето или отстраняването на носители на данни от неоправомощени лица;

3. контрол върху съхраняването - да се предотврати въвеждането на лични данни от неоправомощени лица, както и извършването на проверки, изменянето или изтриването на съхранявани лични данни от неоправомощени лица;

4. контрол върху потребителите - да се предотврати използването на автоматизирани системи за обработване от неоправомощени лица чрез използване на оборудване за предаване на данни;

5. контрол върху достъпа до данни - да се гарантира, че лицата, на които е разрешено да използват автоматизирана система за обработване, имат достъп само до личните данни, които са обхванати от тяхното разрешение за достъп;

6. контрол върху комуникацията - да се гарантира възможността за проверка и установяване на кои органи са били или могат да бъдат предадени, или имат достъп до лични данни чрез оборудване за предаване на данни;

7. контрол върху въвеждането на данни - да се гарантира възможността за последваща проверка и установяване на това какви лични данни са били въведени в автоматизираните системи за обработване, както и кога и от кого са били въведени тези лични данни;

8. контрол върху пренасянето - да се предотврати четенето, копирането, изменянето или изтриването на лични данни от неоправомощени лица при предаването на лични данни или при пренасянето на носители на данни;

9. възстановяване - да се гарантира възможността за възстановяване на инсталираните системи в случай на отказ на функциите на системите;

10. надеждност - да се гарантира изпълнението на функциите на системата и докладването за появили се във функциите дефекти;

11. цялостност - да се гарантира недопускане на увреждане на съхраняваните лични данни вследствие на неправилно функциониране на системата.

Чл. 67. (1) В случай на нарушение на сигурността на личните данни администраторът - компетентен орган, без излишно забавяне, но не по-късно от 72 часа след като е разбрал за него, уведомява комисията за нарушението на сигурността на личните данни, освен ако няма вероятност нарушението на сигурността на личните данни да доведе до риск за правата и свободите на физическите лица. Когато уведомлението до комисията не е подадено в срок 72 часа, то се придружава от причините за забавянето.

(2) Обработващият лични данни уведомява администратора по ал. 1 без излишно забавяне, но не по-късно от 72 часа след като е установил нарушение на сигурността на лични данни.

(3) В уведомлението, посочено в ал. 1, се съдържа най-малко следното:

1. описание на естеството на нарушението на сигурността на личните данни, включително, когато това е възможно, категориите и приблизителния брой на

засегнатите субекти на данни и категориите и приблизителния брой на засегнатите записи на лични данни;

2. посочване на името и координатите за връзка на длъжностното лице по защита на данните или на друга точка за контакт, от която може да се получи повече информация;

3. описание на евентуалните последици от нарушението на сигурността на личните данни;

4. описание на предприетите или предложените от администратора мерки за справяне с нарушението на сигурността на личните данни, включително по целесъобразност мерки за намаляване на евентуалните неблагоприятни последици.

(4) Когато и доколкото не е възможно информацията да се подаде едновременно, тя може да се подаде поетапно без по-нататъшно ненужно забавяне.

(5) Администраторът - компетентен орган, документира всяко нарушение на сигурността на личните данни, посочено в ал. 1, като включва фактите, свързани с нарушението на сигурността на личните данни, последиците от него и предприетите действия за справяне с него.

(6) Когато нарушението на сигурността на личните данни засяга лични данни, които са били изпратени от или на администратор – компетентен орган от друга държава членка, посочената в ал. 3 информация се съобщава на администратора – компетентен орган на въпросната държава членка, без излишно забавяне, но не по-късно от седем дни от установяването на нарушението на сигурността на личните данни.

Чл. 68. (1) Когато има вероятност нарушението на сигурността на личните данни да доведе до висок риск за правата и свободите на физическите лица, администраторът - компетентен орган, без излишно забавяне съобщава на субекта на данните за нарушението на сигурността на личните данни.

(2) В съобщението до субекта на данните, посочено в ал. 1, на ясен и разбираем език се описва естеството на нарушението на сигурността на личните данни и се съдържат най-малко информацията и мерките, посочени в чл. 67, ал. 3, т. 2, 3 и 4.

(3) Посоченото в ал. 1 съобщение до субекта на данните не се изисква, ако е изпълнено някое от следните условия:

1. администраторът е предприел подходящите технически и организационни мерки за защита и тези мерки са били приложени по отношение на личните данни, засегнати от нарушението на сигурността на личните данни, по-специално мерки, които правят личните данни неразбираеми за всяко лице, което няма право на достъп до тях, като например криптиране;

2. администраторът е взел впоследствие мерки, които гарантират, че вече няма вероятност да се материализира високият риск за правата и свободите на субектите на данни, посочен в ал. 1;

3. то би довело до непропорционални усилия; в такъв случай се прави публично съобщение или се взема друга подобна мярка, така че субектите на данни да са в еднаква степен ефективно информирани.

(4) Когато администраторът по ал. 1 все още не е съобщил на субекта на данните за нарушението на сигурността на личните данни, комисията може, след като отчете каква е вероятността нарушението на сигурността на личните данни да породи висок риск, да изиска от администратора да направи съобщението или да реши, че е изпълнено някое от условията по ал. 3.

(5) Съобщението до субекта на данните, посочено в ал. 1, може да бъде забавено, ограничено или пропуснато при условията и на основанията, посочени в чл. 54, ал. 3.

Чл. 69. (1) Администраторът - компетентен орган, определя длъжностно лице по защита на данните въз основа на неговите професионални качества и по-специално въз основа на експертните му познания по законодателството и практиките в областта на защитата на данните и способността му да изпълнява задачите, посочени в чл. 70.

(2) Едно длъжностно лице по защита на данните може да е назначено съвместно за няколко компетентни органа, като се отчитат организационната им структура и мащаб.

(3) Администраторът по ал. 1 публикува координатите за връзка на длъжностното лице по защита на данните и ги съобщава на комисията по реда на чл. 256.

(4) Алинея 1 не се прилага по отношение на съдилищата, прокуратурата и следствените органи, когато действат при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт.

Чл. 70. (1) Администраторът - компетентен орган, гарантира, че длъжностното лице по защита на данните участва по подходящ начин и своевременно при разглеждането на всички въпроси, свързани със защитата на личните данни.

(2) Администраторът по ал. 1 възлага на длъжностното лице по защита на данните най-малко следните задачи:

1. да информира и да съветва администратора и служителите, които извършват обработването, за техните задължения по силата на този закон и на други нормативни изисквания за защита на личните данни;

2. да наблюдава спазването на този закон и на други нормативни изисквания за защита на личните данни и на политиките на администратора по отношение на защитата на личните данни, включително възлагането на отговорности, повишаването на осведомеността и обучението на персонала, участващ в операциите по обработване, и съответните одити;

3. при поискване да предоставя съвети по отношение на оценката на въздействието върху защитата на данните и да наблюдава извършването ѝ;

4. да си сътрудничи с комисията;

5. да действа като точка за контакт с комисията по всички въпроси, свързани с обработването на лични данни.

(3) Администраторът - компетентен орган, осигурява технически и организационно дейността на длъжностното лице по защита на данните, включително необходимите ресурси, достъп до личните данни и операциите по обработването, както и поддържането на неговите експертни знания.

Чл. 71. Компетентните органи определят подходящи процедури, които дават възможност на техните служители пряко и поверително да докладват на съответното административно звено в структурата на администратора или на комисията нарушения на правилата на тази глава.

Раздел IV

ПРЕДАВАНЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ НА ТРЕТИ ДЪРЖАВИ ИЛИ МЕЖДУНАРОДНИ ОРГАНИЗАЦИИ

Чл. 72. (1) Компетентен орган може да предава лични данни, които са в процес на обработване или са предназначени за обработване след предаването им на трета държава или на международна организация, включително за последващо предаване на друга трета държава или международна организация, при условие че предаването е в съответствие с разпоредбите на този закон и е изпълнено всяко едно от следните условия:

1. предаването е необходимо за целите, посочени в чл. 42;

2. личните данни се предават на администратор в трета държава или на международна организация, която е орган, компетентен за целите, посочени в чл. 42;

3. когато се предават или се предоставят лични данни, получени от друга държава членка, тази държава членка е дала своето предварително разрешение за предаването в съответствие с националното си право;

4. Европейската комисия е приела решение, че съответната трета държава, територия, или един или повече конкретни сектори в тази трета държава, или съответната международна организация осигуряват адекватно ниво на защита или при отсъствието на такова решение са предвидени или съществуват подходящи гаранции съгласно чл. 74, а при отсъствието както на решение за адекватно ниво на защита, така и на подходящи гаранции, се прилагат правилата за особени случаи съгласно чл. 75, и

5. при последващо предаване на лични данни на друга трета държава или международна организация компетентният орган, извършил първоначалното предаване, или друг компетентен орган разрешава последващото предаване на данни, след като надлежно е взел предвид всички значими фактори, включително тежестта на престъплението, целта на първоначалното предаване на личните данни, нивото на защита на личните данни в третата държава или международната организация, към която се извършва последващото предаване на лични данни.

(2) Предаването на данни без предварителното разрешение на друга държава членка в съответствие с ал. 1, т. 3 се разрешава само ако предаването на личните данни е необходимо за предотвратяването на непосредствена и сериозна заплаха за обществения ред и сигурност на държава членка или на трета държава или за основните интереси на държава членка и предварителното разрешение не може да се получи своевременно. В тези случаи незабавно се уведомява органът на държавата членка, предоставила личните данни, в чиято компетентност е да даде предварителното разрешение по ал. 1, т. 3.

Чл. 73. (1) Лични данни може да се предават на трета държава или международна организация, ако е налице решение на Европейската комисия, че съответната държава, територия или един или повече конкретни сектори в тази държава, или съответната международна организация осигуряват адекватно ниво на защита. За такова предаване не се изисква специално разрешение.

(2) Когато Европейската комисия отмени, измени или спре действието на свое решение по ал. 1, това не засяга възможността предаването на лични данни на съответната трета държава, на територията или на един или повече конкретни сектори в тази трета държава, или на съответната международна организация да се осъществи при условията на чл. 74 и 75.

Чл. 74. (1) При липса на решение на Европейската комисия относно адекватното ниво на защита на личните данни по чл. 73, ал. 1 предаване на лични данни на трета държава или международна организация може да се осъществи, когато:

1. в законодателството на тази държава или в устава на международната организация, или във влязъл в сила международен договор, по който Република България е страна, или в друг правно обвързващ акт са предвидени подходящи гаранции във връзка със защитата на личните данни, или

2. администраторът - компетентен орган, е извършил оценка на всички обстоятелства около предаването на лични данни и е стигнал до заключението, че по отношение на защитата на личните данни съществуват подходящи гаранции.

(2) Администраторът - компетентен орган, документира предаванията на основание на ал. 1, т. 2, включително датата и момента на предаване, информацията относно получаващия компетентен орган, обосновка на предаването и предадените лични данни.

(3) Администраторът - компетентен орган, информира комисията за категориите предавания по ал. 1, т. 2 и при поискване ѝ предоставя достъп до документацията по ал. 2.

Чл. 75. (1) При липса на решение на Европейската комисия относно адекватното ниво на защита на личните данни съгласно чл. 73, ал. 1 или на подходящи гаранции съгласно чл. 74 предаване на лични данни на трета държава или международна организация може да се извърши само ако предаването е необходимо:

1. за да бъдат защитени жизненоважни интереси на субекта на данни или на друго лице;

2. за да бъдат защитени легитимни интереси на субекта на данни, когато законодателството на Република България предвижда това;

3. за предотвратяването на непосредствена и сериозна заплаха за обществения ред и сигурност на държава - членка на Европейския съюз, или на трета държава;

4. в отделни случаи за целите, посочени в чл. 42, или

5. в отделен случай за установяването, упражняването или защитата на правни претенции, свързани с целите, посочени в чл. 42.

(2) Лични данни не могат да се предават, ако предаващият компетентен орган реши, че основните права и свободи на въпросния субект на данните надделяват над обществения интерес от предаването, посочено в ал. 1, т. 4 и 5.

(3) При предаването на данни на основание ал. 1 то се документира и документацията се предоставя на комисията при поискване, включително датата и моментът на предаване, информация относно получаващия компетентен орган, обосновка на предаването и предадените лични данни.

Чл. 76. (1) Чрез дерогация от чл. 72, ал. 1, т. 2 и без да се засяга международен договор по ал. 2, компетентен орган в отделни и специфични случаи може да предава лични данни пряко на получатели, установени в трети държави, само ако са спазени останалите разпоредби на тази глава и е изпълнено всяко едно от следните условия:

1. предаването е строго необходимо за изпълнението на задача на предаващия компетентен орган, произтичаща от правото на Европейския съюз или от законодателството на Република България, за целите, посочени в чл. 42;

2. предаващият компетентен орган реши, че някои основни права и свободи на въпросния субект на данни не надделяват над обществения интерес, който налага предаването в конкретния случай;

3. предаващият компетентен орган счита, че предаването на орган, който е компетентен в третата държава по отношение на целите, посочени в чл. 42, е неефективно или неподходящо, по-специално тъй като предаването не може да се осъществи навреме;

4. органът на третата държава, който е компетентен за целите, посочени в чл. 42, е уведомен без излишно забавяне, освен ако това е неефективно или неподходящо;

5. предаващият компетентен орган уведомява получателя за конкретната цел или цели, единствено за които последният обработва личните данни, при условие че такова обработване е необходимо.

(2) Международен договор по ал. 1 е всяко двустранно или многостранно международно споразумение, което е в сила между държави -членки на Европейския съюз, и трети държави в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество.

(3) Компетентният орган, предаващ данните, документира всяко предаване на основание ал. 1 и уведомява комисията.

Чл. 77. По отношение на трети държави и международни организации комисията предприема подходящи мерки за:

1. разработване на механизми за международно сътрудничество с цел подпомагане на ефективното прилагане на законодателството за защита на личните данни;

2. осигуряване на международна взаимопомощ при прилагането на законодателството за защита на личните данни, включително чрез уведомяване, препращане на жалби, помощ при разследвания и обмен на информация, при условие че има подходящи гаранции за защитата на личните данни и другите основни права и свободи;

3. включване на съответните заинтересовани страни в обсъждания и дейности, насочени към допълнително задълбочаване на международното сътрудничество за прилагането на законодателството за защита на личните данни;

4. насърчаване на обмена и документирането на законодателство и практики в областта на защитата на личните данни, включително във връзка със спорове за компетентност с трети държави.

Раздел V

НАДЗОР ЗА СПАЗВАНЕ НА ПРАВИЛАТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ. СРЕДСТВА ЗА ПРАВНА ЗАЩИТА

Чл. 78. (1) Надзорът за спазване на правилата за защита на личните данни по тази глава се упражнява от комисията.

(2) Алинея 1 не се прилага при обработване на лични данни от съдилищата, прокуратурата и следствените органи, когато действат при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт. В тези случаи се прилага Законът за съдебната власт.

(3) По отношение на независимостта, общите условия, на които трябва да отговарят председателят и членовете на комисията, и правилата за създаването ѝ се прилагат съответно чл. 52-54 от Регламент 2016/679.

Чл. 79. (1) При упражняване на надзора по тази глава освен задачите по чл. 10, ал. 2, т. 1-7 и 9 комисията изпълнява и следните задачи:

1. наблюдава и гарантира прилагането на разпоредбите на тази глава и мерките за изпълнението им;

2. насърчава обществената информираност и разбиране на рисковете, правилата, гаранциите и правата, свързани с обработване;

3. дава становища относно проекти на закони и други нормативни актове, както и административни мерки, свързани със защитата на правата и свободите на физическите лица по отношение на обработването;

4. повишава осведомеността на администраторите и обработващите лични данни за техните задължения;

5. предоставя информация на всеки субект на данни във връзка с упражняването на правата му при поискване и, ако е уместно, си сътрудничи за тази цел с надзорните органи в други държави членки;

6. разглежда, разследва и се произнася по жалби, подадени от субект на данни при условията и по реда на чл. 38;

7. проверява законосъобразността на обработването в случаите по чл. 57 и информира субекта на данните за резултата от проверката в тримесечен срок от сезирането ѝ или за причините, поради които проверката не е била извършена;

8. осъществява сътрудничество с други надзорни органи, включително чрез обмен на информация, и им предоставя взаимна помощ с оглед на осигуряване на съгласуваното прилагане и привеждане в изпълнение на правилата за защита на личните данни;

9. извършва проучвания в областта на защитата на личните данни, включително въз основа на информация, получена от друг надзорен или публичен орган;

10. наблюдава съответното развитие, по-специално в областта на развитието на информационните и комуникационните технологии, дотолкова, доколкото то има въздействие върху защитата на личните данни;

11. дава становища по операциите за обработване на данни, посочени в чл. 65;

12. участва в дейностите на Европейския комитет по защита на данните.

(2) Изпълнението на задачите по ал. 1 е безплатно за субекта на данни и за длъжностното лице по защита на данните.

(3) Администраторът - компетентен орган, и обработващият лични данни сътрудничат при поискване с комисията при изпълнението на задачите ѝ.

Чл. 80. (1) При упражняване на надзора по тази глава освен правомощията по чл. 10а, ал. 2, т. 2 и 3 комисията упражнява и следните правомощия:

1. правомощия за разследване:

а) да получава от администратора или от обработващия лични данни достъп до всички лични данни, които се обработват;

б) да получава от администратора или от обработващия цялата информация, необходима за изпълнението на задачите на комисията;

2. корективни правомощия:

а) да отправя предупреждения до администратора или до обработващия лични данни, когато има вероятност планираните операции по обработване на данни да нарушат разпоредбите на тази глава;

б) да разпорежда на администратора или на обработващия лични данни да приведат операциите по обработване на данни в съответствие с разпоредбите на тази глава, включително да разпорежда коригирането, изтриването на лични данни или ограничаването на обработването съгласно чл. 56;

в) да налага временно или окончателно ограничаване, включително забрана, на обработването;

3. консултативни правомощия:

а) да дава становища на администратора в съответствие с процедурата по предварителна консултация по чл. 65;

б) да дава становища по собствена инициатива или при поискване по проекти на закони и други нормативни актове, както и на административни мерки, свързани със защитата на личните данни на физическите лица;

в) да дава становища по собствена инициатива или при поискване по всякакви други въпроси, свързани със защитата на личните данни.

(2) Комисията може да сезира съда за нарушения на разпоредбите от тази глава.

(3) При упражняване на надзора по тази глава се прилага чл. 12а.

Чл. 81. (1) Комисията си сътрудничи с надзорните органи на другите държави членки, включително чрез обмен на информация и отправяне и изпълнение на искания за извършване на консултации, проверки и разследвания. Исканията за помощ следва да съдържат цялата необходима информация, включително целта и основанията на искането. Обменената информация се използва единствено за целите, за които е поискана.

(2) Комисията предприема всички необходими и подходящи мерки, за да се отговори на искането на друг надзорен орган без излишно забавяне и не по-късно от един месец след получаване на искането.

(3) Комисията може да откаже искане за помощ, ако:

1. не е компетентна относно предмета на искането или мерките, които се изисква да изпълни, или

2. удовлетворяването на искането би нарушило законодателството на Република България или правото на Европейския съюз.

(4) Комисията информира искащия надзорен орган за резултатите или, в зависимост от случая, за напредъка на предприетите мерки в отговор на искането. Комисията мотивира отказа си по ал. 3.

(5) Формите на сътрудничество и взаимопомощ между комисията и надзорните органи на други държави членки и процедурите, по които те се осъществяват, се уреждат с правилника за дейността на комисията и нейната администрация.

Чл. 82. (1) При нарушаване на правата му по тази глава субектът на данните разполага със средствата за правна защита и може да търси отговорност за причинените му вреди по реда на глава седма.

(2) В случаите по чл. 38, ал. 1 комисията улеснява подаването на жалба от субект на данни чрез осигуряване на формуляр за подаване на жалби.

Чл. 83. Субектът на данни има право да възложи на юридическо лице с нестопанска цел, осъществяващо дейност в обществена полза и развиващо дейност в областта на защитата на правата и свободите на субектите на данни по отношение на защитата на техните лични данни, да подаде жалбата от негово име и да упражни от негово име правата, посочени в чл. 38 и 39.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя за § 21, но поради изискванията на чл. 50, ал. 1 от Указ 833 за прилагане на Закона за нормативните актове предлага § 21 да бъде разделен на отделни параграфи от § 34 до § 40 със следната редакция:

§ 34. Наименованието на глава осма се изменя така: „Правила за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване“

§ 35. В глава осма преди чл. 42 се създава наименование „Раздел I Общи разпоредби“.

§ 36. Член 42 се изменя така:

„Чл. 42. (1) Правилата на тази глава се прилагат при обработването на лични данни от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

(2) Лични данни, събрани за целите по ал. 1, не се обработват за други цели, освен ако правото на Европейския съюз или законодателството на Република България предвижда друго.

(3) Когато компетентните органи по ал. 1 обработват лични данни за цели, различни от тези по ал. 1, както и в случаите по ал. 2, се прилагат Регламент (ЕС) 2016/679 и съответните разпоредби от този закон, които въвеждат мерки за неговото прилагане.

(4) Компетентни органи по ал. 1 са държавните органи, които имат правомощия по предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване.

(5) Освен ако закон предвижда друго, администратор по смисъла на тази глава при обработването на лични данни за целите по ал. 1 е компетентен орган по ал. 4 или съответната административна структура, част от която е този орган, които самостоятелно или съвместно с други органи определят целите и средствата за обработване на лични данни.“

§ 37. Член 42а се отменя.

§ 38. Член 43 се изменя така:

„Чл. 43. Правилата на тази глава се прилагат за обработването на лични данни изцяло или частично с автоматични средства, както и за обработването с други средства на лични данни, които са част от регистър с лични данни или са предназначени да съставляват част от такъв регистър.“

§ 39. В глава осма се създават чл. 44-52:

„Чл. 44. Обменът на лични данни между компетентните органи на държавите - членки на Европейския съюз, когато такъв обмен се изисква от правото на Европейския съюз или от законодателството на Република България,

не се ограничава, нито забранява по причини, свързани със защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни.

Чл. 45. (1) При обработването на лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 личните данни трябва да:

- 1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;**
- 2. се събират за конкретни, изрично указани и законни цели и да не се обработват по начин, който е несъвместим с тези цели;**
- 3. са подходящи, относими и да не надхвърлят необходимото във връзка с целите, за които данните се обработват;**
- 4. са точни и при необходимост да са поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички необходими мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват;**
- 5. се съхраняват във вид, който позволява идентифицирането на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимия за целите, за които те се обработват;**
- 6. се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки.**

(2) Обработването на лични данни от администратор, който първоначално ги е събрал или от друг администратор, за която и да е от целите по чл. 42, ал. 1, различна от целта, за която личните данни са събрани, се разрешава, при условие че:

- 1. администраторът е оправомощен да обработва лични данни за такава цел в съответствие с правото на Европейския съюз или законодателството на Република България, и**
- 2. обработването е необходимо и пропорционално на тази различна цел в съответствие с правото на Европейския съюз или със законодателството на Република България.**

(3) Обработването от администратор по ал. 2 може да включва архивиране в обществен интерес, научно, статистическо или историческо използване на данните за целите по чл. 42, ал. 1 при прилагането на подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данните.

(4) Администраторът носи отговорност за спазването на ал. 1, 2 и 3 и трябва да е в състояние да го докаже.

Чл. 46. (1) Когато сроковете за изтриване на лични данни или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им не са нормативно установени, те се определят от администратора.

(2) Извършването на периодична проверка по ал. 1 се документира, а решението за продължаване на съхранението на данните се мотивира.

Чл. 47. Администраторът, когато е приложимо и доколкото е възможно, прави ясно разграничение между личните данни на различни категории субекти на данни, например:

- 1. лица, за които има сериозни основания да се смята, че са извършили или ще извършат престъпление;**
- 2. лица, осъдени за престъпление;**
- 3. лица, пострадали от престъпление, или лица, по отношение, на които определени факти дават основание да се смята, че може да са пострадали от престъпление, и**
- 4. други трети лица по отношение на престъпление, например лица, които биха могли да бъдат призовани да свидетелстват при разследване на**

престъпления или в наказателни производства, лица, които могат да предоставят информация за престъпления или свързани лица.

Чл. 48. (1) Компетентният орган, доколкото е възможно, прави разграничение между лични данни, основани на факти, и лични данни, основани на лични оценки.

(2) Компетентният орган предприема необходимите мерки лични данни, които са неточни, непълни или вече не са актуални, да не се предават. За тази цел всеки компетентен орган, доколкото това е възможно, проверява качеството на личните данни преди тяхното предаване. Доколкото е възможно, при всяко предаване на лични данни се добавя необходимата информация, позволяваща на получаващия компетентен орган да оцени степента на точност, пълнотата и надеждността на личните данни и до каква степен те са актуални.

(3) Когато предадените лични данни са неточни или са предадени незаконосъобразно, получателят се уведомява незабавно. В този случай предаващият компетентен орган и получателят коригират, изтриват или ограничават обработването на личните данни.

Чл. 49. Обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за упражняване на правомощия от компетентен орган за целите по чл. 42, ал. 1 и е предвидено в правото на Европейския съюз или в нормативен акт, в който са определени целите на обработването и категориите лични данни, които се обработват.

Чл. 50. (1) Когато правото на Европейския съюз или законодателството на Република България, приложимо за предаващия компетентен орган, предвижда специфични условия за обработването на лични данни, органът уведомява получателя на данните за тези условия и за задължението му да ги спазва.

(2) Предаването на лични данни на получатели в други държави-членки на Европейския съюз или на агенции, служби и органи на Европейския съюз, създадени съгласно дял V, глави 4 и 5 от Договора за функционирането на Европейския съюз, се извършва при същите условия, които се прилагат при подобно предаване в Република България.

Чл. 51. (1) Обработването на лични данни, разкриващо расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, обработването на генетични данни, биометрични данни с цел уникално идентифициране на физическото лице, данни, свързани със здравословното състояние или сексуалния живот и сексуалната ориентация на лицето, е разрешено, когато това е абсолютно необходимо, съществуват подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данни и е предвидено в правото на Европейския съюз или в законодателството на Република България.

(2) Когато обработването по ал. 1 не е предвидено в правото на Европейския съюз или в законодателството на Република България, данните по ал. 1 може да се обработват, когато това е абсолютно необходимо, съществуват подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данни и:

1. обработването е за защита на жизненоважни интереси на субекта на данните или на друго физическо лице или

2. ако обработването се отнася за данни, които очевидно са направени обществено достояние от субекта на данните.

(3) При обработване на данни по ал. 1 се прилагат подходящи мерки и гаранции за недопускане на дискриминация на физическите лица.

Чл. 52. (1) Вземането на решение, основано единствено на автоматизирано обработване, включително профилиране, което поражда неблагоприятни правни последици за субекта на данните или съществено го засяга, е забранено, освен когато това е предвидено в правото на Европейския съюз или в законодателството на Република България и са осигурени подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данните, най-малко човешка намеса при вземането на съответното решение от администратора.

(2) Решенията по ал. 1 не може да се основават на категориите лични данни по чл. 51, ал. 1, освен ако са въведени подходящи мерки за защита на правата и свободите и законните интереси на субекта на данните.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 администраторът извършва оценка на въздействието по чл. 64.

(4) Забранява се профилирането, което води до дискриминация на физически лица въз основа на категориите лични данни по чл. 51, ал. 1.

(5) Субектът на данни има право да получи информация за обработването по ал. 1, да изрази своето мнение, да получи обяснение за решението по ал. 1, взето в резултат на това обработване, както и да обжалва решението.“

§ 40. В глава осма се създават раздели II-V с чл. 53-83:

„Раздел II

Права на субекта на данни

Чл. 53. (1) Администраторът предприема необходими мерки за предоставяне на субекта на данни на информацията по чл. 54 и за кореспонденция с него във връзка с чл. 52, ал. 5, чл. 55-58 и 68 относно обработването на лични данни в сбита, разбираема и леснодостъпна форма, като използва ясен и прост език. Администраторът предоставя информацията по начина на постъпване на искането. Когато това е невъзможно или изисква несъразмерно големи усилия, информацията се предоставя по друг подходящ начин, включително по електронен път.

(2) Администраторът улеснява упражняването на правата на субекта на данни по чл. 52, ал. 5 и чл. 55-58.

(3) Администраторът отговаря на искането на субекта на данни или го информира писмено за действията, предприети във връзка с неговото искане, в срок до два месеца от получаване на искането. Срокът може да се удължи с още един месец, когато това се налага заради сложността или броя на исканията.

(4) Информацията по чл. 54 и кореспонденцията или действията, предприети съгласно чл. 52, ал. 5, чл. 55-58 и 68, са безплатни. Когато исканията от даден субект на данни са очевидно неоснователни или прекомерни, по-специално поради своята повторяемост, администраторът може да:

1. начисли такса в размер, съобразен с административните разходи за предоставяне на информация или за кореспонденция със субекта на данни, или за предприемане на действия по искането, или

2. откаже да предприеме действия по искането.

(5) Администраторът носи тежестта на доказване на очевидно неоснователния или прекомерен характер на искането.

(6) Когато администраторът има основателни съмнения относно самоличността на физическото лице, което подава искане по чл. 55 или 56, той може да поиска да се предостави допълнителна информация, необходима за потвърждаване на самоличността на субекта на данните. Срокът по ал. 3 започва да тече от получаването на тази допълнителна информация.

Чл. 54. (1) Администраторът предоставя на субекта на данни най-малко следната информация:

1. данните, които идентифицират администратора, и координатите за връзка с него;

2. координатите за връзка с длъжностното лице по защита на данните, когато е приложимо;

3. целите, за които се обработват личните данни;

4. правото на жалба до комисията, съответно до Инспектората към Висшия съдебен съвет, и координатите им за връзка;

5. правото да се изиска от администратора достъп до, коригиране, допълване или изтриване на лични данни и ограничаване на обработването на лични данни, свързано със субекта на данните;

6. възможността при отказ по ал. 3, по чл. 55, ал. 3 и 4 и чл. 56, ал. 6 и 7 да упражни правата си чрез комисията, съответно чрез инспектората.

(2) Освен информацията по ал. 1, по искане на субекта на данни или по своя инициатива администраторът предоставя на субекта на данните, в конкретни случаи и с цел да му се даде възможност да упражни правата си, следната допълнителна информация:

1. правното основание за обработването;

2. срока, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно - критериите, използвани за определяне на този срок;

3. когато е приложимо, получателите или категориите получатели на личните данни, включително в трети държави или международни организации;

4. когато е необходимо, и друга допълнителна информация, по-специално в случаите, когато личните данни са събрани без знанието на субекта на данните.

(3) Администраторът може да забави или да откаже изцяло или частично предоставянето на информацията по ал. 2, когато това е необходимо, за да:

1. не се допусне възпрепятстването на служебни или законово регламентирани проверки, разследвания или процедури;

2. не се допусне неблагоприятно засягане на предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания;

3. се защити общественият ред и сигурност;

4. се защити националната сигурност;

5. се защитят правата и свободите на други лица.

(4) След отпадане на обстоятелство по ал. 3 администраторът предоставя без забавяне исканата информация в срока по чл. 53, ал. 3.

(5) При вземане на решение по ал. 3 администраторът отчита основните права и законните интереси на засегнатото физическо лице.

Чл. 55. (1) Субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, които го засягат, и ако това е така, да получи достъп до тях, както и информация за:

1. обстоятелствата по чл. 54, ал. 1, т. 3-5 и ал. 2, т. 1-3;

2. обработваните категории лични данни;

3. личните данни, които са в процес на обработване, и всякаква налична информация за техния произход, освен ако тя е защитена от закон тайна.

(2) Администраторът предоставя информацията по ал. 1 в срока по чл. 53, ал. 3.

(3) Правото на достъп до данните и информацията по ал. 1 може да се ограничи изцяло или частично, като се отчитат основните права и законните интереси на засегнатото физическо лице в случаите по чл. 54, ал. 3. В тези случаи се прилага чл. 54, ал. 4.

(4) В случаите по ал. 3 администраторът информира писмено в срока по чл. 53, ал. 3 субекта на данните за всеки отказ за достъп или за ограничаването на достъпа и за причините за това. Тази информация може да не бъде предоставена, когато нейното предоставяне би възпрепятствало постигането на някоя от целите

по чл. 54, ал. 3. Администраторът информира субекта на данните за правото му на жалба до комисията, съответно до инспектората, или за търсене на защита по съдебен ред.

(5) Администраторът документира фактическите или правните основания за решението. Тази информация се предоставя на комисията, съответно на инспектората.

Чл. 56. (1) Субектът на данните има право да поиска администраторът да коригира неточните лични данни, свързани с него. Като се има предвид целта на обработването, субектът на данните има право да поиска непълните лични данни да бъдат допълнени, включително чрез предоставяне на допълнително заявление.

(2) Администраторът по ал. 1 е длъжен да изтрие личните данни и субектът на данните има право да поиска администраторът да изтрие личните данни, които го засягат, когато обработването нарушава разпоредбите на чл. 45, 49 или 51 или когато личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазване на правно задължение на администратора.

(3) Администраторът коригира или допълва данните по ал. 1, или изтрива данните в случаите по ал. 2 в срока по чл. 53, ал. 3.

(4) Администраторът ограничава обработването на личните данни, без да ги изтрие, когато:

1. точността на личните данни се оспорва от субекта на данните и това не може да се провери, или

2. личните данни трябва да се запазят за доказателствени цели.

(5) В случаите по ал. 4, т. 1, администраторът информира субекта на данните, преди да премахне ограничаването на обработването.

(6) Коригиране, допълване, изтриване или ограничаване на обработването на лични данни може да се откаже, като се отчитат основните права и законните интереси на засегнатото физическо лице, в случаите по чл. 54, ал. 3. В тези случаи се прилага чл. 54, ал. 4. Администраторът информира писмено субекта на данните за отказа, както и за причините за него в срока по чл. 53, ал. 3.

(7) Администраторът може да не информира субекта на данните за отказа по ал. 6 в случаите по чл. 54, ал. 3, като се прилага съответно чл. 54, ал. 4 и 5.

(8) Администраторът информира субекта на данните за правото му на жалба до комисията, съответно до инспектората и за търсене на защита по съдебен ред.

(9) Администраторът съобщава на компетентния орган, от който е получил неточните лични данни, за тяхното коригиране.

(10) Когато лични данни са коригирани, допълнени, изтрети, или обработването им е ограничено, администраторът уведомява получателите им, които съответно ги коригират, допълват, изтриват или ограничават обработването им.

Чл. 57. (1) В случаите по чл. 54, ал. 3, чл. 55, ал. 3 и 4 и чл. 56, ал. 6 и 7 субектът на данните може да упражни правата си чрез комисията, съответно чрез инспектората. В тези случаи комисията съответно инспекторатът проверява законосъобразността на отказа.

(2) В случаите по ал. 1 комисията, съответно инспекторатът информира субекта на данните най-малко за това, че са извършени всички необходими проверки или справки, както и за неговото право да потърси защита по съдебен ред.

Чл. 58. Упражняването на правата по чл. 54, 55 и 56, когато личните данни се съдържат в съдебно решение, документ или материали по дело, изготвени в наказателно производство, не засяга и не може да противоречи на разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс.

Раздел III

Администратор на лични данни и обработващ лични данни

Чл. 59. (1) Администраторът на лични данни, като отчита естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, прилага подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с този закон. При необходимост тези мерки се преразглеждат и актуализират.

(2) Когато това е пропорционално на дейностите по обработване, мерките по ал. 1 включват прилагане от администратора на подходящи политики за защита на данните.

(3) Чрез мерки по ал. 1 администраторът осигурява защита на личните данни на етапа на проектирането, като отчита достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхвата, контекста и целите на обработването на лични данни, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица при обработването. Мерките трябва да са съобразени с изискванията на чл. 45, планират се към момента на определяне на средствата за обработването на лични данни и се прилагат при самото обработване. Мерките може да включват псевдонимизация, свеждане на данните до минимум и въвеждане на необходими гаранции в процеса на обработване на лични данни.

(4) Чрез мерки по ал. 1 администраторът гарантира, че по подразбиране се обработват само лични данни, които са необходими за всяка конкретна цел на обработването. Това задължение се отнася до обема на събраните лични данни, степента на обработването, срока на съхраняването им и тяхната достъпност. Чрез тези мерки се гарантира, че по подразбиране без намеса от страна на физическото лице личните данни не са достъпни за неограничен брой физически лица.

Чл. 60. (1) Когато двама или повече администратори на лични данни съвместно определят целите и средствата на обработването, те са съвместни администратори.

(2) Съвместните администратори по ал. 1 определят по прозрачен начин правата и задълженията си по тази глава, по-специално тези, свързани с упражняването на правата на субекта на данни и с предоставянето на информацията по реда на чл. 54 чрез съвместни правила, освен когато правата и задълженията им са предвидени в правото на Европейския съюз или в законодателството на Република България. В правилата се определя звеното за контакт за субектите на данни, като съвместните администратори може да посочат кой от тях действа като единно звено за контакт.

(3) Независимо от определеното в правилата по ал. 1, субектът на данни може да упражнява правата си по тази глава, спрямо всеки от администраторите по ал. 1.

Чл. 61. (1) Администратор на лични данни може да възложи обработване на лични данни от негово име само на обработващи лични данни, които предоставят достатъчни гаранции, че ще прилагат подходящи технически и организационни мерки по такъв начин, че обработването да отговаря на изискванията на тази глава и да се гарантира защитата на правата на субекта на данни.

(2) Обработващият лични данни не може да включва в обработването друг обработващ лични данни без предварителното конкретно или общо писмено разрешение на администратора по ал. 1. В случай на общо писмено разрешение обработващият лични данни информира администратора за всякакви планирани промени за включване или замяна на други обработващи лични данни, като администраторът може да възрази срещу тези промени.

(3) Обработването от страна на обработващия лични данни се урежда с договор или с друг правен акт съгласно правото на Европейския съюз или законодателството на Република България, който обвързва обработващия лични данни с администратора по ал. 1 и регламентира предмета и срока на обработването, естеството и целта на обработването, вида лични данни и категориите субекти на данни, задълженията и правата на администратора. Посоченият договор или друг правен акт предвижда по-специално, че обработващият лични данни:

- 1. действа единствено по указания на администратора;**
- 2. гарантира, че лицата, оправомощени да обработват личните данни, са поели задължение за поверителност или са задължени по закон да спазват поверителност;**
- 3. подпомага администратора с всички подходящи средства, за да се гарантира спазването на правата на субекта на данни;**
- 4. по избор на администратора изтрива или връща на администратора всички лични данни след приключване на предоставянето на услуги по обработване на данни и изтрива съществуващите копия, освен ако правото на Европейския съюз или законодателството на Република България не изисква съхранение на личните данни;**
- 5. предоставя на администратора цялата информация, необходима за доказване на спазването на този член;**
- 6. спазва условията по т. 1-5 и по ал. 2 за включване на друг обработващ лични данни.**

(4) Договорът или другият правен акт, посочен в ал. 3, се изготвя в писмена, включително в електронна форма.

(5) Когато обработващ лични данни определи в нарушение на правилата на тази глава целите и средствата на обработването, той се смята за администратор на лични данни по отношение на това обработване.

(6) Обработващият лични данни и всяко лице, действащо под негово ръководство или под ръководството на администратора по ал. 1, което има достъп до личните данни, обработва тези данни само по указание на администратора, освен когато условията и редът за обработването са предвидени в правото на Европейския съюз или в законодателството на Република България.

Чл. 62. (1) Администраторът на лични данни поддържа регистър с категориите дейности по обработване на лични данни, който съдържа:

- 1. наименованието и координатите за връзка на администратора, и когато е приложимо, на съвместните администратори и на длъжностното лице по защита на данните;**
- 2. целите на обработването на лични данни;**
- 3. категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, включително получателите в трети държави или международни организации;**
- 4. описание на категориите субекти на данни и на категориите лични данни;**
- 5. когато е приложимо, информация дали се извършва профилиране;**
- 6. когато е приложимо, категориите предаване на лични данни на трета държава или международна организация;**
- 7. правното основание за операцията по обработване, включително предаването на данни, за която са предназначени личните данни;**
- 8. когато е възможно, предвидените срокове за изтриване на различните категории лични данни;**
- 9. когато е възможно, общо описание на техническите и организационните мерки за сигурност по чл. 66.**

(2) Обработващият лични данни поддържа регистър с категориите дейности по обработване, извършвани от името на администратор, който съдържа:

1. наименованието и координатите за връзка на обработващия или обработващите лични данни, на всеки администратор на лични данни, от чието име действа обработващият лични данни, и на длъжностното лице за защита на данните, когато е приложимо;

2. категориите обработване на лични данни, извършени от името на всеки администратор;

3. когато е приложимо, предаването на лични данни на трета държава или на международна организация, когато има изрични указания от администратора за това, включително наименованието на третата държава или на международната организация;

4. когато е възможно, общо описание на техническите и организационните мерки за сигурност по чл. 66.

(3) Регистрите по ал. 1 и 2 се поддържат в писмена форма, включително в електронен формат.

(4) При поискване администраторът и обработващият лични данни предоставят достъп до регистрите на комисията, съответно на инспектората.

Чл. 63. (1) В системите за автоматизирано обработване, поддържани от администратора и обработващия лични данни, се водят системни дневници (логове) най-малко за следните операции по обработване - събиране, промяна, справки, разкриване, включително предаване, комбиниране и изтриване.

(2) При извършване на справка или разкриване на данни дневниците по ал. 1 трябва да дават възможност за установяване на основанието, датата и часа на тези операции и доколкото е възможно — идентификацията на лицето, което е направило справка или е разкрило личните данни, както и данни, идентифициращи получателите на тези лични данни.

(3) Дневниците по ал. 1 се използват единствено за проверка на законосъобразността на обработването, за самоконтрол, за гарантиране на целостността и сигурността на личните данни и при наказателни производства.

(4) Администраторът на лични данни определя подходящи срокове за съхранение, включително архивиране на дневниците по ал. 1.

(5) При поискване администраторът и обработващият лични данни предоставят дневниците по ал. 1 на комисията, съответно на инспектората.

Чл. 64. (1) Когато има вероятност определен вид обработване, по-специално, това, при което се използват нови технологии, и предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, да доведе до висок риск за правата и свободите на физическите лица, преди да бъде извършено обработването, администраторът на лични данни, извършва оценка на въздействието на предвидените операции по обработването върху защитата на личните данни.

(2) Оценката по ал. 1 съдържа най-малко общо описание на предвидените операции по обработване, оценка на рисковете за правата и свободите на субектите на данните, мерките, предвидени за справяне с тези рискове, гаранции, мерки за сигурност и механизми за гарантиране на защитата на личните данни и за доказване на съответствие с правилата на тази глава, като се вземат предвид правата и законните интереси на субектите на данните и другите засегнати лица.

Чл. 65. (1) Администраторът или обработващият лични данни се консултира с комисията, съответно с инспектората преди обработването на лични данни, което ще е част от нов регистър с лични данни, който предстои да се създаде, когато:

1. съгласно оценката на въздействието по чл. 64 обработването ще породи висок риск въпреки предприетите от администратора мерки за ограничаване на риска, или

2. видът обработване, по-специално, когато се използват нови технологии, механизми или процедури, включва висока степен на риск за правата и свободите на субектите на данните.

(2) При изготвянето на проекти на закони и на подзаконовни нормативни актове, съдържащи мерки относно обработването, се провеждат консултации с комисията, съответно с инспектората.

(3) Комисията приема и публикува списък на операциите по обработване, за които е задължителна предварителната консултация по ал. 1. Инспекторатът прилага съответно списъка по изречение първо.

(4) Администраторът предоставя на комисията, съответно на инспектората оценката на въздействието по чл. 64, и при поискване – всяка друга информация, която ще им позволи да извършат оценка на съответствието на обработването, и по-специално на рисковете за защитата на личните данни и на съответните гаранции за тази защита.

(5) Когато комисията, съответно инспекторатът преценят, че планираното обработване по ал. 1 би нарушило разпоредбите на тази глава, по-специално, когато администраторът не е идентифицирал или ограничил риска в достатъчна степен, те предоставят в срок до 6 седмици след получаването на искането за консултация писмено становище на администратора и, когато това е приложимо, на обработващия лични данни. Този срок може да се удължи с още един месец в зависимост от сложността на планираното обработване. В срок до един месец от получаването на искането за консултация комисията, съответно инспекторатът уведомяват администратора и, когато е приложимо – обработващия лични данни, за удължаването на срока, включително за причините за забавянето.

(6) Предоставянето на писмено становище по ал. 5 не засяга възможността на комисията, съответно на инспектората да упражни и правомощията си по чл. 80 спрямо администратора или обработващия лични данни.

Чл. 66. (1) Администраторът и обработващият лични данни, като отчитат достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, прилагат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност, по-специално по отношение на обработването на категориите лични данни по чл. 51, ал. 1.

(2) По отношение на автоматизираното обработване администраторът или обработващият лични данни след оценка на рисковете прилагат мерки, имащи за цел:

1. контрол върху достъпа до оборудване - да се откаже достъп на неоправомощени лица до оборудването, използвано за обработване на лични данни;

2. контрол върху носителите на данни - да се предотврати четенето, копирането, изменянето или отстраняването на носители на данни от неоправомощени лица;

3. контрол върху съхраняването - да се предотврати въвеждането на лични данни от неоправомощени лица, както и извършването на проверки, изменянето или изтриването на съхранявани лични данни от неоправомощени лица;

4. контрол върху потребителите - да се предотврати използването на автоматизирани системи за обработване от неоправомощени лица чрез използване на оборудване за предаване на данни;

5. контрол върху достъпа до данни - да се гарантира, че лицата, на които е разрешено да използват автоматизирана система за обработване, имат достъп само до личните данни, които са обхванати от тяхното разрешение за достъп;

6. контрол върху комуникацията - да се гарантира възможността за проверка и установяване на кои органи са били или могат да бъдат предадени лични данни, или кои органи имат достъп до лични данни чрез оборудване за предаване на данни;

7. контрол върху въвеждането на данни - да се гарантира възможността за последваща проверка и установяване на това какви лични данни са били въведени в автоматизираните системи за обработване, както и кога и от кого те са били въведени;

8. контрол върху пренасянето - да се предотврати четенето, копирането, изменянето или изтриването на лични данни от неоправомощени лица при предаването на лични данни или при пренасянето на носители на данни;

9. възстановяване - да се гарантира възможността за възстановяване на инсталираните системи в случай на отказ на функциите на системите;

10. надеждност - да се гарантира изпълнението на функциите на системата и докладването за появили се във функциите дефекти;

11. цялостност - да се гарантира недопускане на увреждане на съхраняваните лични данни вследствие на неправилно функциониране на системата.

Чл. 67. (1) В случай на нарушение на сигурността на личните данни, което има вероятност да доведе до риск за правата и свободите на субектите на данни, администраторът, без излишно забавяне, но не по-късно от 72 часа след като е разбрал за нарушението, уведомява комисията, съответно инспектората за него. Когато уведомлението е подадено след срока по изречение първо, в него се посочват причините за забавянето.

(2) Обработващият лични данни уведомява администратора без излишно забавяне, но не по-късно от 72 часа след като е установил нарушение на сигурността на лични данни.

(3) Уведомлението по ал. 1 съдържа най-малко:

1. описание на нарушението на сигурността на личните данни, включително, когато е възможно, категориите и приблизителния брой на засегнатите субекти на данни и категориите и приблизителния брой на засегнатите записи на лични данни;

2. името и координатите за връзка на длъжностното лице по защита на данните или на друго звено за контакт, от което може да се получи повече информация;

3. описание на евентуалните последици от нарушението на сигурността на личните данни;

4. описание на предприетите или предложените от администратора мерки за справяне с нарушението на сигурността на личните данни, включително по целесъобразност мерки за намаляване на евентуалните неблагоприятни последици.

(4) Когато не е възможно информацията да се подаде едновременно, тя може да се подаде поетапно без по-нататъшно ненужно забавяне.

(5) Администраторът документира всяко нарушение на сигурността на личните данни по ал. 1, като включва фактите, свързани с нарушението, последиците от него и предприетите действия за справяне с него.

(6) Когато нарушението на сигурността на личните данни засяга лични данни, които са изпратени от или на администратор от друга държава-членка на Европейския съюз, информацията по ал. 3 се съобщава на този администратор, без излишно забавяне, но не по-късно от 7 дни от установяването на нарушението.

Чл. 68. (1) Когато има вероятност нарушението на сигурността на личните данни по чл. 67, ал. 1 да доведе до висок риск за правата и свободите на субектите на данни, администраторът на лични данни уведомява и субекта на данните за нарушението не по-късно от 7 дни от установяването му.

(2) В уведомлението по ал. 1, на ясен и разбираем език се посочва описание на нарушението и най-малко информацията и мерките по чл. 67, ал. 3, т. 2, 3 и 4.

(3) Субектът на данните не се уведомява за нарушение по ал. 1, ако е изпълнено някое от следните условия:

1. администраторът е предприел подходящи технически и организационни мерки за защита и тези мерки са били приложени по отношение на личните данни, засегнати от нарушението, по-специално мерки, които правят личните данни неразбираеми за всяко лице, което няма право на достъп до тях, като например криптиране;

2. администраторът е взел впоследствие мерки, които гарантират, че вече няма вероятност да се реализира високият риск за правата и свободите на субектите на данни;

3. уведомяването би довело до непропорционални усилия; в този случай се прави публично съобщение или се взема друга подобна мярка, така че субектите на данни да са в еднаква степен ефективно информирани.

(4) Когато администраторът не е уведомил субекта на данните за нарушението на сигурността на личните данни по ал. 1, комисията, съответно инспекторатът, след като отчете каква е вероятността нарушението да породи висок риск, може да изиска от администратора да уведоми субекта на данните.

(5) В случаите по чл. 54, ал. 3 администраторът може да не уведоми субекта на данните за нарушението по ал. 1, да го уведоми след срока по ал. 1, както и да ограничи информацията по ал. 2.

Чл. 69. (1) Администраторът на лични данни определя длъжностно лице по защита на данните въз основа на неговите професионални качества и по-специално въз основа на експертните му познания по законодателството и практиките в областта на защитата на личните данни и способността му да изпълнява задачите по чл. 70.

(2) Едно длъжностно лице по защита на данните може да е определено съвместно за няколко администратори, като се отчитат организационната им структура и мащаб.

(3) Администраторът оповестява по подходящ начин координатите за връзка на длъжностното лице по защита на данните и уведомява комисията по реда на чл. 25б.

(4) Длъжностните лица по защита на данните, определени от органите на съдебната власт, не изпълняват задачите по чл. 70 при обработване на лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 от съда, прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт.

Чл. 70. (1) Администраторът на лични данни гарантира, че длъжностното лице по защита на данните участва по подходящ начин и своевременно при разглеждането на всички въпроси, свързани със защитата на личните данни.

(2) Администраторът възлага на длъжностното лице по защита на данните най-малко следните задачи:

1. да информира и да съветва администратора и служителите, които извършват обработването, за задълженията им по този закон и съгласно други нормативни изисквания за защита на личните данни;

2. да наблюдава спазването на този закон и на други нормативни изисквания за защита на личните данни и на политиките на администратора по отношение на защитата на личните данни, включително възлагането на

отговорности, повишаването на осведомеността и обучението на персонала, участващ в операциите по обработване, и съответните проверки;

3. при поискване да предоставя съвети по отношение на оценката на въздействието по чл. 64 и да наблюдава извършването ѝ;

4. да си сътрудничи с комисията, съответно с инспектората;

5. да действа като звено за контакт с комисията, включително за целите на предварителната консултация по чл. 65, и при необходимост да се консултира с комисията, съответно с инспектората по въпросите, свързани с обработването на лични данни.

(3) Администраторът осигурява технически и организационно дейността на длъжностното лице по защита на данните, включително необходимите ресурси, достъп до личните данни и операциите по обработването, както и поддържането на неговите експертни знания.

Чл. 71. Компетентните органи определят подходящи процедури, които дават възможност на служителите им пряко и поверително да докладват на съответното административно звено в структурата на администратора или на комисията, съответно на инспектората за нарушения по тази глава.

Раздел IV

Предаване на лични данни на трети държави или международни организации

Чл. 72. (1) Компетентен орган може да предава лични данни, които са в процес на обработване или са предназначени за обработване след предаването им на трета държава или на международна организация, включително за последващо предаване на друга трета държава или международна организация, при условие че предаването е в съответствие с този закон и е изпълнено всяко едно от следните условия:

1. предаването е необходимо за целите по чл. 42, ал. 1;

2. личните данни се предават на администратор в трета държава или на международна организация, които са органи, компетентни за целите по чл. 42, ал. 1;

3. когато се предават лични данни, получени от друга държава-членка на Европейския съюз, тази държава членка е дала своето предварително разрешение за предаването в съответствие с националното си право;

4. когато:

а) Европейската комисия е приела решение, че съответната трета държава, територия, или един или повече конкретни сектори в тази трета държава, или съответната международна организация осигуряват адекватно ниво на защита или

б) при отсъствие на решение по буква „а“ са предвидени или съществуват подходящи гаранции съгласно чл. 74 или

в) при отсъствието на решение по буква „а“ и подходящи гаранции по буква „б“ предаването на личните данни е необходимо в случаите по чл. 75;

5. при последващо предаване на лични данни на друга трета държава или международна организация компетентният орган, извършил първоначалното предаване, или друг компетентен орган в Република България разрешава последващото предаване на данни, след като надлежно е взел предвид всички значими фактори, включително тежестта на престъплението, целта на първоначалното предаване на личните данни и нивото на защита на личните данни в другата трета държава или международната организация, към която се извършва последващото предаване на лични данни.

(2) Предаването на лични данни без предварителното разрешение на другата държава-членка на Европейския съюз съгласно ал. 1, т. 3 се разрешава, само ако предаването е необходимо за предотвратяването на непосредствена и

сериозна заплаха за обществения ред и сигурност на държава- членка на Европейския съюз или на трета държава или за основните интереси на държава-членка на Европейския съюз и предварителното разрешение не може да се получи съевременно. В тези случаи незабавно се уведомява органът на държавата-членка на Европейския съюз, предоставила личните данни, който е компетентен да даде предварителното разрешение по ал. 1, т. 3.

Чл. 73. Когато Европейската комисия отмени, измени или спре действието на решение по чл. 72, ал. 1, т. 4, буква „а“, предаването на лични данни на съответната трета държава, на територията или на един или повече конкретни сектори в тази трета държава, или на съответната международна организация може да се осъществи при условията на чл. 74 и 75.

Чл. 74. (1) При липса на решение на Европейската комисия по чл. 72, ал. 1, т. 4, буква „а“ предаване на лични данни на трета държава или международна организация може да се осъществи, когато:

1. в законодателството на третата държава или в устава на международната организация, или във влязъл в сила международен договор, по който Република България е страна, или в друг правно обвързващ акт са предвидени подходящи гаранции във връзка със защитата на личните данни, или

2. администраторът е извършил оценка на обстоятелствата, свързани с предаването на лични данни и е преценил, че по отношение на защитата на личните данни съществуват подходящи гаранции.

(2) Администраторът документира предаването в случаите по ал. 1, т. 2, включително датата и часа на предаване, информацията относно получаващия компетентен орган, обосновка на предаването и предадените лични данни.

(3) Администраторът информира комисията, съответно инспектората за категориите предаване по ал. 1, т. 2 и при поискване им предоставя достъп до документацията по ал. 2.

Чл. 75. (1) При липса на решение на Европейската комисия по чл. 72, ал. 1, т. 4, буква „а“ или на подходящи гаранции съгласно чл. 74 предаване на лични данни на трета държава или международна организация може да се извърши само ако предаването е необходимо:

1. за да бъдат защитени жизненоважни интереси на субекта на данни или на друго лице;

2. за да бъдат защитени законни интереси на субекта на данни, когато законодателството на Република България предвижда това;

3. за предотвратяването на непосредствена и сериозна заплаха за обществения ред и сигурност на държава - членка на Европейския съюз, или на трета държава;

4. в отделни случаи за целите по чл. 42, ал. 1, или

5. в отделни случаи за установяването, упражняването или защитата на правни претенции, свързани с целите по чл. 42, ал. 1.

(2) Лични данни не могат да се предават, ако предаващият компетентен орган реши, че основните права и свободи на субекта на данните надделяват над обществения интерес от предаването по ал. 1, т. 4 и 5.

(3) Предаването на данни по ал. 1 се документира и документацията се предоставя на комисията, съответно на инспектората при поискване, включително датата и часа на предаване, информацията относно получаващия компетентен орган, обосновка на предаването и предадените лични данни.

Чл. 76. (1) В отделни и специфични случаи компетентен орган може, без да е налице условието по чл. 72, ал. 1, т. 2 и без да се засяга международен договор, да предава лични данни пряко на получатели, установени в трети държави, само ако

са спазени разпоредбите на тази глава и е изпълнено всяко едно от следните условия:

1. без предаването не може да се изпълни или сериозно би се затруднило изпълнението на задача на предаващия компетентен орган, произтичаща от правото на Европейския съюз или от законодателството на Република България, за целите по чл. 42, ал. 1;

2. предаващият компетентен орган реши, че основните права и свободи на субекта на данни не надделяват над обществения интерес, който налага предаването в конкретния случай;

3. предаващият компетентен орган смята, че предаването на орган, който е компетентен в третата държава за целите по чл. 42, ал. 1, е неефективно или неподходящо, по-специално, тъй като предаването не може да се осъществи навреме;

4. органът на третата държава, който е компетентен за целите по чл. 42, ал. 1, е уведомен без излишно забавяне, освен ако това е неефективно или неподходящо;

5. предаващият компетентен орган уведоми получателя за конкретната цел или цели, единствено, за които получателят може да обработва личните данни, при условие че такова обработване е необходимо.

(2) Международен договор по ал. 1 е всяко двустранно или многостранно международно споразумение, което е в сила между държави-членки на Европейския съюз, и трети държави в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество.

(3) Компетентният орган, предаващ личните данни, документира всяко предаване по ал. 1 и уведомява комисията, съответно инспектората за него.

Чл. 77. По отношение на трети държави и международни организации комисията предприема подходящи мерки за:

1. разработване на механизми за международно сътрудничество с цел подпомагане на ефективното прилагане на законодателството за защита на личните данни;

2. осигуряване на международна взаимопомощ при прилагането на законодателството за защита на личните данни, включително чрез уведомяване, препращане на жалби, помощ при разследвания и обмен на информация, при условие че има подходящи гаранции за защитата на личните данни и другите основни права и свободи;

3. включване на съответните заинтересовани страни в обсъждания и дейности, насочени към допълнително задълбочаване на международното сътрудничество за прилагането на законодателството за защита на личните данни;

4. насърчаване на обмена и документирането на законодателство и практики в областта на защитата на личните данни, включително във връзка със спорове за компетентност с трети държави.

Раздел V

Надзор за спазване на правилата за защита на личните данни. Средства за правна защита

Чл. 78. (1) Надзорът по тази глава при обработване на лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 се осъществява от комисията, освен в случаите по ал. 2.

(2) Надзорът по тази глава при обработване на лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 от съда, прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт се осъществява от инспектората.

Чл. 79. (1) При осъществяване на надзора по тази глава комисията, съответно инспекторатът изпълнява следните задачи:

- 1. наблюдава и гарантира прилагането на разпоредбите на тази глава;**
- 2. насърчава обществената информираност и разбиране на рисковете, правилата, гаранциите и правата, свързани с обработването на лични данни;**
- 3. повишава осведомеността на администраторите и обработващите лични данни за техните задължения;**
- 4. предоставя информация на всеки субект на данни във връзка с упражняването на правата му при поискване и, при необходимост, си сътрудничи за тази цел с надзорните органи в други държави -членки на Европейския съюз;**
- 5. разглежда жалби, подадени от субект на данни при условията и по реда на глава седма;**
- 6. проверява законосъобразността на обработването в случаите по чл. 57 и информира субекта на данните за резултата от проверката в тримесечен срок от сезирането или за причините, поради които проверката не е била извършена;**
- 7. осъществява сътрудничество с други надзорни органи, включително чрез обмен на информация, и им предоставя взаимна помощ с оглед на осигуряване на съгласуваното прилагане и привеждане в изпълнение на правилата за защита на личните данни;**
- 8. извършва проучвания в областта на защитата на личните данни, включително въз основа на информация, получена от друг надзорен или публичен орган;**
- 9. следи за развитието на информационните и комуникационните технологии с оглед въздействието им върху защитата на личните данни.**

(2) Освен задачите по ал. 1, комисията при осъществяване на надзора по тази глава изпълнява и задачите по чл. 10, ал. 2, както и участва в дейностите на Европейския комитет по защита на данните.

(3) При изпълнението на задачите по ал. 1 не се събира такса от субекта на данни и от длъжностното лице по защита на данните.

(4) Администраторът и обработващият лични данни сътрудничат при поискване с комисията, съответно с инспектората при изпълнението на задачите им.

Чл. 80. (1) При осъществяване на надзора по тази глава комисията, съответно инспекторатът има правомощия да:

- 1. получава от администратора или от обработващия лични данни достъп до всички лични данни, които се обработват;**
- 2. получава от администратора или от обработващия лични данни цялата информация, необходима за изпълнението на задачите по чл. 79;**
- 3. отправя предупреждения до администратора или до обработващия лични данни, когато има вероятност планираните операции по обработване на данни да нарушат разпоредбите на тази глава;**
- 4. разпорежда на администратора или на обработващия лични данни да приведат операциите по обработване на данни в съответствие с разпоредбите на тази глава, включително да разпорежда коригирането, допълването, изтриването на лични данни или ограничаването на обработването им съгласно чл. 56;**
- 5. налага временно или окончателно ограничаване, включително забрана, на обработването на данни;**
- 6. дава становища на администратора и на обработващия лични данни в съответствие с процедурата по предварителна консултация по чл. 65;**
- 7. дава становища по собствена инициатива или при поискване по проекти на закони и други нормативни актове, както и на административни мерки, свързани със защитата на личните данни на физическите лица;**
- 8. дава становища по собствена инициатива или при поискване по въпроси, свързани със защитата на личните данни.**

(2) Освен правомощията по ал. 1, комисията, съответно инспекторатът упражнява и правомощията по чл. 10а, ал. 2, т. 2, съответно по чл. 17а, ал. 2, т. 2.

(3) Комисията, съответно инспекторатът може да сезира съда за нарушения по тази глава.

Чл. 81. (1) Комисията, съответно инспекторатът си сътрудничи със съответните надзорни органи на другите държави-членки на Европейския съюз, включително чрез обмен на информация и отправяне и изпълнение на искания за консултации, проверки и разследвания. Исканията следва да съдържат цялата необходима информация, включително целта и основанията на искането. Обменената информация се използва единствено за целите, за които е поискана.

(2) Комисията, съответно инспекторатът предприема всички необходими и подходящи мерки, за да се отговори на искането на друг надзорен орган без излишно забавяне и не по-късно от един месец след получаване на искането.

(3) Комисията, съответно инспекторатът може да откаже искане по ал. 1, като мотивира отказа си, когато:

1. не е компетентен относно предмета на искането или мерките, които се изисква да изпълни, или

2. изпълнението на искането би нарушило законодателството на Република България или правото на Европейския съюз.

(4) Комисията, съответно инспекторатът информира искащия надзорен орган за резултатите или, в зависимост от случая, за напредъка на предприетите мерки в отговор на искането.

(5) Формите на сътрудничество и взаимопомощ между комисията, съответно инспектората и надзорните органи на други държави-членки на Европейския съюз и процедурите, по които те се осъществяват, се определят с правилника по чл. 9, ал. 2, съответно с правилника по чл. 55, ал. 8 от Закона за съдебната власт.

Чл. 82. (1) При нарушаване на правата му по тази глава субектът на данните разполага със средствата за правна защита и може да търси отговорност за причинените му вреди по реда на глава седма.

(2) В случаите по чл. 38, ал. 1 и чл. 38б, ал. 1 комисията, съответно инспекторатът улеснява подаването на жалба от субект на данни чрез осигуряване на формуляр.

Чл. 83. (1) Субектът на данни има право да възложи на юридическо лице с нестопанска цел, което има уставни цели от обществен интерес и развива дейност в областта на защитата на правата и свободите на физическите лица по отношение на защитата на техните лични данни, да подаде жалба от негово име и да упражни от негово име правата по чл. 38, ал. 1 и б, чл. 38б, ал. 1, чл. 38в, ал. 4 и 5 и чл. 39, ал. 1.

(2) Субектът на данни не може да възложи на лице по ал. 1 да упражни правото му на обезщетение по чл. 39, ал. 2.“

§ 22. Създава се глава девета с чл. 84-90:

„Глава девета
ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ.
АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 84. (1) Корективните правомощия на комисията по чл. 58, параграф 2 с изключение на буква „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 се упражняват под формата на принудителни административни мерки.

(2) Мерките по ал. 1 се прилагат с решение на комисията, което подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от получаването му. Обжалването не спира изпълнението, освен ако съдът постанови друго.

Чл. 85. Размерите на предвидените в Регламент (ЕС) 2016/679 глоби и имуществени санкции се определят съобразно посочените в него критерии и се налагат в тяхната левова равностойност.

Чл. 86. (1) За нарушения на чл. 45, ал. 1, чл. 49, ал. 1, чл. 51, чл. 53-56, чл. 80, ал. 1, т. 1, буква „а“, т. 2, букви „б“ и „в“ администраторът и/или обработващият лични данни се наказва с глоба или с имуществена санкция в размерите по чл. 83, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(2) За нарушения по чл. 59, 62 и 64-70 административното наказание глоба или имуществена санкция е в размерите по чл. 83, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(3) Размерите на предвидените в ал. 1 и 2 административни наказания се определят съобразно посочените в чл. 83, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 критерии и се налагат в тяхната левова равностойност.

Чл. 87. За други нарушения по този закон администраторите и/или обработващите лични данни се наказват с глоба или с имуществена санкция до 5000 лв.

Чл. 88. (1) Когато нарушенията по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон са извършени повторно, се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер на първоначално наложената, но не повече от максимално предвидените размери в чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(2) Повторно е нарушението, извършено в срок една година от влизането в сила на решението на комисията или на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

Чл. 89. (1) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършва по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Актовете за установяване на административните нарушения се съставят от член на комисията или от упълномощени от комисията длъжностни лица.

(3) Наказателните постановления се издават от председателя на комисията.

(4) Принудителното събиране на имуществените санкции и глобите по влезли в сила наказателни постановления и решения на комисията се осъществява от публичен изпълнител по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебен изпълнител по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(5) Събраните суми от наложени имуществени санкции и глоби постъпват по бюджета на комисията.

Чл. 90. (1) Извън случаите по чл. 38, ал. 1 нарушенията на Регламент (ЕС) 2016/679 или на този закон се установяват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Актовете за установяване на административните нарушения се съставят от член на комисията или от упълномощени от комисията длъжностни лица.

(3) Наказателните постановления се издават от председателя на комисията.

(4) Имуществените санкции и глобите по влезли в сила наказателни постановления се събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.”

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 22, който става § 41:

§ 41. Създава се глава девета с чл. 84-87:

**„Глава девета
ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ.
АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ**

Чл. 84. (1) Мерките по чл. 58, параграф 2, букви „а“-„з“ и „й“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и мерките по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 са принудителни административни мерки по смисъла на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Мерките по ал. 1 се прилагат с решение на комисията, съответно на инспектората, което подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от получаването му.

Чл. 85. (1) За нарушения по чл. 25в на администратора или обработващия лични данни се налага глоба или имуществена санкция в размерите по чл. 83, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(2) За нарушения по чл. 12а, ал. 2, чл. 25ж, ал. 1 и 2, чл. 25з, ал. 1 и 2, чл. 25и, чл. 25к и чл. 25н на администратора или обработващия лични данни се налага глоба или имуществена санкция в размерите по чл. 83, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(3) За нарушения по чл. 45, чл. 49, чл. 51, чл. 53-56 и чл. 80, ал. 1, т. 1 и 2 на администратора или обработващия лични данни се налага глоба или имуществена санкция в размерите по чл. 83, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(4) За нарушения по чл. 59, ал. 3 и 4, чл. 62 и 64-70 на администратора или обработващия лични данни се налага глоба или имуществена санкция в размерите по чл. 83, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(5) За неизпълнение на влязло в сила решение по чл. 84, ал. 2, с което са приложени принудителни административни мерки по чл. 80, ал. 1, т. 4 и 5, на администратора или обработващия лични данни се налага глоба или имуществена санкция в размерите по чл. 83, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2016/679.

(6) Размерите на предвидените в ал. 1-5 административни наказания се определят съгласно посочените в чл. 83, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 критерии и се налагат в тяхната лява равностойност.

Чл. 86. (1) За други нарушения по този закон на администратор или обработващ лични данни се налага глоба или имуществена санкция до 5000 лв.

(2) За нарушение по ал. 1, извършено повторно, се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер на първоначално наложената.

Чл. 87. (1) Извън случаите по чл. 38, ал. 1, установяването на нарушенията на Регламент (ЕС) 2016/679 или на този закон, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършва по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Актовете за установяване на административните нарушения се съставят от член на комисията или от оправомощени от комисията длъжностни лица, съответно от оправомощени със заповед на главния инспектор лица.

(3) Наказателните постановления се издават от председателя на комисията, съответно от главния инспектор или от оправомощени от него инспектори.

(4) Имуствените санкции и глобите по влезли в сила решения по чл. 38, ал. 3 и наказателни постановления се събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(5) Събраните суми от наложени от комисията имуществени санкции и глоби постъпват по бюджета на комисията.

(6) Събраните суми от наложени от инспектората имуществени санкции и глоби постъпват по бюджета на съдебната власт.“

§ 23. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Параграф 1 се изменя така:

„§ 1. Извън определенията по чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 по смисъла на този закон:

1. „Маркировка“ е механизъм за самооценка, чрез който се демонстрира съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, по критерии, определени от комисията.

2. „Масшабно“ е наблюдение и/или обработване на лични данни на значителен или неограничен брой субекти на лични данни или обем лични данни, когато основните дейности на администратора или обработващия, включително средствата за тяхното изпълнение, се състоят в такива операции.

3. „Риск“ е възможността за настъпване на имуществена или неимуществена вреда за субекта на данните при определени условия, оценена от гледна точка на нейната тежест и вероятност.

4. Микропредприятия, малки и средни предприятия са предприятия по чл. 3 от Закона за малките и средните предприятия.

5. „Администратор-публичен орган и/или публична структура“ по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679 е орган на държавната власт или на местното самоуправление, както и структура, чиято основна дейност е свързана с разходване на публични средства.

6. „Изтриване“ е необратимо заличаване на информацията от съответния носител.

7. „Унищожаване“ е необратимо физическо разрушаване на материалния носител на информация.”

2. Създава се нов § 1а:

„§ 1а. По смисъла на глава осма:

1. „Лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или с физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“). „Физическо лице, което може да бъде идентифицирано“ е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор, като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата и умствената, икономическата, културната или социалната идентичност на това физическо лице.

2. „Обработване“ е всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друга форма на осигуряване на достъп до данните, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

3. „Ограничаване на обработването“ е маркиране на съхранявани лични данни с цел ограничаване на обработването им в бъдеще.

4. „Профилиране“ е всяка форма на автоматизирано обработване на лични данни, изразяващо се в използване на лични данни за оценяване на някои лични аспекти, свързани с дадено физическо лице, и по-конкретно за анализиране или прогнозиране на аспекти, отнасящи се до изпълнението на професионалните задължения на това физическо лице, неговото икономическо състояние, здраве, лични предпочитания, интереси, надеждност, поведение, местоположение или движение.

5. „Псевдонимизация“ е обработването на лични данни по такъв начин, че личните данни да не могат повече да бъдат свързвани с конкретен субект на данни, без да се използва допълнителна информация, при условие че тя се съхранява отделно и е предмет на технически и организационни мерки с цел да се гарантира, че личните данни не са свързани с идентифицирано физическо лице или с физическо лице, което може да бъде идентифицирано.

6. „Регистър с лични данни“ е всеки структуриран набор от лични данни, достъпът до които се осъществява съгласно определени критерии, независимо дали е централизиран, децентрализиран или разпределен съгласно функционален или географски принцип;

7. „Компетентен орган“ е:

а) всеки публичен орган, който е компетентен за предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване, или

б) всякакъв друг орган или образувание, който по силата на закон разполага с публична власт и публични правомощия за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване.

8. „Администратор – компетентен орган“ е компетентният орган, който сам или съвместно с други органи определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Европейския съюз или от правото на Република България, администраторът – компетентен орган, или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Европейския съюз или в националното законодателство.

9. „Обработващ лични данни“ е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

10. „Получател“ е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, пред която се разкриват личните данни, независимо дали е трета страна или не. Публичните органи, които могат да получават лични данни в рамките на конкретно разследване в съответствие с правото на Република България, не се считат за получатели; обработването на данните от тези публични органи отговаря на приложимите правила за защита на данните съгласно целите на обработването.

11. „Нарушение на сигурността на лични данни“ е нарушение на сигурността, което води до случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, които се предават, съхраняват или обработват по друг начин.

12. „Генетични данни“ са лични данни, свързани с наследени или придобити генетични белези на дадено физическо лице, които дават уникална информация относно физиологията или здравето на това физическо лице и които са получени по-специално чрез анализ на биологична проба от въпросното физическо лице.

13. „Биометрични данни“ са лични данни, получени в резултат на специфично техническо обработване, които са свързани с физическите, физиологичните или поведенческите характеристики на дадено физическо лице и които позволяват или потвърждават уникалната идентификация на това физическо лице, като лицеви изображения или дактилоскопични данни.

14. „Данни за здравословното състояние“ са лични данни, свързани с физическото или психическото здраве на физическо лице, включително предоставянето на здравни услуги, които дават информация за здравословното му състояние.

15. „Надзорен орган“ е независим публичен орган от държава - членка на Европейския съюз, отговорен за наблюдението на прилагането на правилата за защита на личните данни, с които са въведени разпоредбите на Директива 2016/680 в съответното национално законодателство, с цел да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и да се улесни свободното им движение в рамките на ЕС. За Република България надзорен орган е Комисията за защита на личните данни от този закон.

16. „Международна организация“ е организация и нейните подчинени органи, регламентирани от международното публично право, или друг орган, създаден чрез или въз основа на споразумение между две или повече държави.“

3. Досегашният § 1а става § 1б и се изменя така:

„§ 1б. Този закон въвежда мерките за изпълнение на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.) и изискванията на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ, L 119/89 от 4 май 2016 г.).“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 23, който става § 42:

§ 42. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения:

1. Параграф 1 се изменя така:

„§ 1. По смисъла на този закон:

- 1. „Лични данни“ е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 2. „Администратор“ с изключение на администратора по глава осма е понятието по чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 3. „Обработващ лични данни“ е понятието по чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 4. „Обработване“ е понятието по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 5. „Ограничаване на обработването“ е понятието по чл. 4, т. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 6. „Профилиране“ е понятието по чл. 4, т. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 7. „Псевдонимизация“ е понятието по чл. 4, т. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 8. „Регистър с лични данни“ е понятието по чл. 4, т. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 9. „Получател“ е понятието по чл. 4, т. 9 от Регламент (ЕС) 2016/679. Държавен или местен орган, както и структура, чиято основна дейност е свързана с разходване на публични средства, които могат да получават лични данни в рамките на конкретно разследване в съответствие със закон не се смятат за получатели по смисъла на глава осма. Обработването на лични данни от тези органи или структури отговаря на приложимите правила за защита на данните съгласно целите на обработването.**
- 10. „Нарушение на сигурността на лични данни“ е понятието по чл. 4, т. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 11. „Генетични данни“ е понятието по чл. 4, т. 13 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 12. „Биометрични данни“ е понятието по чл. 4, т. 14 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 13. „Данни, свързани със здравословното състояние“ е понятието по чл. 4, т. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 14. „Международна организация“ е понятието по чл. 4, т. 26 от Регламент (ЕС) 2016/679.**
- 15. „Масшабно“ е наблюдение и/или обработване на лични данни на значителен или неограничен брой субекти на данни или обем лични данни, когато основните дейности на администратора или обработващия лични данни, включително средствата за тяхното изпълнение, се състоят в такива операции.**
- 16. „Риск“ е възможността за настъпване на имуществена или неимуществена вреда за субекта на данните при определени условия, оценена от гледна точка на нейната тежест и вероятност.**
- 17. „Публичен орган“ е държавен или местен орган, както и структура, чиято основна дейност е свързана с разходване на публични средства.**

18. „Изтриване“ е необратимо заличаване на информацията от съответния носител.

19. „Унищожаване“ е необратимо физическо разрушаване на материалния носител на информация.

20. „Повторно“ е нарушението, извършено в срок една година от влизането в сила на решението на комисията или на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.”

2. Параграф 1а се изменя така:

„§ 1а. Този закон предвижда мерки по прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), както и въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ, L 119/89 от 4 май 2016 г.).“

§ 24. В Преходните и заключителните разпоредби се създава § 6:

„§ 6. Системите за автоматизирано обработване, използвани от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване, създадени преди 6 май 2016 г., се привеждат в съответствие с член 63, ал. 1 и 2 до 6 май 2023 г.“

Работната група предлага § 24 да бъде отхвърлен, тъй като е отразен на систематичното му място като нов § 44.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Работната група подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението на закона.

§ 25. Образуваните преди 25 май 2018 г. производства за нарушения на този закон се приключват по досегашния ред.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 25, който става § 43:

§ 43. (1) Образуваните до 25 май 2018 г. и неприключили до влизането в сила на този закон производства за нарушения на закона се довършват по досегашния ред.

(2) За нарушения на закона и на Регламент (ЕС) 2016/679, извършени до влизането в сила на този закон, срокът за сезиране на комисията по чл. 38 е една година от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му.

Работната група предлага да се създаде нов § 44:

§ 44. Системите за автоматизирано обработване, използвани от компетентните органи по чл. 42, ал. 4 за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване, създадени преди 6 май 2016 г., се привеждат в съответствие с чл. 63, ал. 1 и 2 до 6 май 2023 г.

§ 26. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 53 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56, 61 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., бр.13 от 2017 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 26 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 58, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 10; Решение № 10 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 48 от 2018 г.; изм. и доп., бр. 55 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 22 ал. 1 се отменя.

2. В чл. 24 се създава ал. 4:

„(4) Информационните фондове, изграждани за административно обслужване на гражданите, се използват и за целите на защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство.“

3. В чл. 25, ал. 3 след думите „този закон“ се поставя запетая и се добавя „Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО“.

4. Създава се чл. 25а:

„Чл. 25а. (1) Обработването на лични данни, разкриващо расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, обработването на генетични данни, биометрични данни с цел уникално идентифициране на физическото лице, данни, свързани със здравето или сексуалния живот и сексуалната ориентация на лицето, е разрешено само когато това е абсолютно необходимо.

(2) Личните данни по ал. 1 се събират само във връзка с други данни на засегнатото физическо лице.“

5. В чл. 26:

а) в ал. 1:

аа) думата „свързани“ се заменя със „свързано“;

бб) точка 3 се изменя така:

„3. могат да обработват всички необходими категории лични данни;“

вв) точка 4 се изменя така:

„4. предоставят личните данни на органите за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно производство;“

гг) създава се т. 5:

„5. предоставят личните данни на други администратори, които са публични органи, или получатели с оглед на обработването им за цели, различни от целите за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, в съответствие със Закона за защита на личните данни и по ред, определен в инструкцията на министъра на вътрешните работи по чл. 29, ал. 2;“

дд) създава се т. 6:

„6. обменят лични данни с компетентни органи и получатели от държави - членки на Европейския съюз, органи и агенции на Европейския съюз, трети държави или международни организации в съответствие със Закона за защита на личните данни.“

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Сроковете за съхранение на данните по ал. 1, за изтриването им или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от министъра на вътрешните работи. Тези данни се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или решение на Комисията за защита на личните данни.“

6. В чл. 28, ал. 1, т. 3 след думите „Шенгенската информационна система (ШИС)“ се поставя запетая и се добавя „базите данни на Интерпол или базите данни на Европол“.

7. В чл. 29:

а) в ал. 1 думите „по смисъла на Закона за защита на личните данни“ се заличават;

б) създава се ал. 3:

„(3) Министърът на вътрешните работи определя длъжностно лице по защита на данните в съответствие със Закона за защита на личните данни.“

8. В чл. 108, ал. 3 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

9. В чл. 123, ал. 1 думите „по реда на този закон и на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „при спазване на изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната реакция на § 26, който става § 45:

§ 45. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 53 от 2014 г.; изм., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56 и 61 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., бр.13 от 2017 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 26 от 2017 г.; изм., бр. 58, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 10 от 2018 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 48 от 2018 г.; изм., бр. 55 и 77 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 22 ал. 1 се отменя.

2. В чл. 24 се създава ал. 4:

„(4) Информационните фондове, изграждани за административно обслужване на гражданите, се използват и за целите на защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство.“

3. В чл. 25, ал. 3 след думите „този закон“ се поставя запетая и се добавя „на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2016/679“.

4. Създава се чл. 25а:

„Чл. 25а. (1) Обработването на лични данни, разкриващо расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, обработването на генетични данни, биометрични данни с цел уникално идентифициране на физическото лице, данни, свързани със здравословното състояние, сексуалния живот или сексуалната ориентация на лицето, е разрешено само когато това е абсолютно необходимо, доколкото без обработването на такива данни би било невъзможно или сериозно би се затруднило упражняването на правомощията на органите на МВР.

(2) Личните данни по ал. 1 се събират само във връзка с други данни на засегнатото физическо лице.“

5. В чл. 26:

а) в ал. 1:

аа) в текста преди т. 1 думата „свързани“ се заменя със „свързано“;

бб) точки 3 и 4 се изменят така:

„3. могат да обработват всички необходими категории лични данни;

4. предоставят личните данни на органите за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно производство;“

вв) създават се т. 5 и 6:

„5. предоставят личните данни на други администратори, които са държавни или местни органи, или получатели с оглед на обработването им за цели, различни от целите за защита на националната сигурност, противодействие

на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и със Закона за защита на личните данни и по ред, определен с инструкцията по чл. 29, ал. 2;

б. обменят лични данни с компетентни органи и получатели от държави - членки на Европейския съюз, органи и агенции на Европейския съюз, трети държави или международни организации в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и със Закона за защита на личните данни.“

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Сроковете за съхранение на данните по ал. 1 или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от министъра на вътрешните работи. Тези данни се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или решение на Комисията за защита на личните данни.“

6. Член 28 се изменя така:

„Чл. 28. (1) Администраторът на лични данни или оправомощени от него длъжностни лица може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12-22 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението:

1. би създавало риск за:

- а) националната сигурност;
- б) обществения ред и сигурност;
- в) предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност;
- г) защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица;
- д) опазването на информация, класифицирана като държавна или служебна тайна;
- е) разкриване на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране;

2. би накърнило изпълнението на законово определените дейности на органите на МВР;

3. се отнася до информация, въведена в Шенгенската информационна система (ШИС), базите данни на Интерпол или базите данни на Европол от друга държава, от която не е получено съгласие за предоставянето ѝ.

(2) Отказът по ал. 1 се извършва писмено, като се посочва само правното основание.

(3) Отказът по ал. 1 се извършва в срок до един месец от получаване на искането за упражняване на права. Срокът може да се удължи с още два месеца, когато това се налага заради сложността или броя на исканията.

(4) Отказът по ал. 1 подлежи на обжалване по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#).“

7. В чл. 29:

а) в ал. 1 думите „по смисъла на Закона за защита на личните данни“ се заличават;

б) създава се ал. 3:

„(3) Министърът на вътрешните работи определя длъжностно лице по защита на данните.“

8. В чл. 108, ал. 3 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

9. В чл. 123, ал. 1 думите „по реда на този закон и на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „при спазване на изискванията за защита на личните данни“.

§ 27. В Закона за митниците (обн., ДВ, бр. 15 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 89 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 83 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 76 от 2002 г., бр. 37 и 95 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 45, 86, 91 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 105 от 2006 г., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 44 и 95 от 2009 г., бр. 54, 55, 73 и 94 от 2010 г., бр. 82 от 2011 г., бр. 38 и 54 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., [бр. 42](#) и 60 от 2015 г., бр. 58, 75 и 98 от 2016 г., бр. 99 и 103 от 2017 г. и бр. 24 от 2018 г.) чл. 17а се изменя така:

„Чл. 17а. (1) При изпълнение на служебните си задължения митническите служители могат да обработват лични данни.

(2) Митническите служители могат да обработват и лични данни, получени от други органи, за целите, за които са предоставени. Тези данни се препредават само с разрешение на органа, който ги е предоставил.

(3) При обработване на лични данни, свързано с дейностите по разузнаване, разкриване и разследване на нарушения или престъпления по чл. 234, 242, 242а и 251 от Наказателния кодекс и по чл. 255 от Наказателния кодекс по отношение на задължения за ДДС от внос и акцизи, митническите служители:

1. могат да не искат съгласието на физическото лице;

2. могат да не информират физическото лице преди и по време на обработването на личните му данни;

3. предоставят личните данни само на органите за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно производство;

4. обменят лични данни с компетентни органи и получатели от държави - членки на Европейския съюз, трети държави или международни организации в съответствие със Закона за защита на личните данни.

(4) Сроковете за изтриване на данните по ал. 3 или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от директора на Агенция „Митници“. Тези данни се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или решение на Комисията за защита на личните данни.

(5) Обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон, Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО и на Закона за защита на личните данни.

(6) Администратор на лични данни е директорът на Агенция „Митници“, който възлага обработването на лични данни на оправомощени от него длъжностни лица при условията и по реда на Закона за защита на личните данни.

(7) Директорът на Агенция „Митници“ определя длъжностно лице по защита на данните в съответствие със Закона за защита на личните данни.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 27, който става § 46:

§ 46. В Закона за митниците (обн., ДВ, бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 89 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 83 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 76 от 2002 г., бр. 37 и 95 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 45, 86, 91 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 105 от 2006 г., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 44 и 95 от 2009 г., бр. 54, 55, 73 и 94 от 2010 г., бр. 82 от 2011 г., бр. 38 и 54 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., [бр. 42](#) и 60 от 2015 г., бр. 58, 75 и 98 от 2016 г., бр. 99 и 103 от 2017 г. и бр. 24, 80, 98 и 105 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 10, ал. 8 думите „разпоредбите на Закона“ се заменят с „изискванията“.

2. Член 17а се изменя така:

„Чл. 17а. (1) При изпълнение на служебните си задължения митническите служители може да обработват лични данни.

(2) Митническите служители може да обработват и лични данни, получени от други органи, за целите, за които са предоставени. Тези данни се препредават само с разрешение на органа, който ги е предоставил.

(3) При обработване на лични данни, свързано с дейностите по разузнаване, разкриване и разследване на нарушения или престъпления по чл. 234, 242, 242а и 251 от Наказателния кодекс и по чл. 255 от Наказателния кодекс по отношение на задължения за ДДС от внос и акцизи, митническите служители:

1. може да не искат съгласието на физическото лице;

2. може да не информират физическото лице преди и по време на обработването на личните му данни;

3. предоставят личните данни само на органите за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно производство;

4. обменят лични данни с компетентни органи и получатели от държави - членки на Европейския съюз, трети държави или международни организации в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2016/679“ и със Закона за защита на личните данни.

(4) Сроковете за съхранение на данните по ал. 3 или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от директора на Агенция „Митници“. Тези данни се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или решение на Комисията за защита на личните данни.

(5) Обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон, на Регламент (ЕС) 2016/679 и на Закона за защита на личните данни.

(6) Администратор на лични данни е директорът на Агенция „Митници“, който възлага обработването на лични данни на оправомощени от него длъжностни лица.

(7) Директорът на Агенция „Митници“ определя длъжностно лице по защита на данните.“

§ 28. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г. и бр. 7, 21 и 28 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. Член 249 се изменя така:

„Чл. 249. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, обработват данните по чл. 248, ал. 2, т. 2, буква „а“, както и всички други данни, законосъобразно получени от потребителите - физически лица, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, не могат да поставят като условие за предоставяне на услугите си получаването на съгласието на потребител - физическо лице, за обработване на личните му данни за цели, за които съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични

данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО е нужно изрично съгласие.“

2. Член 262 се изменя така:

„Чл. 262. Надзорът върху обработването на лични данни по реда на този раздел се осъществява от Комисията за защита на личните данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 28, който става § 47:

§ 47. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г. и бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 249:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, не могат да изискват от потребител повече данни от тези по чл. 248, ал. 2, т. 2, буква "а" за предоставяне на услугите, освен ако в закон не е предвидено друго или услугата не може да бъде предоставена без наличието на други изискани данни.“;

б) създава се ал. 3:

„(3) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, обработват законосъобразно събраните лични данни на потребителите - физически лица, в съответствие с този закон, а за неуредени в него въпроси - в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2016/679.“

2. В чл. 251б, ал. 4 думите „на Закона“ се заличават.

3. Член 262 се изменя така:

„Чл. 262. Надзорът върху обработването на лични данни по реда на този раздел се осъществява от Комисията за защита на личните данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни.“

4. В чл. 323а:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Надзорът за изпълнение на задълженията по чл. 251ж, чл. 261в и за изпълнение на инструкциите и препоръките по чл. 261г се осъществява от Комисията за защита на личните данни при условията и по реда на Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни.“;

б) алинея 2 се отменя.

5. В чл. 327 ал. 3 се отменя.

§ 29. В Закона за обществените поръчки (обн., ДВ, бр. 13 от 2016 г., изм. и доп., бр. 34 от 2016 г., бр. 63, 85, 96 и 102 от 2017 г. и бр. 7, 15, 17, 24 и 30 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 42 ал. 5 се изменя така:

„(5) При публикуване на документите по ал. 2 се заличава информацията, по отношение на която участниците правомерно са се позовали на конфиденциалност във връзка с наличието на търговска тайна, единния граждански номер/личния номер на чужденец и подписи на физическите лица, както и друга информация, която е защитена

със закон. На мястото на заличената информация се посочва основанието за заличаване.“

2. В чл. 48 се създава ал. 7:

„(7) Когато предметът на поръчката е разработване, проектиране и използване на услуги и продукти, които се основават на обработване на лични данни или обработват лични данни, техническите спецификации, които определят характеристиките на предмета на поръчката, трябва да бъдат съобразени с правилата за защита на лични данни съгласно чл. 25 от Регламент 2016/679, когато съответното обработване на лични данни попада в материалния обхват на Регламент 2016/679.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 29, който става § 48:

§ 48. В Закона за обществените поръчки (обн., ДВ, бр. 13 от 2016 г.; изм., бр. 34 от 2016 г., бр. 63, 85, 96 и 102 от 2017 г. и бр. 7, 15, 17, 24, 30, 49, 77, 80, 86, 102 и 105 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 36а, ал. 3, изречение първо думите „както и информация“ се заменят с „единния граждански номер или личния номер на чужденец и подписи на физическите лица, както и друга информация“.

2. В чл. 42, ал. 5, изречение първо думите „както и информация“ се заменят с „единния граждански номер или личния номер на чужденец и подписи на физическите лица, както и друга информация“.

3. В чл. 48 се създава ал. 7:

„(7) Когато предметът на поръчката е разработване, проектиране и използване на услуги и продукти, които се основават на обработване на лични данни или обработват лични данни, и когато съответното обработване на лични данни попада в материалния обхват на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), техническите спецификации, които определят характеристиките на предмета на поръчката, трябва да бъдат съобразени с правилата за защита на лични данни съгласно чл. 25 от същия регламент.“

§ 30. В Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 64 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 25, 33, 42, 102 и 103 от 2009 г., бр. 59 от 2010 г., бр. 1, 23, 32, 45, 81 и 82 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 93 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 20, 50 и 81 от 2012 г., бр. 15, 17, 30, 52, 66, 70 и 71 от 2013 г., бр. 19, 21, 53, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 28, 39, 50, 62 и 76 от 2016 г., бр. 13, 14, 63, 65, 85, 90 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 15 и 49 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 19, ал. 7 думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за защита на личните данни“.

2. В чл. 29г, ал. 6 думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за защита на личните данни“.

3. В чл. 44, ал. 6 думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за защита на личните данни“.

4. В чл. 54, ал. 1 се създава т. 15:

„15. осъществява надзор върху обработването на лични данни от съдилищата, прокуратурата и следствените органи, когато действат при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт, включително разглежда жалби на физически лица във връзка с обработването на личните им данни.“

5. В чл. 64, ал. 1 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

6. В чл. 80, ал. 1, т. 15 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

7. В чл. 86, ал. 1, т. 18 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

8. В чл. 93, ал. 1, т. 12 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

9. В чл. 106, ал. 1, т. 15 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

10. В чл. 114, ал. 1, т. 16 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

11. В чл. 122, ал. 1, т. 16 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

12. В чл. 173, ал. 8, изречение 3 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

13. В чл. 175г, ал. 5 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

14. В чл. 360с, ал. 2 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

15. В чл. 373 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

16. В чл. 385, ал. 1 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

17. В чл. 386, ал. 5 думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 30, който става § 49:

§ 49. В Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 64 от 2007 г.; изм., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 25, 33, 42, 102 и 103 от 2009 г., бр. 59 от 2010 г., бр. 1, 23, 32, 45, 81 и 82 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 20, 50 и 81 от 2012 г., бр. 15, 17, 30, 52, 66, 70 и 71 от 2013 г., бр. 19, 21, 53, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 28, 39, 50, 62 и 76 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 14 от 2017 г.; изм., бр. 63, 65, 85, 90 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 15, 49 и 77 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 19, ал. 7 думите „със Закона“ се заменят със „с изискванията“.

2. В чл. 29г, ал. 6 думите „със Закона“ се заменят със „с изискванията“.

3. В чл. 44, ал. 6 думите „със Закона“ се заменят със „с изискванията“.

4. В чл. 54:

а) в ал. 1 се създава т. 15:

„15. осъществява надзор върху обработването на лични данни в случаите по чл. 17, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.“

б) създава се нова ал. 2:

„(2) При осъществяване на надзора по ал. 1, т. 15 Инспекторатът изпълнява задачите и упражнява правомощията по Закона за защита на личните данни.“

в) досегашната ал. 2 става ал. 3.

5. В чл. 64, ал. 1 думите „на Закона“ се заличават.

6. В чл. 80, ал. 1, т. 15 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

7. В чл. 86, ал. 1, т. 18 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

8. В чл. 93, ал. 1, т. 12 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

9. В чл. 106, ал. 1, т. 15 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

10. В чл. 114, ал. 1, т. 16 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

11. В чл. 122, ал. 1, т. 16 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

12. В чл. 173, ал. 8, изречение трето думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

13. В чл. 175г, ал. 5 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

14. В чл. 360с, ал. 2 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

15. В чл. 373 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

16. В чл. 385, ал. 1 думите „на Закона“ се заличават.

17. В чл. 386, ал. 5 думите „със Закона“ се заменят със „с изискванията“.

§ 31. В Закона за Националния архивен фонд (обн., ДВ, бр. 57 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 19, 42, 78, 92, 93 и 103 от 2009 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 43 от 2010 г.; изм., бр. 59 от 2010 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 101 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 38 от 2012 г. бр. 15 от 2013 г., бр. 50 от 2016 г. и бр. 97 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4 се създава ал. 3:

„(3) В документите по ал. 1 не се допуска намеса и заличаване на данни, включително на лични данни, за целите на архивирането в обществен интерес.“

2. В чл. 25, т. 1 след думата „документи“ се добавя „включително на лични данни“.

3. В чл. 48 се създава ал. 6:

„(6) Документите по ал. 1, съдържащи лични данни, се предават в държавните архиви от органите за управление на държавните и общински институции с тяхно разрешение.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 31, който става § 50:

§ 50. В Закона за Националния архивен фонд (обн., ДВ, бр. 57 от 2007 г.; изм., бр. 19, 42, 78, 92, 93 и 103 от 2009 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 43 от 2010 г.; изм., бр. 59 от 2010 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 101 от 2010 г.; изм., бр. 38 от 2012 г. бр. 15 от 2013 г., бр. 50 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г. и бр. 77 от 2018 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 4 се създава ал. 3:

„(3) В документите по ал. 1 не се допуска намеса и заличаване на данни, включително на лични данни, за целите на архивирането в обществен интерес.“

2. В чл. 25, т. 1 накрая се добавя „включително на лични данни“.

3. В чл. 48 се създава ал. 6:

„(6) Документите по ал. 1, съдържащи лични данни, се предават в държавните архиви от органите за управление на държавните и общински институции с тяхно разрешение.“

§ 32. В Изборния кодекс (обн., ДВ, бр. 19 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 35, 53 и 98 от 2014 г., бр. 79 от 2015 г., бр. 39, 57, 85 и 97 от 2016 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 20 от 2017 г.; изм., бр. 85 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 17, ал. 2 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

2. В чл. 35, ал. 2, изречение второ думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

3. В чл. 54, ал. 2, изречение трето думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

4. В чл. 57, ал. 1 се създава т. 49:

„49. съвместно с Комисията за защита на личните данни издава указания относно обработването и защитата на личните данни в изборния процес.“

5. В чл. 133, ал. 3 т. 5 се изменя така:

„5. списък, съдържащ имената, единния граждански номер и саморъчен подпис на не по-малко от 2500 избиратели, подкрепящи регистрацията, положен пред упълномощени от партията лица; при избори за членове на Европейския парламент от Република България и при избори за общински съветници и за кметове регистрацията на партията може да бъде подкрепена и от избиратели – граждани на друга държава - членка на Европейския съюз, като в списъците се посочват имената, личният номер,

номерът на удостоверението за пребиваване, датата на регистрация, посочена в него, и подпис; всеки избирател може да участва само в един списък; при полагане на подписа си в списъка избирателят удостоверява своята самоличност; списъкът се предава и в структуриран електронен вид, като съдържа имената и единния граждански номер (личен номер) на избирателите, положили саморъчен подпис, в последователността, в която са вписани в списъка;“.

6. В чл. 71, ал. 2, изречение второ думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

7. В чл. 86 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

8. В чл. 113 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

9. В чл. 122, ал. 1, изречение второ думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

10. В чл. 124, ал. 4, изречение трето думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

11. В чл. 133, ал. 4 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за тяхната защита“.

12. Член 136 се изменя така:

„Чл. 136. Централната избирателна комисия осигурява възможност в 3-месечен срок от произвеждането на изборите всеки избирател - български гражданин, да може да прави справка в списъка по чл. 133, ал. 3, т. 5 по единен граждански номер, съответно по личен номер за всеки избирател - гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, при избори за членове на Европейския парламент от Република България и за общински съветници и кметове, включително на безплатен телефонен номер.“

13. В чл. 140, ал. 3 т. 6 се изменя така:

„6. списък, съдържащ имената, единния граждански номер и саморъчен подпис на не по-малко от 2500 избиратели, подкрепящи регистрацията, положен пред упълномощени от коалицията лица; при избори за членове на Европейския парламент от Република България и за общински съветници и за кметове регистрацията на коалицията може да бъде подкрепена и от избиратели – граждани на друга държава - членка на Европейския съюз, като в списъците се посочват имената, личният номер, номерът на удостоверението за пребиваване, датата на регистрация, посочена в него, и подпис; всеки избирател може да участва само в един списък; при полагане на подписа си в списъка избирателят удостоверява своята самоличност; списъкът се предава и в структуриран електронен вид, като съдържа имената и единния граждански номер (личен номер) на избирателите, положили саморъчен подпис, в последователността, в която са вписани в списъка;“.

14. В чл. 140, ал. 4 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за тяхната защита“.

15. Член 143 се изменя така:

„Чл. 143. Централната избирателна комисия осигурява възможност в 3-месечен срок от произвеждането на изборите всеки избирател - български гражданин, да може да прави справка в списъка по чл. 140, ал. 3, т. 6 по единен граждански номер, съответно по личен номер за всеки избирател - гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, при избори за членове на Европейския парламент от Република България и за общински съветници и кметове, включително на безплатен телефонен номер.“

16. В чл. 257 ал. 2 се изменя така:

„(2) Избирател, който подкрепя участието в изборите на независим кандидат, удостоверява това с подписа си пред член на инициативния комитет. Избирателят посочва имената, единния граждански номер и постоянния си адрес. Всеки избирател може да участва само в един списък. При полагане на подписа си в списъка избирателят удостоверява своята самоличност. Списъкът се предава и в структуриран електронен

вид, като съдържа имената, единния граждански номер и постоянния адрес на избирателите, положили саморъчен подпис, в последователността, в която са вписани в списъка.“

17. В чл. 257, ал. 3 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“ и думите „чл. 3, ал. 2 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък Регламент (ЕС) 2016/679“.

18. Член 260 се изменя така:

„Чл. 260. Районната избирателна комисия осигурява възможност в 3-месечен срок от произвеждането на изборите всеки избирател - български гражданин, да може да прави справка в списъка по чл. 257, ал. 2 по единен граждански номер, включително на безплатен телефонен номер.“

19. В чл. 320 ал. 2 се изменя така:

„(2) Избирател, който подкрепя участието в изборите на независимите кандидати, удостоверява това с подписа си пред член на инициативния комитет. Избирателят посочва имената и единния граждански номер. Всеки избирател може да участва само в един списък. При полагане на подписа си в списъка избирателят удостоверява своята самоличност. Списъкът се предава и в структуриран електронен вид, като съдържа имената и единния граждански номер на избирателите, положили саморъчен подпис, в последователността, в която са вписани в списъка.“

20. В чл. 320, ал. 3 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“ и думите „чл. 3, ал. 2 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679“.

21. Член 323 се изменя така:

„Чл. 323. Централната избирателна комисия осигурява възможност в 3-месечен срок от произвеждането на изборите всеки избирател да може да прави справка в списъка по чл. 320, ал. 2 по единен граждански номер, включително на безплатен телефонен номер.“

22. В чл. 367 ал. 2 се изменя така:

„(2) Избирател, който подкрепя участието в изборите на независим кандидат, удостоверява това с подписа си пред член на инициативния комитет. Избирателят - български гражданин, посочва имената и единния граждански номер, а гражданите на друга държава - членка на Европейския съюз, имащи статут на постоянно или продължително пребиваващи - имената, личния номер, номера на личната карта или паспорта, номера на удостоверението за пребиваване и датата на регистрация, посочена в него. Всеки избирател може да участва само в един списък. При полагане на подписа си в списъка избирателят удостоверява своята самоличност. Списъкът се предава и в структуриран електронен вид, като съдържа имената и единния граждански номер (личен номер) на избирателите, положили саморъчен подпис, в последователността, в която са вписани в списъка.“

23. В чл. 367, ал. 3 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“ и думите „чл. 3, ал. 2 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679“.

24. Член 370 се изменя така:

„Чл. 370. Централната избирателна комисия осигурява възможност в 3-месечен срок от произвеждането на изборите всеки избирател - български гражданин или гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, имащ статут на постоянно или продължително пребиваващ, да може да прави справка в списъка по чл. 367, ал. 2 по единен граждански номер или личен номер, включително на безплатен телефонен номер.“

25. В чл. 416 ал. 2 се изменя така:

„(2) Избирател, който подкрепя участието в изборите на независим кандидат за общински съветник или кмет, удостоверява това с подписа си пред член на инициативния комитет. Избирателите - български граждани, посочват имената, постоянния си адрес в общината, съответно в кметството или района, и единния си граждански номер, а гражданите на друга държава - членка на Европейския съюз, имащи статут на постоянно или продължително пребиваващи у нас - имената, личния номер, номера на личната карта или паспорта, номера на удостоверението за пребиваване и датата на регистрация, посочена в него, и адреса на пребиваване в съответната община, кметство или район. Всеки избирател може да участва само в един списък. При полагане на подписа си в списъка избирателят удостоверява своята самоличност. Списъкът се предава и в структуриран електронен вид, като съдържа имената, единния граждански номер (личен номер) и постоянен адрес (адрес на пребиваване) на избирателите, положили саморъчен подпис, в последователността, в която са вписани в списъка.“

26. В чл. 416, ал. 3 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“ и думите „чл. 3, ал. 2 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679“.

27. Член 419 се изменя така:

„Чл. 419. Общинската избирателна комисия осигурява възможност в 3-месечен срок от произвеждането на изборите всеки избирател - български гражданин или гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, имащ статут на постоянно или продължително пребиваващ, да може да прави справка в списъка по чл. 416, ал. 2 по единен граждански номер или личен номер, включително на безплатен телефонен номер.“

28. В § 145, ал. 23 от Преходните и заключителните разпоредби думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 32, който става § 51:

§ 51. В Изборния кодекс (обн., ДВ, бр. 19 от 2014 г.; изм., бр. 35, 53 и 98 от 2014 г., бр. 79 от 2015 г., бр. 39, 57, 85 и 97 от 2016 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 20 от 2017 г.; изм., бр. 85 от 2017 г. и бр. 94 и 102 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 17, ал. 2 думите „на Закона“ се заличават.

2. В чл. 35, ал. 2, изречение второ думите „на Закона“ се заличават.

3. В чл. 54, ал. 2, изречение трето думите „на Закона“ се заличават.

4. В чл. 57, ал. 1 се създава т. 49:

„49. съвместно с Комисията за защита на личните данни издава указания относно обработването и защитата на личните данни в изборния процес.“

5. В чл. 71, ал. 2, изречение второ думите „на Закона“ се заличават.

6. В чл. 86 думите „на Закона“ се заличават.

7. В чл. 113 думите „на Закона“ се заличават.

8. В чл. 122, ал. 1, изречение второ думите „на Закона“ се заличават.

9. В чл. 124, ал. 4, изречение трето думите „на Закона“ се заличават.

10. В чл. 133:

а) в ал. 3 т. 5 след думите „един списък;“ се добавя „при полагане на подписа си в списъка избирателят удостоверява своята самоличност;“;

б) в ал. 4 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за тяхната защита“.

11. В чл. 140:

а) в ал. 3 т. 6 след думите „един списък;“ се добавя „при полагане на подписа си в списъка избирателят удостоверява своята самоличност;“;

б) в ал. 4 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за тяхната защита“.

12. В чл. 257:

а) в ал. 2 се създава ново изречение четвърто: „При полагане на подписа си в списъка избирателят удостоверява своята самоличност.“, а досегашното изречение четвърто става изречение пето;

б) в ал. 3 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“ и думите „чл. 3, ал. 2 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2016/679“.

13. В чл. 320:

а) в ал. 2 се създава ново изречение четвърто: „При полагане на подписа си в списъка избирателят удостоверява своята самоличност.“, а досегашното изречение четвърто става изречение пето;

б) в ал. 3 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“ и думите „чл. 3, ал. 2 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679“.

14. В чл. 367:

а) в ал. 2 се създава ново изречение четвърто: „При полагане на подписа си в списъка избирателят удостоверява своята самоличност.“, а досегашното изречение четвърто става изречение пето;

б) в ал. 3 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“ и думите „чл. 3, ал. 2 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679“.

15. В чл. 416:

а) в ал. 2 се създава ново изречение четвърто: „При полагане на подписа си в списъка избирателят удостоверява своята самоличност.“, а досегашното изречение четвърто става изречение пето;

б) в ал. 3 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“ и думите „чл. 3, ал. 2 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679“.

16. В Закона за изменение и допълнение на Изборния кодекс (обн., ДВ, бр. 39 от 2016 г.; изм., бр. 85 от 2017 г. и бр. 94 от 2018 г.) в § 145, ал. 23 от преходните и заключителните разпоредби думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

§ 33. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16, 80 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 100 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 30, 52, 65 и 71 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 24 и 61 от 2015 г., бр. 15, 101, 103 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г. и бр. 7 и 27 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 34:

а) в ал. 2 т. 4 се изменя така:

„4. съхраняват данните в срокове, определени с наредбата по ал. 10, освен ако закон не предвижда друг срок“;

б) алинея 9 се отменя.

2. В чл. 36, ал. 5 думите „Администраторът на лични данни“ се заменят с „Председателят на агенцията или оправомощен от него заместник-председател“.

3. Създават се нови чл. 42^{н1}-42^{н6}:

„Чл. 42^{н1}. (1) Субектите на лични данни могат да упражняват правата си във връзка с обработването за тях от Националното звено лични данни при условията и по реда на глава осма от Закона за защита на личните данни и този закон.

(2) Администратор на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни по отношение на обработваните от Националното звено лични данни е неговият ръководител.

Чл. 42н². (1) Субектите на лични данни могат да отправят искания за предоставяне на информация за обработваните за тях от Националното звено с автоматични или с други средства лични данни.

(2) Искането за предоставяне на информация по ал. 1 следва да бъде основателно и непрекомерно.

(3) Основателно е всяко искане, депозирано от субект на лични данни, което се отнася към записване, съхраняване, употреба, предоставяне, актуализиране, комбиниране, блокиране или заличаване на негови лични данни.

(4) Прекомерно искане е всяко искане, което надхвърля обхвата на обработваните в Националното звено лични данни. Повторно искане за предоставяне на една и съща информация се счита за прекомерно.

(5) Националното звено може да откаже да разгледа депозираното искане за предоставяне на информация, когато то е неоснователно и прекомерно. Отказът се мотивира и лицето, подало искането, се уведомява.

Чл. 42н³. (1) При подаване на искане за предоставяне на информация субектът на данните трябва да предостави достатъчно информация за потвърждаване на самоличността си.

(2) Информацията по ал. 1 трябва да съдържа най-малко:

1. име на субекта на данни;
2. единен граждански номер/личен номер на чужденец или друг аналогичен идентификатор;
3. постоянен адрес;
4. адрес за кореспонденция;
5. телефон;
6. електронен адрес за кореспонденция (при наличие).

(3) В случай че лицето не предостави данните по ал. 2 или предоставените данни пораждаат основателни съмнения за неговата самоличност, Националното звено може да откаже да разгледа депозираното искане за предоставяне на информация.

Чл. 42н⁴. Националното звено може да ограничи, да забави за определен период или да не предостави информация на субекта на данни, като отчита основните му права и интереси, когато:

1. предоставянето на информация би възпрепятствало служебна или законова проверка или друга законова процедура във връзка с терористични или тежки престъпления;

2. предоставянето на информация би засегнало неблагоприятно предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на терористични или тежки престъпления;

3. предоставянето на информация би засегнало неблагоприятно защитата на общественения ред и сигурност;

4. предоставянето на информация би засегнало неблагоприятно защитата на националната сигурност;

5. предоставянето на информация би засегнало неблагоприятно защитата на правата и свободите на трети лица;

6. други обстоятелства биха засегнали неблагоприятно защитата на обществения интерес и действията на компетентните органи при осъществяването на правомощията им по закон.

Чл. 42н⁵. (1) Администраторът на лични данни по чл. 42н¹, ал. 2 се произнася с решение в 60-дневен срок от постъпването на искането по чл. 42н², ал. 1.

(2) Когато личните данни, за които се отнася искането, са предоставени от Националното звено на друг компетентен орган или на компетентен орган на друга държава или на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) по реда на този закон, администраторът на лични данни по чл. 42н¹, ал. 2 отправя до този орган запитване дали не са налице основания по чл. 42н⁴ за ограничаването, забавянето за определен период или непредоставянето на исканата информация. Органът, до когото е отправено запитването, отговаря в 14-дневен срок от получаването му, като мотивира ограничаването, забавянето за определен период или непредоставянето на исканата информация, посочвайки и конкретното основание по чл. 42н⁴.

(3) В случай че от запитания орган не бъде получен отговор в указания в ал. 2 срок, Националното звено предоставя исканата информация.

(4) В 60-дневен срок длъжностното лице по защита на данните към Националното звено информира писмено субекта на данните за решението по ал. 1.

(5) Длъжностното лице по защита на данните към Националното звено предоставя на субекта на данни най-малко следната информация:

1. данните, които идентифицират Националното звено и координатите за връзка с длъжностното лице по защита на данните;
2. целите за обработването на лични данни от Националното звено;
3. срокът, за който се съхраняват лични данни след постъпването им в Националното звено;
4. правото да бъде подадена жалба до Комисията за защита на личните данни или да бъде потърсена защита по съдебен ред.

Чл. 42н⁶. Субектът на лични данни има право да поиска от Комисията за защита на личните данни извършването на проверка за законосъобразността на решението по чл. 42н⁵, ал. 1.”

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 33, който става § 52:

§ 52. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г.; изм., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16, 80 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 100 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 30, 52, 65 и 71 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 24 и 61 от 2015 г., бр. 15, 101, 103 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г. и бр. 7, 27, 55, 56 и 88 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 34:

а) в ал. 2 т. 4 се изменя така:

„4. съхраняват данните в срокове, определени с наредбата по ал. 10, освен ако закон не предвижда друг срок.“;

б) в ал. 9 думите „по смисъла на Закона за защита на личните данни“ се заличават.

2. В чл. 36, ал. 5 думите „Администраторът на лични данни“ се заменят с „Председателят на агенцията или оправомощен от него заместник-председател“.

3. В чл. 42б, ал. 5 думите „чл. 19, ал. 1 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 13 и 14 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.)“.

4. В чл. 42в:

а) в ал. 3 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“;

б) в ал. 4 думите „чл. 5“ се заменят с „чл. 51, ал. 1“.

5. В чл. 42н се създава ал. 6:

„(6) Администратор на лични данни по отношение на обработваните от Националното звено лични данни е неговият ръководител.“

6. Създават се чл. 42н¹-42н⁵:

„Чл. 42н¹. (1) Субектите на данни може да искат предоставяне на информация за обработваните за тях от Националното звено с автоматични или с други средства лични данни.

(2) Искането по ал. 1 трябва да бъде основателно и непрекомерно.

(3) Основателно е искането, подадено от субект на данни, което се отнася към записване, съхраняване, употреба, предоставяне, актуализиране, комбиниране, ограничаване на обработването или заличаване на негови лични данни.

(4) Прекомерно е искането, което надхвърля обхвата на обработваните в Националното звено лични данни. Повторно искане за предоставяне на една и съща информация се смята за прекомерно.

(5) Националното звено може да откаже да разгледа искане за предоставяне на информация, когато то е неоснователно или прекомерно. Отказът се мотивира и лицето, подало искането, се уведомява за него.

Чл. 42н². (1) При подаване на искане по чл. 42н¹, ал. 1 субектът на данните предоставя достатъчно информация за потвърждаване на самоличността си.

(2) Информацията по ал. 1 трябва да съдържа най-малко:

1. име на субекта на данни;
2. единен граждански номер или личен номер на чужденец, или друг аналогичен идентификатор;
3. постоянен адрес;
4. адрес за кореспонденция;
5. телефон;
6. електронен адрес за кореспонденция (при наличие на такъв).

(3) Когато не се предоставят данните по ал. 2 или предоставените данни пораждат основателни съмнения за самоличността на лицето, Националното звено може да откаже да разгледа искането.

Чл. 42н³. Националното звено може да ограничи, да забави за определен период или да не предостави информация на субекта на данни, като отчита основните му права и интереси, когато:

1. предоставянето на информация би възпрепятствало служебна или законова проверка или друга законова процедура във връзка с терористични или други тежки престъпления;

2. предоставянето на информация би засегнало неблагоприятно предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на терористични или други тежки престъпления;

3. предоставянето на информация би засегнало неблагоприятно защитата на:

- а) обществения ред и сигурност;
- б) националната сигурност;
- в) правата и свободите на трети лица;

4. други обстоятелства биха засегнали неблагоприятно защитата на обществения интерес и действията на компетентните органи при осъществяването на правомощията им по закон.

Чл. 42н⁴. (1) Администраторът на лични данни по чл. 42н, ал. 6 се произнася с решение в 60-дневен срок от постъпването на искането по чл. 42н¹, ал. 1.

(2) Когато личните данни, за които се отнася искането, са предоставени от Националното звено на орган по чл. 42е и 42ж или на компетентен орган на друга държава или на Европол по реда на този закон, администраторът на лични данни

по чл. 42н, ал. 6 отправя до този орган запитване дали не са налице основания по чл. 42н³ за ограничаването, забавянето за определен период или непредоставянето на исканата информация. Органът, до когото е отправено запитването, отговаря в 14-дневен срок от получаването му, като мотивира ограничаването, забавянето за определен период или непредоставянето на исканата информация, посочвайки и конкретното основание по чл. 42н³.

(3) Когато не се получи отговор в срока по ал. 2, Националното звено предоставя исканата информация.

(4) В срока по ал. 1 длъжностното лице по защита на данните към Националното звено информира писмено субекта на данните за решението по ал. 1.

(5) Длъжностното лице по защита на данните към Националното звено предоставя на субекта на данни най-малко следната информация:

1. данните, които идентифицират Националното звено и координатите за връзка с длъжностното лице по защита на данните;

2. целите за обработването на лични данни от Националното звено;

3. срокът, за който се съхраняват лични данни след постъпването им в Националното звено;

4. правото да бъде подадена жалба до Комисията за защита на личните данни или да бъде потърсена защита по съдебен ред.

Чл. 42н⁵. Субектът на данни има право да поиска от Комисията за защита на личните данни извършването на проверка за законосъобразността на решението по чл. 42н⁴, ал. 1.”

7. В § 1, т. 10 от допълнителната разпоредба думите „всяко действие или съвкупност от действия, извършени с автоматични или с други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване“ се заменят с „обработване по смисъла на § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни“.

§ 34. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (ДВ, бр. 27 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 80, ал. 7 думите „Закона за“ се заличават.

2. Член 83 се изменя така:

„Чл. 83. (1) По отношение на обработването на лични данни за целите на превенцията на изпирането на пари и финансирането на тероризма се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защита на данните) (текст от значение за Европейското икономическо пространство) и Закона за защита на личните данни, доколкото в настоящия закон не е предвидено друго.

(2) Обработването на лични данни за целите на превенцията на изпирането на пари и финансирането на тероризма се счита за въпрос от обществен интерес съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 и не може да бъде ограничено от изискванията на чл. 12-22 и чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679.”

(3) След изтичането на задължителния срок за съхранение по чл. 70, обработваните от дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ данни се изтриват и/или унищожават, освен ако специален закон не предвижда друго.

(4) Администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 по отношение на обработваните от дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ е директорът на дирекцията.”

3. В чл. 83 думите „По отношение на“ се заличават, а думите „прилага чл. 25, ал. 1 от Закона за защита на личните данни“ се заменят със „заличават или унищожават“.

4. В Допълнителните разпоредби се създава § 4а:

„§ 4а. Този закон предвижда мерки по прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защита на данните) (текст от значение за ЕИП).”

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 34, който става § 53:

§ 53. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 27 от 2018 г.; изм., бр. 94 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 80, ал. 7 думите „Закона за“ се заличават.

2. Член 83 се изменя така:

„Чл. 83. (1) По отношение на обработването на лични данни за целите на превенцията на изпирането на пари и финансирането на тероризма се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2016/679“ и Закона за защита на личните данни, доколкото в този закон и в Закона за мерките срещу финансирането на тероризма не е предвидено друго.

(2) Обработването на лични данни за целите на превенцията на изпирането на пари и финансирането на тероризма се смята за въпрос от обществен интерес съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 и не може да бъде ограничено от изискванията на чл. 12-22 и чл. 34 от същия регламент.

(3) След изтичането на срока за съхранение по чл. 70, обработваните от дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ лични данни по реда на този закон и по реда на Закона за мерките срещу финансирането на тероризма се изтриват или унищожават, освен ако специален закон не предвижда друго.

(4) Администратор на лични данни по отношение на обработваните от дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ лични данни е директорът на дирекцията.”

3. В допълнителните разпоредби се създава § 4а:

„§ 4а. Този закон предвижда мерки по прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.).“

§ 35. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; попр., бр. 5 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66, 69 и 109 от 2008 г., бр. 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16 и 88 от 2010 г., бр. 23, 48 и 80 от 2011 г., бр. 44 и 103 от 2012 г., бр. 52 и 70 от 2013 г., бр. 49 и 53 от 2014 г., бр. 14, 61 и 79 от 2015 г., бр. 28 от 2016 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2016 г. - бр. 49 от 2016 г.; изм., бр. 62, 71 и 81 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 17, 44, 77 и 88 от 2018 г.) в чл. 44 ал. 2 се отменя.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 35, който става § 54.

§ 36. В Закона за Националната служба за охрана (обн., ДВ бр. 61 от 2015 г.; доп., бр. 103 от 2017 г.) в чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация и Закона за защита на личните данни“ се заличават.

2. АLINEЯ 3 се изменя така:

„(3) Информацията по ал. 1 се обработва, анализира, съхранява и унищожават по ред, определен със заповед на началника на Националната служба за охрана.“

3. Създават се ал. 4-8:

„(4) При обработване на лични данни, свързани с осигуряването на безопасността на определените в този закон лица, обекти и мероприятия, служителите от НСО:

1. могат да не искат съгласието на физическото лице;

2. могат да не информират физическото лице преди и по време на обработването на личните му данни;

3. съхраняват данните в срокове, определени от администратора на личните данни;

4. могат да предоставят личните данни само на органите за защита на националната сигурност и общественения ред и на органите на съдебната власт.

(5) В Националната служба за охрана могат да се обработват и лични данни, обработвани от други органи, като данните, получени по този начин, не могат да се използват за други цели освен за дейността на Националната служба за охрана. Тези данни не се препредават на трети лица.

(6) Администратор на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни е началникът на Националната служба за охрана, който възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица.

(7) Редът за обработване на лични данни се определя с акт на началника на Националната служба за охрана.

(8) Контролът по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни се упражнява от Комисията за защита на личните данни при условията и по реда на Закона за защита на личните данни.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 36, който става § 55:

§ 55. В Закона за Националната служба за охрана (обн., ДВ, бр. 61 от 2015 г., доп., бр. 103 от 2017 г.; изм., бр. 103 от 2018 г.) в чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

2. АLINEЯ 3 се изменя така:

„(3) Информацията по ал. 1 се обработва, анализира, съхранява и унищожават по ред, определен със заповед на началника на Националната служба за охрана при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация и изискванията за защита на личните данни.“

3. Създават се ал. 4-8:

„(4) При обработване на лични данни, свързани с осигуряването на безопасността на определените в този закон лица, обекти и мероприятия, офицерите и сержантите от Националната служба за охрана:

1. може да не искат съгласието на физическото лице;

2. може да не информират физическото лице преди и по време на обработването на личните му данни;

3. съхраняват данните в срокове, определени от администратора на личните данни;

4. може да предоставят личните данни само на органите за защита на националната сигурност и общественения ред и на органите на съдебната власт.

(5) В Националната служба за охрана може да се обработват и лични данни, обработвани от други органи, като данните, получени по този начин, не може да се

използват за други цели, освен за дейността на Националната служба за охрана. Тези данни не се препредават на трети лица.

(6) Администратор на лични данни е началникът на Националната служба за охрана, който възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица.

(7) Редът за обработване на лични данни се определя с акт на началника на Националната служба за охрана.

(8) Контролът по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни се упражнява от Комисията за защита на личните данни при условията и по реда на Закона за защита на личните данни.“

§ 37. В Закона за военното разузнаване (обн., ДВ. бр. 88 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 98 от 2016 г. и бр. 103 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 78 ал. 4 се изменя така:

„(4) Обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон.“

2. В чл. 78 се създава ал. 5:

„(5) Контролът по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни се упражнява от Комисията за защита на личните данни при условията и по реда на Закона за защита на личните данни.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 37, който става § 56:

§ 56. В Закона за военното разузнаване (обн., ДВ, бр. 88 от 2015 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г. и бр. 88 от 2018 г.) в чл. 78 се правят следните изменения и допълнения:

1. АLINEЯ 4 се изменя така:

„(4) Обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон.“

2. Създава се ал. 5:

„(5) Контролът по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни се упражнява от Комисията за защита на личните данни при условията и по реда на Закона за защита на личните данни.“

§ 38. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 102 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 62, 95 и 103 от 2016 г., бр. 8, 62, 63, 85, 92, 95 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 15, 24 и 27 от 2018 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 426 се създава ал. 4:

„(4) За договора за застраховка „Помощ при пътуване“ се прилага съответно чл. 454.“

2. В чл. 429 се създава ал. 6:

„(6) За договора за застраховка „Гражданска отговорност“ се прилага съответно чл. 454.“

3. В § 7 от Допълнителните разпоредби се създава ал. 3:

„(3) Възможността за обработване на лични данни за здравословно състояние, предвидена в чл. 107 и 454 от този кодекс, представлява допълнително условие за законосъобразно обработване на лични данни за здравословно състояние по смисъла на чл. 9, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 38, който става § 57:

§ 57. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 102 от 2015 г.; изм., бр. 62, 95 и 103 от 2016 г., бр. 8, 62, 63, 85, 92, 95 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 426 се създава ал. 4:

„(4) За договора за застраховка „Помощ при пътуване“ се прилага съответно чл. 454.”

2. В чл. 429 се създава ал. 6:

„(6) За договора за застраховка „Гражданска отговорност“ се прилага съответно чл. 454.”

3. В чл. 514, ал. 4 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

4. В чл. 571, ал. 8 думите „прилага Закона“ се заменят със „се прилагат изискванията“.

5. В § 7 от допълнителните разпоредби се създава ал. 3:

„(3) Възможността за обработване на лични данни за здравословно състояние, предвидена в чл. 107 и 454 от този кодекс, представлява допълнително условие за законосъобразно обработване на лични данни за здравословно състояние по смисъла на чл. 9, т. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.)“.

§ 39. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65, 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 82 и 103 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 35 и 47 от 2011 г., бр. 38, 54 и 82 от 2012 г., бр. 15, 20, 23, 59 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 17, 35, 48 и 56 от 2015 г., бр. 42, 47 и 105 от 2016 г., бр. 51, 58, 102 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 38 и 57 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 98а, ал. 2 се създава т. 7:

„7. видовете лични данни, които задължително се обработват от съответния мрежови оператор, включително, но не само:

- а) имена;**
- б) единен граждански номер (ЕГН);**
- в) адрес.“**

2. В чл. 104а, ал. 2 се създава т. 6:

„6. видовете лични данни, които задължително се обработват от съответния мрежови оператор, включително, но не само:

- а) имена;**
- б) единен граждански номер (ЕГН);**
- в) адрес.“**

3. В чл. 139а, ал. 2 т. 10 се отменя.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 39, който става § 58:

§ 58. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65 и 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 82 и 103 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 35 и 47 от 2011 г., бр. 38, 54 и 82 от 2012 г., бр. 15, 20, 23, 59 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 17, 35, 48 и 56 от 2015 г., бр. 42, 47 и 105 от 2016 г., бр. 51, 58, 102 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 38, 57, 64, 77, 83, 91 и 103 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 98а, ал. 2 се създава т. 7:

„7. видовете лични данни, които задължително се обработват от крайния снабдител, включително, но не само:

- а) имена;**
- б) единен граждански номер;**

в) адрес.“

2. В чл. 104а, ал. 2 се създава т. 6:

„б. видовете лични данни, които задължително се обработват от оператора на електропреносната или на съответната електроразпределителна мрежа, включително, но не само:

а) имена;

б) единен граждански номер;

в) адрес.“

3. В чл. 139а, ал. 2 т. 10 се отменя.

§ 40. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 92 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 15 и 27 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 142ф:

а) в ал. 1 думите „по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с лични данни“;

б) в ал. 2 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“;

в) в ал. 3 думите „по смисъла на чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни“ се заличават;

г) в ал. 4 думите „съгласно изискванията на наредбата по чл. 23, ал. 5 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „при спазване на изискванията за защита на личните данни“;

д) в ал. 5 думите „чл. 19, ал. 1 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 13 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.)“;

е) в ал. 6 думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за защита на личните данни“ и думата „блокиране“ се заменя със „ограничаване на обработването“;

ж) в ал. 7 думите „по чл. 34 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 37а, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни“;

з) в ал. 8 думите „на глава шеста от Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за предаване на лични данни на трети държави или международни организации“;

и) в ал. 9, изречение първо думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“, а в изречение второ думите „по Закона за защита на личните данни“ се заличават.

2. В чл. 143п, ал. 8 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 40, който става § 59:

§ 59. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58,

63, 85, 86, 92 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 142ф:

а) в ал. 1, в текста преди т. 1 думите „§ 1, т. 2 от допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 4, т. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2016/679“;

б) в ал. 2 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“;

в) в ал. 3 думите „по смисъла на чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни“ се заличават;

г) в ал. 4 думите „съгласно изискванията на наредбата по чл. 23, ал. 5 от Закона“ се заменят с „при спазване на изискванията“;

д) в ал. 5 думите „чл. 19, ал. 1 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 13 от Регламент (ЕС) 2016/679“;

е) в ал. 6 думите „със Закона“ се заменят със „с изискванията“ и навсякъде думата „блокиране“ се заменя с „ограничаване на обработването“;

ж) в ал. 7 думите „чл. 34“ се заменят с „чл. 37а, ал. 1, т. 5“;

з) в ал. 8 думите „на глава шеста от Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за предаване на лични данни на трети държави или международни организации“;

и) в ал. 9, изречение първо думата „Закона“ се заменя с „изискванията“, а в изречение второ думите „по Закона за защита на личните данни“ се заличават.

2. В чл. 143п, ал. 8 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

§ 41. Във Валутния закон (обн., ДВ, бр. 83 от 1999 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 60 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 43, 54 и 59 от 2006 г., бр. 24 от 2009 г., бр. 16, 23 и 96 от 2011 г., бр. 59 от 2016 г., бр. 63, 92 и 103 от 2017 г. и бр. 93 от 2018 г.) в чл. 10а, ал. 5 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 41, който става § 60.

§ 42. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г. и бр. 24 от 2018 г.), в чл. 57а, ал. 5 думите „условията и по реда на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „спазване на изискванията за тяхната защита“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 42, който става § 61:

§ 61. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г. и бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г.) в чл. 57а, ал. 5 думите „условията и по реда на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „спазване на изискванията за защита на личните данни“.

§ 43. В Закона за авторското право и сродните му права (обн., ДВ, бр. 56 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 63 от 1994 г., бр. 10 от 1998 г., бр. 28 и 107 от 2000 г., бр. 77 от 2002 г., бр. 28, 43, 74, 99 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30 и 73 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 12 и 32 от

2009 г., бр. 25 от 2011 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г. и бр. 28 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 94а, ал. 5 думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за тяхната защита“.

2. В чл. 94щ, ал. 5, т. 4 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за тяхната защита“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 43, който става § 62:

§ 62. В Закона за авторското право и сродните му права (обн., ДВ, бр. 56 от 1993 г.; изм., бр. 63 от 1994 г., бр. 10 от 1998 г., бр. 28 и 107 от 2000 г., бр. 77 от 2002 г., бр. 28, 43, 74, 99 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30 и 73 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 25 от 2011 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г. и бр. 28 и 94 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 26д думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за тяхната защита“.

2. В чл. 94а, ал. 5 думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за тяхната защита“.

3. В чл. 94щ, ал. 5, т. 4 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за тяхната защита“.

§ 44. В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 23 от 2011 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 32 от 2011 г.; изм., бр. 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 и 24 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.) в чл. 72 думите „се вземат специални осигурителни мерки в съответствие със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „се прилагат подходящи технически и организационни мерки в съответствие с изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 44, който става § 63.

§ 45. В Закона за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 62 от 2015 г.; изм., бр. 96 и 102 от 2015 г., бр. 103 от 2017 г. и бр. 7, 15, 20 и 27 от 2018 г.) в чл. 28, ал. 3 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 45, който става § 64.

§ 46. В Закона за горите (обн., ДВ, бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 43 от 2011 г., бр. 38, 60, 82 и 102 от 2012 г., бр. 15, 27, 66 и 109 от 2013 г., бр. 28, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 60, 79 и 100 от 2015 г., бр. 13, 15, 57, 61 и 95 от 2016 г., бр. 13, 58 и 103 от 2017 г., бр. 17, 77 и 83 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.) в чл. 85 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 46, който става § 65.

§ 47. В Закона за гражданската регистрация (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 28 и 37 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 70 и 96 от 2004 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 48 и 59 от 2007 г., бр. 105 от 2008 г., бр. 6, 19, 47, 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г., бр. 9 и 39 от 2011 г., бр. 42 от 2012 г., бр. 66 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 98 от 2014 г., бр. 55 от 2015 г., бр. 39 и 50 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г. и бр. 47 от 2018 г.), в чл. 109 думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 47, който става § 66:

§ 66. В Закона за гражданската регистрация (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 28 и 37 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 70 и 96 от 2004 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 48 и 59 от 2007 г., бр. 105 от 2008 г., бр. 6, 19, 47, 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г., бр. 9 и 39 от 2011 г., бр. 42 от 2012 г., бр. 66 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 98 от 2014 г., бр. 55 от 2015 г., бр. 39 и 50 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г. и бр. 47 от 2018 г.) член 109 се изменя така:

„Чл. 109. За защита на данните от ЕСГРАОН от случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, се прилагат подходящи технически и организационни мерки, както и специални осигурителни мерки (включително изграждане и поддържане на Резервен център за случаи на бедствия, аварии и кризи) в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), със Закона за защита на личните данни и с ратифицираните от Република България международни договори.“

§ 48. В Закона за дейностите по предоставяне на услуги (обн., ДВ, бр. 15 от 2010 г.; изм., бр. 83 от 2013 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 97 от 2016 г. и бр. 21 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 8 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за тяхната защита“.

2. В чл. 38, ал. 5 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 48, който става § 67.

§ 49. В Закона за достъп до обществена информация (обн., ДВ, бр. 55 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 1 и 45 от 2002 г., бр. 103 от 2005 г., бр. 24, 30 и 59 от 2006 г., бр. 49 и 57 от 2007 г., бр. 104 от 2008 г., бр. 77 от 2010 г., бр. 39 от 2011 г., бр. 97 от 2015 г., бр. 13 и 50 от 2016 г. и бр. 85 от 2017 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 15в, ал. 3 думите „съгласно Закона за защита на личните данни“ се заличават.

2. В чл. 41б, ал. 1, т. 10 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за тяхната защита“.

3. В Допълнителните разпоредби, в § 1 т. 2 се изменя така:

„2. „Лични данни“ е понятие по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.).“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 49, който става § 68:

§ 68. В Закона за достъп до обществена информация (обн., ДВ, бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 1 и 45 от 2002 г., бр. 103 от 2005 г., бр. 24, 30 и 59 от 2006 г., бр. 49 и 57 от 2007 г., бр. 104 от 2008 г., бр. 77 от 2010 г., бр. 39 от 2011 г., бр. 97 от 2015 г., бр. 13 и 50 от 2016 г., бр. 85 от 2017 г. и бр. 77 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 15в, ал. 3 думите „защитата на личните данни на заявителя съгласно Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни по отношение на данните на заявителя“.

2. В чл. 41б, ал. 1, т. 10 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за тяхната защита“.

3. В § 1 от допълнителната разпоредба т. 2 се изменя така:

„2. „Лични данни“ е понятието по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно

защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.)”

§ 50. В Закона за достъп до пространствени данни (обн., ДВ, бр. 19 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 26 от 2015 г. и бр. 50 от 2016 г.), в чл. 17, ал. 2, т. 6 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за тяхната защита“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 50, който става § 69:

§ 69. В Закона за достъп до пространствени данни (обн., ДВ, бр. 19 от 2010 г.; изм., бр. 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 26 от 2015 г. и бр. 50 от 2016 г.) в чл. 17, ал. 2, т. 6 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

§ 51. В Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г.; изм., бр. 41, 57 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 25, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 18, 54 и 97 от 2010 г., бр. 23, 32 и 48 от 2011 г., бр. 25, 38, 87 и 103 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 79 от 2015 г., бр. 71 от 2016 г., бр. 13 и 103 от 2017 г. и бр. 7 от 2018 г.) в § 16 от преходните и заключителните разпоредби думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.)“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 51, който става § 70.

§ 52. В Закона за Държавна агенция „Разузнаване“ (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2016 г. и бр. 103 от 2017 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 27, ал. 2 думите „по Закона за защита на личните данни“ се заменят с „до отнасящи се за лицето лични данни“.

2. В чл. 28, ал. 5 думите „по смисъла на Закона за защита на личните данни“ се заличават.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 52, който става § 71:

§ 71. В Закона за Държавна агенция „Разузнаване“ (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г.; изм., бр. 105 от 2016 г. и бр. 103 от 2017 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 27, ал. 2 думите „по Закона за защита на личните данни и“ се заменят с „до отнасящи се за лицето лични данни и по“.

2. В чл. 28, ал. 5 думите „по смисъла на Закона за защита на личните данни“ се заличават.

§ 53. В Закона за електронната търговия (обн., ДВ, бр. 51 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 41 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г., бр. 77 и 105 от 2011 г., бр. 57 от 2015 г. и бр. 94 от 2018 г.) в чл. 4а, ал. 1 т. 1 се изменя така:

„1. на получателя на услуга на информационното общество е предоставена ясна и изчерпателна информация по чл. 13 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.);“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 53, който става § 72.

§ 54. В Закона за закрила на детето (обн., ДВ, бр. 48 от 2000 г.; изм., бр. 75 и 120 от 2002 г., бр. 36 и 63 от 2003 г., бр. 70 и 115 от 2004 г., бр. 28, 94 и 103 от 2005 г., бр. 30, 38 и 82 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 14, 47 и 74 от 2009 г., бр. 42, 50, 59 и 98 от 2010 г., бр. 28 и 51 от 2011 г., бр. 32 и 40 от 2012 г., бр. 15, 68 и 84 от 2013 г., бр. 79 от 2015 г., бр. 8 от 2016 г., бр. 85 и 103 от 2017 г. и бр. 17, 77 и 102 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 7, ал. 5 думите „при условия и по ред, определени в Закона за защита на личните данни“ се заличават.

2. В § 1, т. 2 от допълнителната разпоредба думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.)“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 54, който става § 73.

§ 55. В Закона за занаятите (обн., ДВ, бр. 42 от 2001 г.; изм., бр. 112 от 2001 г., бр. 56 от 2002 г., бр. 99 и 105 от 2005 г., бр. 10, 30, 34 и 81 от 2006 г., бр. 53 от 2007 г., бр. 19 и 82 от 2009 г., бр. 15 от 2010 г., бр. 28 от 2011 г., бр. 68 от 2013 г. и бр. 79 от 2015 г.) в чл. 21, ал. 4 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 55, който става § 74.

§ 56. В Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (обн., ДВ, бр. 15 от 2013 г.; изм., бр. 14 от 2015 г., бр. 85 от 2017 г. и бр. 62 и 77 от 2018 г.) в чл. 11, ал. 1, изречение трето думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 56, който става § 75.

§ 57. В Закона за защита на конкуренцията (обн., ДВ, бр. 102 от 2008 г.; изм., бр. 42 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 73 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 56 от 2015 г. и бр. 2, 7 и 77 от 2018 г.) в чл. 47, ал. 3 думите „в Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за тяхната защита“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 57, който става § 76.

§ 58. В Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателното производство (обн., ДВ, бр. 103 от 2004 г.; изм., бр. 82 от 2006 г., бр. 33 и 66 от 2008 г., бр. 82 от 2009 г., бр. 21 и 53 от 2014 г. и бр. 44 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 14, ал. 4 думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за защита на личните данни“.

2. В § 1а от заключителните разпоредби думите „както и редът за обработване на личните данни по този закон“ и запетаите пред и след тях се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 58, който става § 77 като в него в наименованието на закона думата „наказателното“ се заменя с „наказателно“.

§ 59. В Закона за защита на потребителите (обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; изм., бр. 30, 51, 53, 59, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 41, 59 и 64 от 2007 г., бр. 36 и 102 от 2008 г., бр. 23, 42 и 82 от 2009 г., бр. 15, 18 и 97 от 2010 г., бр. 18 от 2011 г., бр. 38 и 56 от 2012 г., бр. 15, 27 и 30 от 2013 г., бр. 61 от 2014 г., бр. 14, 57, 60 и 102 от 2015 г., бр. 59 и 74 от 2016 г., бр. 8, 58 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 20 и 37 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 68к, т. 3 думите „разпоредбите на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

2. В чл. 181г, ал. 3, т. 7 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за тяхната защита“.

3. В чл. 181ц, ал. 3 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

4. В чл. 183г, ал. 4 думите „съгласно Закона за защита на личните данни“ се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 59, който става § 78.

§ 60. В Закона за защита на растенията (обн., ДВ, бр. 61 от 2014 г.; изм., бр. 12 от 2015 г., бр. 44 от 2016 г., бр. 58 от 2017 г. и бр. 17 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 3 думите „на чл. 2, ал. 2 от Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

2. В § 3 от допълнителните разпоредби думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 60, който става § 79.

§ 61. В Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси (обн., ДВ, бр. 10 от 2000 г.; изм., бр. 91 от 2002 г., бр. 86 и 114 от 2003 г., бр. 100 и 101 от 2005 г., бр. 30, 34, 80 и 95 от 2006 г., бр. 53 и 82 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 63 и 98 от 2010 г., бр. 84 от 2012 г., бр. 61 от 2014 г., бр. 102 от 2015 г., бр. 12 и 58 от 2017 г. и бр. 53 и 98 от 2018 г.) в чл. 24а, ал. 3 думите „на Закона“ се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 61, който става § 80.

§ 62. В Закона за интеграция на хората с увреждания (обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г. и бр. 85 и 91 от 2017 г.), в чл. 9, ал. 6 думите „по силата на Закона за защита на личните данни“ се заличават.

Работната група не подкрепя текста на вносителя и предлага § 62 да бъде отхвърлен.

§ 63. В Закона за Комисията за финансов надзор (обн., ДВ, бр. 8 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 31, 67 и 112 от 2003 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 56, 59 и 84 от 2006 г., бр. 52, 97 и 109 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 24 и 42 от 2009 г., бр. 43 и 97 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, 38, 60, 102 и 103 от 2012 г., бр. 15 и 109 от 2013 г., бр. 34, 62 и 102 от 2015 г., бр. 42 и 76 от 2016 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 57 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 62, 92, 95 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 15, 24 и 27 от 2018 г.), в чл. 17а, ал. 3, т. 3 думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с нормативните изисквания за тяхната защита“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 63, който става § 81:

§ 81. В Закона за Комисията за финансов надзор (обн., ДВ, бр. 8 от 2003 г.; изм., бр. 31, 67 и 112 от 2003 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 56, 59 и 84 от 2006 г., бр. 52, 97 и 109 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 24 и 42 от 2009 г., бр. 43 и 97 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, 38, 60, 102 и 103 от 2012 г., бр. 15 и 109 от 2013 г., бр. 34, 62 и 102 от 2015 г., бр. 42 и 76 от 2016 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 57 от 2017 г.; изм., бр. 62, 92, 95 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г.) в чл. 17а, ал. 3, т. 3 думите „със Закона“ се заменят със „с изискванията“.

§ 64. В Закона за кредитите за недвижими имоти за потребители (обн., ДВ, бр. 59 от 2016 г.; изм., бр. 97 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г. и бр. 20 и 51 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 14, ал. 2 думите „чл. 19 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 13 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.)“.

2. В чл. 21 думите „разпоредбите на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 64, който става § 82 като в него в наименованието на закона думите „имоти за“ се заменят с „имоти на“.

§ 65. В Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (обн., ДВ, бр. 31 от 2007 г.; изм., бр. 19 от 2008 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2008 г. – бр. 65 от 2008 г.; изм., бр. 71 от 2008 г., бр. 10, 23, 41, 88 и 102 от 2009 г., бр. 59 и 98 от 2010 г., бр. 9, 12, 60 и 61 от 2011 г., бр. 38, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 1 и 18 от 2014 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 12 от 2015 г.; изм., бр. 48 от 2015 г., бр. 43 от 2016 г., бр. 85 и 103 от 2017 г. и бр. 84, 91 и 102 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 90, т. 2 думите „съгласно Закона за защита на личните данни“ се заличават.

2. В чл. 145а, ал. 2 думите „на Закона“ се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 65, който става § 83.

§ 66. В Закона за медиацията (обн., ДВ, бр. 110 от 2004 г.; изм., бр. 86 от 2006 г., бр. 9 и 27 от 2011 г. и бр. 77 от 2018 г.) в чл. 8а, ал. 7 думите „условията и по реда на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „спазване на изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 66, който става § 84.

§ 67. В Закона за медицинските изделия (обн., ДВ, бр. 46 от 2007 г.; изм., бр. 110 от 2008 г., бр. 41 и 82 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 39 и 60 от 2011 г., бр. 54 и 84 от 2012 г., бр. 14 и 38 от 2015 г., бр. 14 и 43 от 2016 г. и бр. 84, 102 и 105 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 36, ал. 1, изречение второ думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за тяхната защита“.

2. В чл. 117 думите „на Закона“ се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 67, който става § 85.

§ 68. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 20 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., [бр. 14](#), 19, 37, 79, 92, 95, 101 и 102 от 2015 г., бр. 13, 50, 81, 86, 98 и 101 от 2016 г., бр. 9, 11, 54, 58, 77 и 97 от 2017 г. и бр. 2, 7, 17 и 55 от 2018 г.), в чл. 189в думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 68, който става § 86:

§ 86. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от

2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., [бр. 14](#), 19, 37, 79, 92, 95, 101 и 102 от 2015 г., бр. 13, 50, 81, 86, 98 и 101 от 2016 г., бр. 9, 11, 54, 58, 77 и 97 от 2017 г. и бр. 2, 7, 17, 55, 59, 62, 77, 86 и 105 от 2018 г.) в чл. 189в думите „съгласно разпоредбите на Закона за защита на личните данни и“ се заменят с „при спазване на изискванията за защита на личните данни и съгласно“.

§ 69. В Закона за независимия финансов одит (обн., ДВ, бр. 95 от 2016 г.; изм., бр. 15 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 57, ал. 11 думите „на Закона“ се заличават.
2. В чл. 104, ал. 1, т. 5 думите „на глава шеста от Закона“ се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 69, който става § 87.

§ 70. В Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ, бр. 55 от 2003 г.; попр., бр. 59 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 107 от 2003 г., бр. 39 и 52 от 2004 г., бр. 31 и 87 от 2005 г., бр. 24, 38 и 59 от 2006 г., бр. 11 и 41 от 2007 г., бр. 16 от 2008 г., бр. 23, 36, 44 и 87 от 2009 г., бр. 25, 59, 73 и 77 от 2010 г., бр. 39 и 92 от 2011 г., бр. 26, 53 и 82 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 47 и 57 от 2015 г., бр. 103 от 2017 г. и бр. 15 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 11, ал. 3 думите „Закона за защита“ се заменят със „защитата“.
2. В чл. 15, ал. 5 думите „Закона за защита“ се заменят със „защитата“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 70, който става § 88:

§ 88. В Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ, бр. 55 от 2003 г.; попр., бр. 59 от 2003 г.; изм., бр. 107 от 2003 г., бр. 39 и 52 от 2004 г., бр. 31 и 87 от 2005 г., бр. 24, 38 и 59 от 2006 г., бр. 11 и 41 от 2007 г., бр. 16 от 2008 г., бр. 23, 36, 44 и 87 от 2009 г., бр. 25, 59, 73 и 77 от 2010 г., бр. 39 и 92 от 2011 г., бр. 26, 53 и 82 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 47 и 57 от 2015 г., бр. 103 от 2017 г. и бр. 15, 77 и 101 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 11, ал. 3 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.
2. В чл. 15, ал. 5 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

§ 71. В Закона за опазването на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (обн., ДВ, бр. 96 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 80 и 82 от 2006 г., бр. 53 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 19, 50 и 88 от 2010 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г. и бр. 10 от 2018 г.), в чл. 6, ал. 7 думите „със Закона за“ се заменят със „с изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 71, който става § 89:

§ 89. В Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (обн., ДВ, бр. 96 от 2004 г.; изм., бр. 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 80 и 82 от 2006 г., бр. 53 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 19, 50 и 88 от 2010 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г. и бр. 10, 65, 77 и 86 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 6, ал. 7 думите „със Закона“ се заменят със „с изискванията“;
2. В Приложението към чл. 13, ал. 3 думите „разпоредбите на Закона“ се заменят с „изискванията“.

§ 72. В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31, 41 и 89 от 2007 г., бр. 36, 52 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 32, 35, 47, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 46 и 61 от 2010 г., бр. 35 и 42 от 2011 г., бр. 32, 38, 53 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27 и 66 от 2013 г., бр. 22 и 98 от

2014 г., бр. 62, 95, 96 и 101 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 12, 58, 76 и 96 от 2017 г. и бр. 53 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 20, ал. 1, т. 4 думите „съгласно изискванията, предвидени в Закона за защита на личните данни“ се заменят с „при спазване на изискванията за тяхната защита“.

2. В чл. 112, ал. 5 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 72, който става § 90:

§ 90. В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм., бр. 86 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31, 41 и 89 от 2007 г., бр. 36, 52 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 32, 35, 47, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 46 и 61 от 2010 г., бр. 35 и 42 от 2011 г., бр. 32, 38, 53 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27 и 66 от 2013 г., бр. 22 и 98 от 2014 г., бр. 62, 95, 96 и 101 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 12, 58, 76 и 96 от 2017 г., бр. 53, 77 и 98 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 20, ал. 1, т. 4 думите „съгласно изискванията, предвидени в Закона“ се заменят с „при спазване на изискванията“.

2. В чл. 112, ал. 5 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

§ 73. В Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 24 и 98 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 65, ал. 1, т. 15, буква „б“ думите „в съответствие със Закона за защита на личните данни“ се заличават.

2. В чл. 298, ал. 7 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 73, който става § 91.

§ 74. В Закона за платежните услуги и платежните системи (ДВ, бр. 20 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 4 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за тяхната защита“.

2. В чл. 177, ал. 1 думите „съгласно Закона за защита на личните данни“ се заличават.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 74, който става § 92:

§ 92. В Закона за платежните услуги и платежните системи (обн., ДВ, бр. 20 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 4 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

2. В чл. 177, ал. 1 думите „съгласно Закона за защита на личните данни“ се заличават.

§ 75. В Закона за политическите партии (обн., ДВ, бр. 28 от 2005 г.; изм., бр. 102 от 2005 г., бр. 17 и 73 от 2006 г., бр. 59 и 78 от 2007 г., бр. 6 от 2009 г., бр. 54 и 99 от 2010 г., бр. 9 и 99 от 2011 г., бр. 30, 68 и 71 от 2013 г., бр. 19 от 2014 г., бр. 32 и 95 от 2015 г., бр. 39 и 98 от 2016 г. и бр. 86 от 2017 г.) в чл. 15, ал. 1, изречение второ думите „на Закона“ се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 75, който става § 93.

§ 76. В Закона за потребителския кредит (обн., ДВ, бр. 18 от 2010 г.; изм., бр. 58 от 2010 г., бр. 91 от 2012 г., бр. 30 от 2013 г., бр. 35 и 61 от 2014 г., бр. 14 и 57 от 2015 г., бр. 59 от 2016 г. и бр. 20 и 51 от 2018 г.) в чл. 18, ал. 3 думите „разпоредбите на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 76, който става § 94.

§ 77. В Закона за признаване на професионални квалификации (обн., ДВ, бр. 13 от 2008 г.; изм., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 8, 9, 43 и 61 от 2011 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 80 от 2015 г., бр. 27 и 59 от 2016 г., бр. 85 от 2017 г. и бр. 91 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 95, ал. 5 думите „по реда на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „при спазване на изискванията за защита на личните данни“.

2. В чл. 98, ал. 4 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 77, който става § 95.

§ 78. В Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 76 от 2016 г.; изм., бр. 105 от 2016 г., бр. 95 от 2017 г. и бр. 15 и 77 от 2018 г.) в чл. 20, ал. 6 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 78, който става § 96.

§ 79. В Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (обн., ДВ, бр. 7 от 2018 г.; изм., бр. 20, 21, 41 и 98 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 9, ал. 3 думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за защита на личните данни“.

2. В чл. 13, ал. 3 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

3. В чл. 26, ал. 4 думите „със Закона за защита на личните данни“ се заменят със „с изискванията за тяхната защита“.

4. В чл. 42, ал. 2 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

5. В § 2, ал. 3 от допълнителните разпоредби думите „на Закона“ се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 79, който става § 97.

§ 80. В Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (обн., ДВ, бр. 44 от 2009 г.; изм., бр. 100 от 2010 г., бр. 9 от 2011 г., бр. 42 от 2012 г., бр. 20 и 66 от 2013 г., бр. 19 и 98 от 2014 г. и бр. 56 от 2015 г.) в чл. 53в думите „условията и по реда на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „спазване на изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 80, който става § 98.

§ 81. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21 и 94 от 2012 г., бр. 103 и 109 от 2013 г., бр. 34, 61, 62, 95 и 102 от 2015 г., бр. 33, 42, 62 и 76 от 2016 г., бр. 62, 91 и 95 от 2017 г. и бр. 7, 15, 20, 24 и 77 от 2018 г.) в чл. 77ш, ал. 1, т. 1 думите „разпоредбите на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 81, който става § 99.

§ 82. В Закона за развитието на академичния състав в Република България (обн., ДВ, бр. 38 от 2010 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 81 от 2010 г.; изм., бр. 101 от 2010 г., бр. 68 от 2013 г. и бр. 30 от 2018 г.) в чл. 2а, ал. 6 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 82, който става § 100.

§ 83. В Закона за резерва на въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 79 и 88 от 2015 г., бр. 103 от 2016 г. и бр. 103 от 2017 г.) в чл. 22 се правят следните изменения:

1. В ал. 5 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „при спазване на изискванията за защита на личните данни“.

2. В ал. 6 думите „по Закона за защита на личните данни“ се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 83, който става § 101.

§ 84. В Закона за съсловната организация на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти (обн., ДВ, бр. 46 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 85 от 2005 г., бр. 30, 59 и 75 от 2006 г., бр. 41 от 2007 г., бр. 13 от 2008 г., бр. 41 от 2009 г., бр. 98 и 101 от 2010 г. и бр. 103 от 2016 г.), в чл. 37, ал. 5 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за защита на личните данни“.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 84, който става § 102:

§ 102. В Закона за съсловните организации на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти, на зъботехниците и на помощник-фармацевтите (обн., ДВ, бр. 46 от 2005 г.; изм., бр. 85 от 2005 г., бр. 30, 59 и 75 от 2006 г., бр. 41 от 2007 г., бр. 13 от 2008 г., бр. 41 от 2009 г., бр. 98 и 101 от 2010 г., бр. 103 от 2016 г. и бр. 91 и 102 от 2018 г.) в чл. 37, ал. 5 думите „на Закона“ се заменят с „изискванията“.

§ 85. В Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки (обн., ДВ, бр. 83 от 2003 г.; изм., бр. 88 от 2005 г., бр. 71 от 2006 г., бр. 36 и 41 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 9 от 2011 г., бр. 60 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г. и бр. 102 от 2018 г.) в чл. 11, ал. 5, т. 3 думите „на Закона“ се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 85, който става § 103.

§ 86. В Закона за туризма (обн., ДВ, бр. 30 от 2013 г.; изм., бр. 68 и 109 от 2013 г., бр. 40 от 2014 г., бр. 9, 14 и 79 от 2015 г., бр. 20, 43, 59 и 75 от 2016 г., бр. 58, 85 и 96 от 2017 г. и бр. 37, 77 и 86 от 2018 г.) в чл. 166, ал. 4 думите „на Закона“ се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 86, който става § 104.

§ 87. В Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (обн., ДВ, бр. 34 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 80 и 105 от 2006 г., бр. 53, 59 и 104 от 2007 г., бр. 50 и 94 от 2008 г., бр. 44 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 34 и 105 от 2011 г., бр. 25, 38 и 99 от 2012 г., бр. 40 от 2014 г., бр. 22, 54 и 95 от 2015 г., бр. 13, 74 и 105 от 2016 г., бр. 85 от 2017 г. и бр. 27 от 2018 г.), в чл. 2, ал. 2 думите „по смисъла на Закона за защита на личните данни“ се заличават.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 87, който става § 105:

§ 105. В Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (обн., ДВ, бр. 34 от 2006 г.; изм., бр. 80 и 105 от 2006 г., бр. 53, 59 и 104 от 2007 г., бр. 50 и 94 от 2008 г., бр. 44 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 34 и 105 от 2011 г., бр. 25, 38 и 99 от 2012 г., бр. 40 от 2014 г., бр. 22, 54 и 95 от 2015 г., бр. 13, 74 и 105 от 2016 г., бр. 85 от 2017 г. и бр. 27 от 2018 г.) в чл. 2, ал. 2 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.)“.

§ 88. В Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (обн., ДВ, бр. 101 от 1993 г.; изм., бр. 19 от 1994 г., бр. 110 от 1996 г., бр. 153 от 1998 г., бр. 113 от 1999 г., бр. 33 и 102 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 20 от 2003 г., бр. 57 и 70 от 2004 г., бр. 91, 95, 99 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 70, 80 и 108 от 2006 г., бр. 53 и 109 от 2007 г., бр. 36, 67 и 110 от 2008 г., бр. 12, 82 и 95 от 2009 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 50 от 2012 г., бр. 12 и 14 от 2015 г., бр. 19, 28, 31 и 101 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г. и бр. 17, 98 и 106 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 4, ал. 6 думите „на Закона“ се заличават.

2. В чл. 35т, ал. 10 думите „на Закона за защита на личните данни“ се заменят със „за тяхната защита“.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 88, който става § 106.

§ 89. В Закона за убежището и бежанците (обн., ДВ, бр. 54 от 2002 г.; изм., бр. 31 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г., бр. 39 от 2011 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 80 и 101 от 2015 г. и бр. 33, 97, 101 и 103 от 2016 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 63, ал. 5 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

2. В чл. 65, изречение първо думите „на Закона“ се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 89, който става § 107.

§ 90. В Закона за управление на етажната собственост (обн., ДВ, бр. 6 от 2009 г.; изм., бр. 15 от 2010 г., бр. 8 и 57 от 2011 г., бр. 82 от 2012 г., бр. 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 26 и 43 от 2016 г., бр. 88 от 2017 г. и бр. 21 от 2018 г.) в чл. 7, ал. 4 думите „на Закона“ се заличават.

Работната група подкрепя текста на вносителя за § 90, който става § 108.

§ 91. В Закона за частната охранителна дейност (обн., ДВ, бр. 10 от 2018 г.; изм., бр. 27 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 11, ал. 2 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

2. В чл. 22, ал. 2 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

3. В чл. 24, ал. 2 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за защита на личните данни“.

4. В чл. 53, т. 4 думите „без регистрация по реда на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „в нарушение на изискванията за защита на личните данни“.

5. В § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби думите „разпоредбите на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „на изискванията за защита на личните данни“, а думите „съгласно чл. 2, ал. 2 от Закона за защита на личните данни“ се заличават.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 91, който става § 109:

§ 109. В Закона за частната охранителна дейност (обн., ДВ, бр. 10 от 2018 г.; изм., бр. 27 и 92 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 11, ал. 2 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

2. В чл. 22, ал. 2 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

3. В чл. 24, ал. 2 думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

4. В чл. 53, т. 4 думите „без регистрация по реда на Закона за защита на личните данни“ се заменят с „в нарушение на изискванията за защита на личните данни“.

5. В § 1, т. 3 от допълнителните разпоредби думите „разпоредбите на Закона за защита на личните данни и“ се заменят с „на изискванията за защита на личните данни и на разпоредбите“, а думите „чл. 2, ал. 2 от Закона за защита на личните данни“ се заменят с „чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите

лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.)“.

§ 92. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., бр. 20, 33 и 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 1 и 98 от 2014 г., бр. 14, 24, 61, 79 и 88 от 2015 г., бр. 13, 17, 50, 81, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 103 от 2017 г. и бр. 7 от 2018 г.) в чл. 26 се създава т. 4а:

„4а. сключва или оправомощава длъжностно лице да сключва споразумения и административни договорености с органи на други държави или международни организации относно защитата на личните данни във връзка с осъществяване на международната дейност по т. 4.“

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 92, който става § 110:

§ 110. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., бр. 20, 33 и 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 1 и 98 от 2014 г., бр. 14, 24, 61, 79 и 88 от 2015 г., бр. 13, 17, 50, 81, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 77 и 98 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 26 се създава т. 4а:

„4а. сключва или оправомощава длъжностно лице да сключва споразумения и административни договорености с органи на други държави или международни организации относно защитата на личните данни във връзка с осъществяване на международната дейност по т. 4;“

2. В чл. 329:

а) в ал. 2 думите „по смисъла на Закона за защита на личните данни“ се заличават;

б) в ал. 9 думите „при условията и по реда на Закона за защита на личните данни“ се заличават.

§ 93. В Закона за насърчаване на заетостта (обн., ДВ, бр. 112 от 2001 г.; изм. и доп., 54 и 120 от 2002 г., бр. 26, 86 и 114 от 2003 г., бр. 52 и 81 от 2004 г., бр. 27 и 38 от 2005 г., бр. 18, 30, 33 и 48 от 2006 г., бр. 46 от 2007 г., бр. 26, 89 и 109 от 2008 г., бр. 10, 32, 41 и 74 от 2009 г., бр. 49, 59, 85 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 7 от 2012 г., бр. 15, 68 и 70 от 2013 г., бр. 54 и 61 от 2014 г., бр. 54, 79, 101 и 102 от 2015 г., бр. 33, 59 и 88 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г. и бр. 24 от 2018 г.), в приложение № 1 към чл. 74ж, ал. 1 ред 6 се заличава.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 93, който става § 111:

§ 111. В Закона за насърчаване на заетостта (обн., ДВ, бр. 112 от 2001 г.; изм., бр. 54 и 120 от 2002 г., бр. 26, 86 и 114 от 2003 г., бр. 52 и 81 от 2004 г., бр. 27 и 38 от 2005 г., бр. 18, 30, 33 и 48 от 2006 г., бр. 46 от 2007 г., бр. 26, 89 и 109 от 2008 г., бр. 10, 32, 41 и 74 от 2009 г., бр. 49, 59, 85 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 7 от 2012 г., бр. 15, 68 и 70 от 2013 г., бр. 54 и 61 от 2014 г., бр. 54, 79, 101 и 102 от 2015 г., бр. 33, 59 и 88 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г. и бр. 24 и 91 от 2018 г.) в приложение № 1 към чл. 74ж, ал. 1 в ред 6 думите „Идентификационен номер на удостоверението за вписване в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗЗЛД:“ се заличават.

Работната група предлага да се създадат нови § 112 – 118:

§ 112. В Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход (обн., ДВ, бр. 62 от 2018

г.) в чл. 4, ал. 1, т. 7 думите „по Закона за защита на личните данни“ се заменят със „съгласно изискванията за тяхната защита“.

§ 113. В Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (обн., ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 32 и 73 от 2010 г., бр. 81 от 2011 г., бр. 103 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 42 и 79 от 2015 г., бр. 32 и 81 от 2016 г. и бр. 13 и 63 от 2017 г.) в чл. 271, ал. 3 думите „по реда на Закона“ се заменят с „при спазване на изискванията“.

§ 114. В Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника (обн., ДВ, бр. 79 от 1998 г.; изм., бр. 22 от 2003 г., бр. 74 и 88 от 2005 г., бр. 30, 34, 80, 82 и 102 от 2006 г., бр. 53 от 2007 г., бр. 36, 43, 69 и 100 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 88 от 2010 г., бр. 28 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 61 от 2014 г., бр. 95 от 2015 г., бр. 58 от 2017 г. и бр. 59 от 2018 г.) в чл. 7, ал. 3 думите „на Закона“ се заличават.

§ 115. В Закона за специалните разузнавателни средства (обн., ДВ, бр. 95 от 1997 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 49 от 2000 г., бр. 17 от 2003 г., бр. 86 от 2005 г., бр. 45 и 82 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 43 и 109 от 2008 г., бр. 88, 93 и 103 от 2009 г., бр. 32 и 88 от 2010 г., бр. 1 и 13 от 2011 г., бр. 44 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 111 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 42, 56, 74 и 79 от 2015 г., бр. 39, 81 и 103 от 2016 г., бр. 63, 84 и 103 от 2017 г. и бр. 7 и 56 от 2018 г.) в чл. 19г, ал. 3 думите „по смисъла на Закона за защита на личните данни“ се заличават.

§ 116. В Закона за физическото възпитание и спорта (обн., ДВ, бр. 86 от 2018 г.) в чл. 142, т. 4 думите „Закона за защита на личните данни“ се заменят с „изискванията за тяхната защита“.

§ 117. В Закона за предприятията на социалната и солидарна икономика (обн., ДВ, бр. 91 от 2018 г.) в чл. 10 ал. 5 думите „на Закона“ се заличават.

§ 118. В Закона за задължителното депозирание на печатни и други произведения и за обявяване на разпространителите и доставчиците на медийни услуги (обн., ДВ, бр. 108 от 2000 г.; изм., бр. 28, 88 и 94 от 2005 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 42 и 82 от 2009 г., бр. 87 и 101 от 2010 г. и бр. 94 от 2018 г.) в чл. 7в, ал. 2, изречение първо думата „Закона“ се заменя с „изискванията“.

§ 94. Комисията за защита на личните данни приема предвидените в този закон подзаконови и ненормативни актове по неговото прилагане в шестмесечен срок от влизането му в сила.

Работната група подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 94, който става § 119:

§ 119. В срок до една година от влизането в сила на този закон Комисията за защита на личните данни приема наредбите по чл. 14, ал. 5 и 6 и по чл. 14а, ал. 3.

Работната група предлага да се създаде нов § 120:

§ 120. В срок до два месеца от влизането в сила на този закон правилникът по чл. 55, ал. 8 от Закона за съдебната власт се привежда в съответствие с него.

§ 95. В 12-месечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема и предлага на Народното събрание предложение за изменение и допълнение на нормативните актове по чл. 37а, ал. 2 от закона.

Работната група не подкрепя текста на вносителя и предлага § 95 да бъде отхвърлен.

Предложение от н.п. Данаил Кирилов:

*В Преходни и заключителни разпоредби се създава § 96:
§ 96. § 30, т. 4 влиза в сила от 1 март 2019 г.“*

Работната група не подкрепя предложението.

Работната група предлага да се създаде нов § 121:

§ 121. (1) Параграф 48, т. 1 влиза в сила от 1 март 2019 г.

(2) Параграф 117 влиза в сила от 2 май 2019 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ
И ОБЩЕСТВЕН РЕД:**

ЦВЕТАН ЦВЕТАНОВ